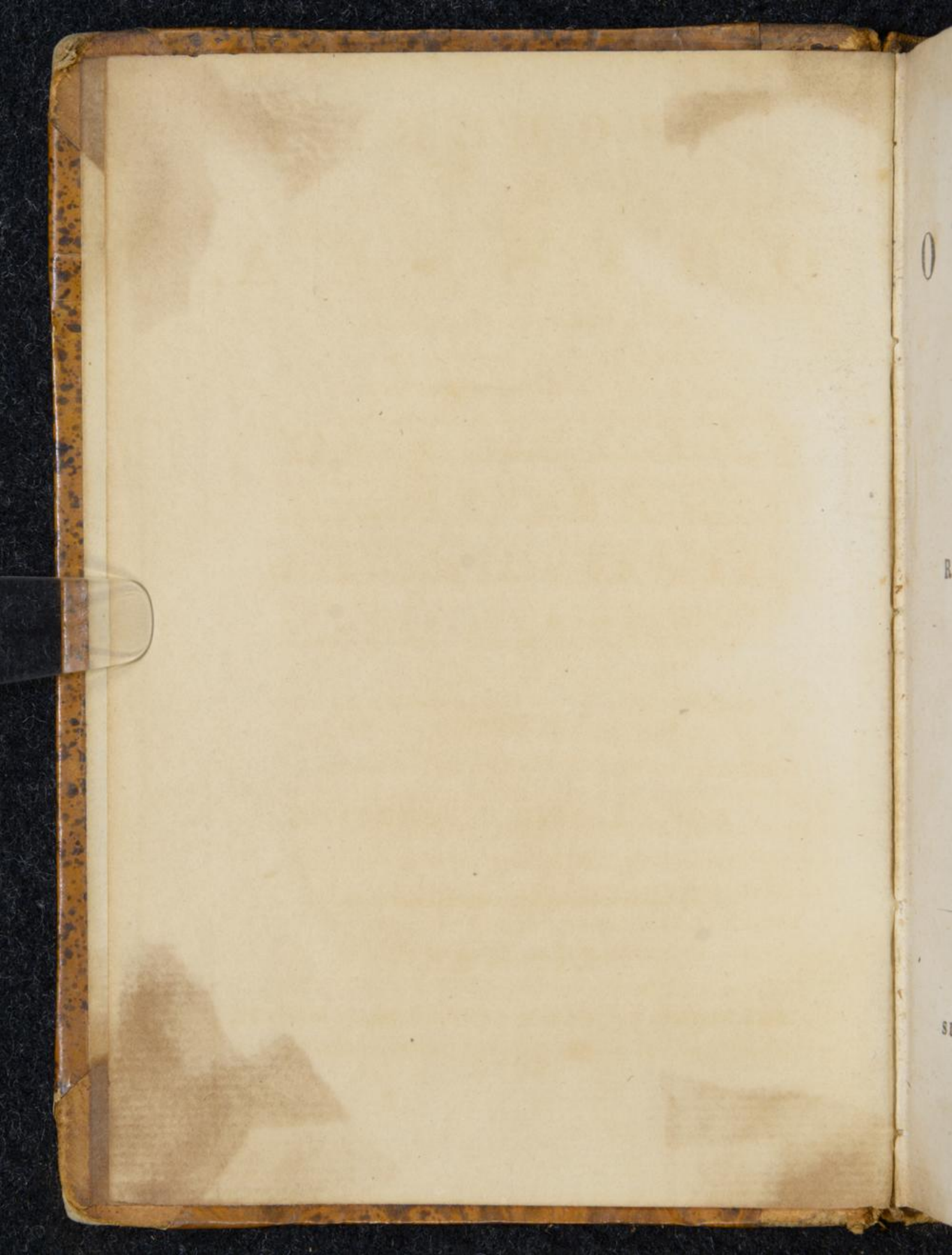

H. 294.

Hermes
Carlsruhe.

94.

H O M E R I
O D Y S S E A.

T O M U S II.

R H A P S O D I A XIII — XXIV.

C A R M I N A M I N O R A.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

L I P S I A E

S U M T I B U S E T T Y P I S C A R O L I T A U C H N I T I I .

1839.

01Y

PA

Odyss. II.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν.

S U M M A R I U M.

Enarrato errore suo, Ulysses a primoribus Phaeacum nova munera accipit, quae postero mane in navem instructam comportantur (1-23); perque reiiquam diem sacrificio et epulis adhibitus, compellatis principibus, discedit, et quietissima navigatione in Ithacam devehitur (24-95). Ibi quum portum Phorcynis in vicinia antri Nympharum intraverunt remiges, dormientem exponunt in litore; navem autem remeantem in saxum mutat Neptunus, placatus eam ob rem a Phaeacibus (96-187). At expectatus Ulysses primum ignorat insulam suam, quippe nebulis cinctus consilio Minervae, cum qua, speciem adolescentis induta, sermones confert ementito nomine, neque adeo, edoctus ubi sit, ac deam praesentem veneratus, caute agere desinit (188-351): mox postquam, dilabente nube, redditam patriam salutavit, Minerva eius bona recondit in antro, ipsumque ante omnia ad caedem procorum hortatur, et, ne agnoscatur ab Eumaeo, magistro subulcorum, notisque ceteris, in senem mendicum transformat (352-440).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ν.

Οδυσσεως απόπλους παρὰ Φαιάκων
καὶ ἀφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
κηληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἴκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ὑπερφερές, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω 5
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.

ἡμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστω ἐφιέμενος τάδε εἶρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνειτ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰδοῦ·
εἶματα μὲν δὴ ξείνω ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῶ 10

κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον

15 τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήρδανε μῦθος.

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήγορα χαλκόν·

20 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

αὐτὸς ἰὼν διὰ νηός, ὑπὸ ζυγά, μὴ τιν' ἐταίρων

βλάπτοι ἔλαννόντων, ὅποτε σπερχοιάτ' ἐρετμοῖς.

οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγννον.

Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

25 Ζηνὶ κελαϊνεφεῖ Κρονίδῃ, ὅς πᾶσιν ἀνάσσει.

μῆρα δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,

τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,

Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,

30 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὅτε πανῆμαρ

νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον·

ἀσπασίας δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἡλίοιο,

δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·

35 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδν φάος ἡλίοιο.

αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,

Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφανυσκόμενος φάτο μῦθον·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·

40 ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμός,

πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ Οὐρανίωνες

ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν

νοστήσας εὐροίμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.

ὑμεῖς δ' ἀνθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 παντοίην, καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἶη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἦδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυσ νεῖμον 50
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὼν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίονα,
 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν 55
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας 60
 ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ
 παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 τῶ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο, 65
 ἠγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
 τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνῆς ἠδὲ χιτῶνα,
 τὴν δ' ἑτέραν χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
 ἦ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 70
 αἴψα τάγ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἄγαυοὶ
 δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρωσιν ἄπασαν·

- καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
 νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὐδοί
 75 πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσεται καὶ κατέλεκτο
 σιγῇ· τοὶ δὲ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
 κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
 ἔνθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνεθόρπιτον ἄλα πηδῶ·
 καὶ τῶ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
 80 νήγρετος, ἠδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα εἰκώς.
 ἢ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
 πάντες ἅμ' ὄρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιν ἱμάσθλης,
 ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
 ὣς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰίρετο, κῦμα δ' ὀπισθεν
 85 πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 ἢ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
 κίρκος ὀμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
 ὣς ἢ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα·
 90 ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὔδε, λελασμένος ὅσ' ἐπεπόνθει.
 Εὐτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης·
 95 τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
 Φόρκυνος δὲ τίς ἐστι λιμῆν, ἀλίιοιο γέροντος,
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῶ
 ἄκται ἀπορῥῶγες, λιμένος ποτιπεπτηνῆαι·
 αἰτ' ἀνέμων σκεπώωσι δυσαήων μέγα κῦμα
 100 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
 νῆες εὐσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.

αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἔλαιη·
 ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδές,
 ἱρὸν Νυμφάων, αἷ νηϊάδες καλέονται.

ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἕασιν 105

λάϊνοι· ἐνθά δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἐνθά τε Νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύω δὲ τέ οἱ θύραι εἰσίν·

αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, 110

αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ, θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐξέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

Ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἦ μὲν ἔπειτα
 ἠπειρῶ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,

σπερχομένη· τοίαν γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων· 115

οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἠπειρόνδε,

πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,

αὐτῶ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγει σιγαλόεντι·

κάδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνω,

ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ 120

ᾠπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πνυθμέν' ἔλαιης ἀθρόα θῆκαν

ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὀδιπῶν ἀνθρώπων,

πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·

αὐτοὶ δ' αὐτ' οἰκόνδε πάλιν κλον. — Οὐδ' Ἐνοσίχθων 125

λήθει ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ

πρῶτον ἐπηπειλήσῃ, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

τιμῆεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν,

Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἕξ εἰσι γενέθλης. 130

καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ ἑφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.

οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηϊ θοῆ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
135 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἶπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
140 ὦ πόποι, Ἐγνοσίγαυ' εὐρουσθενές, οἷον ἔειπες·
οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη,
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίησιν ἰάλλειν.
ἄνδρῶν δ' εἶπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.

145 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλειίνω.

νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,
150 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ
ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἄνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
155 ὅππότε κεν δὴ πάντες ἐλαννομένην προΐδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης,
νηϊ θοῆ ἵκελον· ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Ἄντάρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

βῆ ὃ ἔμην ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν. 160
 ἐνθ' ἔμην· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς,
 ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἤλθ' Ἐνοσίχθων,
 ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνεοθεν,
 χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπγα πτερόεντ' ἀγόρευον 165
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἔμοι, τίς δὴ νῆα θεοῖν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
 οἴκαδ' ἐλαννομένην; καὶ δὴ προῦφαίνεταιο πᾶσα.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο. 170
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἦ πόποι! ἡ μάλα δὴ με παλαίφατα θέςφαθ'
 ἱκάνει

πατρὸς ἐμοῦ, ὅς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 175
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαίηκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδεῖ πόντῳ
 ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψει.
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες· 180
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτιῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται
 ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ,
 μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψη.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔδδειςαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους. 185
 ὡς οἳ μὲν ὃ εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
 δήμου Φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἔσταότες περὶ βωμόν. — Ὁ δ' ἔγρευτο δῖος Ὀδυσσεύς,

- εὔδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἦδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἤερα χεῦεν
 190 Παλλὰς Ἀθηναίη, κόυρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
 ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιο,
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἄστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πᾶσαν μνηστήρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλλοειδέα φαινέσκειτο πάντα ἄνακτι,
 195 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
 πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
 στή δ' ἄρ' ἀναίξας, καὶ ὅ' εἶσιδε πατρίδα γαῖαν·
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγητο μηρῶ
 χερσὶ καταπροηνέσσ'· ὀλοφνυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
 200 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἦ ὅ' οἴγ' ὑβρισταὶ τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ τε καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 205 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλει, καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὐτ' ἄρ' πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μήπως μοι ἔλωσ' ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 210 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον; ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξιεν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.
 Ζεὺς σφείας τίσαιθ' ἰκειήσιος, ὅστε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίννται, ὅστις ἀμάσθη.
 215 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἴδωμαι,
 μήτι μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.

Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 ἠρίθμει καὶ χρουσὸν, ὑφαντά τε εἴματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 220
 πόλλ' ὀλοφνυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνῖα νέω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλω, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἕασιν,
 δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα. 225
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κικάνω τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαῖρέ τε, καὶ μὴ μοί τι κακῶ νόῳ ἀντιβολήσῃς,
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε 230
 εὐχομαι, ὥστε θεῶ, καὶ σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἢ πού τις νήσων εὐδείελος, ἢ τις ἀκτὴ
 κείθ' ἀλλ' κεκλιμένη ἐριβόλακος ἠπειροιο; 235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νῆπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς Ἥῳ τ' Ἡελίον τε, 240
 ἠδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ' ἱπιήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λίην λυπρῆ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γὰρ οἱ σῖτος ἀθέςφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἔερση· 245

αἰγίβοτος δ' ἀγαθή και βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη, ἐν δ' ἀρδομοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε και ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκει,
τήνπερ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιίδος ἔμμεναι αἴης.

- 250 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὡς οἱ ἔειπεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον,
255 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·

Πυνθανόμην Ἰθάκης γε και ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα και αὐτὸς
χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπῶν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἰδομενῆος,

- 260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἀνέρας ἀλφηστὰς νῆα ταχέεσσι πόδεσσιν·
οὐνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τῆς εἶνεκ' ἐγὼ πάθον ἀλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
265 οὐνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἤρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
νῦξ δὲ μάλα δνοφερή κατέχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
270 ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δὲ ἔθυμόν ἀπούρας.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε κατέκτανον ὄξεϊ χαλκῷ,
αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων Φοίνικας ἀγαυοὺς
ἐλλισάμην, και σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
τούς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστήσαι και ἐφέσσαι,

ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275

ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἴς ἀνέμοιο,
 πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἠθέλον ἔξαπατήσαι.
 κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
 σπουδῆ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
 δόρπου μνηστis ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι. 280

ἀλλ' αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.

οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναιομένην ἀναβάντες 285
 ὄχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
 καλῆ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
 καὶ μιν φωνήσατ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 290

Κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρελθοί
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 σχέτις, ποικιλομήτα, δόλων ἅτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
 οὐδ' ἐν σῆ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
 μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν; 295

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
 κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῆ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
 μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σὺν' ἔγνωσ
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἦτε τοι αἰεὶ 300
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφίγω,

χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἄγαυοὶ
 305 ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
 εἶπω θ', ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν
 κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 μηδέ τω ἐκφράσθαι, μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
 πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 310 πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῶν ἀντιάσαντι,
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
 τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦςθα,
 315 εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐ σέγ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
 320 [ἀλλ' αἰεὶ, φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ,
 ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 πρὶν γ' ὅτε Φαίηκων ἀνδρῶν ἐν πίοσι δῆμῳ
 θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.]
 νῦν δέ σε πρὸς πατρός γοννάζομαι — οὐ γὰρ οἴω
 325 ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν οἴω
 ταῦτ' ἀγορευόμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπέυσης·
 εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 330 αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα,

οὔνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἰεὺ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
 πρὶν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεται, ἥτε τοι αὐτως
 ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέαια δακρυχεούση.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἦδε, ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἀπο πάντας ἑταίρους. 340
 ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι,
 πατροκασιγνήτω, ὅς τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
 χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθης.
 Φόρκυνος μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμῆν, ἀλίιοιο γέροντος· 345
 ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 [ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἀντρον ἐπήρατον, ἠεροειδές,
 ἱρὸν Νυμφάων, αἱ νηϊάδες καλέονται.]
 τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
 ἔρδεσκες Νύμφησι τεληέσσας ἑκατόμβας· 350
 τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν, ὄρος καταειμένον ὕλη.
 Ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἶσατο δὲ χθῶν·
 γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτιλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἢ γαίῃ· κύσε δὲ ζεΐδωρον ἄρουραν.
 αὐτίκα δὲ Νύμφης ἠρήσατο, χεῖρας ἀνασχών· 355
 Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε
 ὄψεσθ' ὑμῖν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 χαίρει· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τὸ πάρος περ,
 αἰ κεν ἔᾳ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
 αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ. 360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θε' γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρου θεσπεσίοιο
 θείομεν ἀντίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 365 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ δύνε σπέος ἤεροειδές,
 μαιομένη κευθμῶνας ἀνά σπέος· ἀντάρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσπον πᾶντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκόν,
 εἴματά τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 370 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρησιν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πνυθμὲν ἑλαίης,
 φραζέσθην μνησιτῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 375 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 φράζεν, ὅπως μνησιτῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
 οἱ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἢ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὄδυρομένη κατὰ θυμόν,
 380 πάντας μὲν ὅ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ἀγγελίας προοῖῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
 ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 385 εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, μῆτιν ὑφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 πᾶρ δέ μοι αὐτὴ στήθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
 οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.

αἶ κέ μοι ὧς μεμανῦια παρασταίης, Γλανκῶπι·
καί κε τρηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην, 390
σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην τοι ἔγωγε παρῆσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὅπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἴω
αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὔδας 395
ἄνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.

ἄλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
κάρῳ μὲν χρῶα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ξανθάς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
ἔσσω, ὃ κε στυγέησιν ἰδῶν ἄνθρωπος ἔχοντα· 400
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλεῖ ἔόντε·

ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστήρσι φανείης,
σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
αὐτὸς δὲ πρότιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν, 405
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.

δήεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἶ δὲ νέμονται
παρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ, Ἀρεθούσῃ,
ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν. 410
ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,

ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
ᾗχετο πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἦν που ἔτ' εἴης. 415

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

- τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἢ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι;
- 420 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροίτο,
 κεῖσ' ἐλθῶν· ἀτὰρ οὕτω ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
- 425 ἢ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ,
 ἴεμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει.
 [ἄνδρῶν μνηστήρων, οἱ τοι βίοτον κατέδουσι.]
- Ὡς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
- 430 κάρψε μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος·
 κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἔοντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
- 435 ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῶ μεμορνημένα καπνῶ·
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σιῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀοστήρ.
- Τῶγ' ὡς βουλευσάντε διέτιμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
- 440 ἐς Λακεδαιμόνα διὰν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ἰ εἰδύια;
ἀσχη
οἱ ἔδουσαν;
πυρ' Ἀθήνη·
ροίτο,
λά ἐκηλος
ετα κείται.
θαι·
αθεξει.
ουσι·]
ατ' Ἀθήνη·
μελεσσιν,
αφ' δε δέομα
οντος·
έοντε·
ηδε χιτώνα,
ένα καπνῶ·
ελάφοιο,
έα πύργη,
αοστήρ.
η μὲν ἔπειτα
Ὀδυσῆος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ε.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ξ.

Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐμαιὸν ὁμιλία.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χώρον ἄν' ὑλήεντα δι' ἀκρίας, ἧ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
κῆδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖθ' ἤμενον, ἔνθα οἱ ἀνλή 5
ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλὴ τε μεγάλη τε, περιδρομος· ἦν ἴα συβώτης
αὐτὸς δεῖμαθ' ἕσσειν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθροίγκωσεν ἀχέρδῳ. 10
σταυροῦς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
πυκνοῦς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
ἔντοσθεν δ' ἀνλῆς συφεοῦς δυοκαίδεκα ποίει
πλησίον ἀλλήλων, εὐνάς συσίν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
πεντήκοντα σύες χαμαιεννάδες ἐρχατόωντο, 15
θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,

πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθεοι μνηστήρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·

20 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.

πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν εἰκότες, αἰὲν ἴανον
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν εἰς ἀράρισκε πέδιλα,
τάμων δέρμα βόειον, εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

25 ὄχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἀμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
σὺν ἀγέμεν μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορσαίατο θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·

30 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἔνθα κεν ὦπ' ἀρ' σταθμῶν ἀεικέλιον πάθειν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

35 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
πυκνήσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·

ὦ γέρον, ἢ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἔξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.

καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·

40 ἀντιθέου γὰρ ἀνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἡμῖαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζει ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡέλιιο.

45 ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός,

σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
εἵπης, ὀππόθεν ἐσσί, καὶ ὀππόσα κήδε' ἀνέτλης.

Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὕφορβός·
εἶσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας· 50
ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέσμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός,
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅτι μιν ὡς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅ,τι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα· 55
ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἐστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοὶ τε πτωχοὶ τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἢ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,
αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες 60

οἱ νέοι· ἢ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ' ἐνδυνκέως ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὀπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῆν ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
οἶκόν τε κληρὸν τε, πολυμνήστην τε γυναιῖκα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει, 65
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω·
τῷ κέ με πόλλ' ὠνήσεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
ἀλλ' ὄλεθ' — ὡς ὠφελλ' Ἐλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχην, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.

καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιο.

Ὡς εἰπὼν, ζωστήρι θεῶς συνέεργε χιτῶνα·
βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
ἐνθεν ἐλὼν δὴ ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν·

- 75 εὔσε' τε μίστυλλέν τε, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
 ὀπήσας δ' ἄρα πάντα φέρον παρέθην' Ὀδυσῆϊ
 θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρην μελιηδέα οἶνον,
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηΐδα·
- 80 Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεστιν,
 χοῖρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι,
 οὐκ ὀπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
 οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
- 85 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ ἐπὶ γαίης
 ἀλλοτρῆς βῶσιν, καὶ σφι Ζεὺς λήϊδα δῶη,
 πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι·
 καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερόν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον ἀυδήν,
- 90 κείνου λυγρόν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
 μᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερό· ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ.
 ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 οὐποθ' ἐν ἱερέουσ' ἱερόϊον, οὐδὲ δὴ οἶω·
- 95 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 ἧ γὰρ οἱ ζῶή γ' ἦν ἄσπετος· οὐτινι τίσση
 ἀνδρῶν ἠρώων, οὐτ' ἠπειροιο μελαίνης,
 οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω.
- 100 δῶδεκ' ἐν ἠπειρῷ ἀγέλαι· τόσα πῶεα οἶων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βῶτορες ἄνδρες.
 ἐνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα

ἔσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ 405
 ζατρεφέων αἰγῶν, ὅστις φαίνεται ἄριστος.

αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάςδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
 καὶ σφι συνῶν τὸν ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε
 οἶνον

ἄρπαλέως, ἀκίων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 410
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδώδῃ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ὥπερ ἔπινεν,
 οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρῖατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν, 415
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερός, ὡς ἀγορεύεις,
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς;
 εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γινώω τοιοῦτον ἔοντα.

Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 εἴ κέ μιν ἀγγείλαμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην. 420

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνήρ ἀλαλήμενος ἐλθῶν
 ἀγγέλλων πείσειε γυναικῶν τε καὶ φίλον υἱόν·
 ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλήται 425
 ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 ἐλθῶν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει·
 ἢ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἕκαστα μεταλλά·

καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἀπο δάκρυα πίπτει,
 ἢ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὀληται. 430
 αἰψά κε καὶ σύ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτῆναιο.

- [εἴ τις τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίῃ.]
 τοῦ δ' ἤδη μέλλονσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
 ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
 135 ἢ τόνγ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστιά δ' αὐτοῦ
 κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἠπιον ὧδε ἀνακτα κινήσομαι, ὅππός' ἐπέλθω·
 140 οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτίς ἴκωμαι
 οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμεην, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἴμενός περ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἔων ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
 145 τὸν μὲν ἐγών, ὧ̄ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ', ὀνομάζειν
 αἰδέομαι· πέρι γὰρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἔοντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὧ̄ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
 150 κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 ἀντίκ', ἐπεὶ κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἅ δώμαθ' ἴκηται·
 [ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·]
 155 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεκορημένος, οὔτι δεχοίμην.
 ἐχθρὸς γὰρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν
 γίγνεται, ὃς πενήνῃ εἰκῶν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 160 ἢ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω.

τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηγός, τοῦ δ' ἵσταμένοιο,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται, ὅστις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαίε συβῶτα· 165
 ᾧ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 οὔτ' Ὀδυσσεύς ἐτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκμηλος
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρεῖξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
 μίμνησκ'. ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακτος. 170

ἀλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἔασομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια,
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ Τηλέμαχος Θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσον, 175
 καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρονα
 πατρός ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγητόν·

τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβησιν φρένας ἔνδον εἴσας,
 ἢ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκονήν
 εἰς Πύλον ἠγαθήν· τὸν δὲ μνηστήρες ἀγαυοὶ 180
 οἴκαδ' ἴοντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φύλον ὀληται
 νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκευσίου ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἔασομεν, ἢ κεν ἀλόχη,
 ἢ κε φύγοι, καὶ κεν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.
 ἀλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπε, 185
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;
 ὅπποίης δ' ἐπὶ νῆος ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἠγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἐνχετόωνται;

190 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδή,
 ἦδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἐντοσθεν ἐοῦσιν,
 195 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν,
 ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειαῶν,
 200 ἀνέρος ἀφνειοῦ παίσι· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 υἱέες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἦδ' ἐγένοντο,
 γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 205 ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὡς, τίετο δῆμον,
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, καὶ νίασι κνδαλίμοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Αἴδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
 210 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνειμαν.
 ἦγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
 εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
 οὐδὲ φρυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἦδη πάντα λέλοιπεν·
 ἀλλ' ἔμπης καλάμην γὰρ σ' οἶομαι εἰσορόοντα
 215 γιγνώσκειν· ἦ γὰρ με δύνη ἔχει ἠλιθα πολλή.
 ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
 καὶ ῥηξηνορίην· ὅποτε κρίνοιμι λόχονδε

ἄνδρας ἀριστήας, κακὰ δυσμενέεσσι φντεύων,
 οὐποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ,τε μοι εἴξειε πόδεσσιν.
 τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
 οὐδ' οἰκωφελή, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες εὐξέστοι καὶ οἴστοι, 225
 λυγρὰ, τάτ' ἄλλοισὶν γε καταριγηλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκνύοροισι νεεσσιν 230
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς· καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα.
 τῶν ἐξαιρέυμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ἐπίσσω
 λάγχανον· αἴψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινὸς τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήγχε στυγερὴν ὄδον εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότε ἔμ' ἠνώγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 νῆεσσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήσασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 οἴκαδε σὺν νῆεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοῦς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν,
 κουριδίη τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,

νήας εὐὶ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν·
 ἐννέα νήας στείλα, θεῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.

- Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 250 δαίνυντ'· ἀντάρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρῆχον,
 θεοῖσιν τε ῥέξειν, αὐτοῖσιν τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῆ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῶ,
 ῥηϊδίῳ, ὡσεὶ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 255 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἀνουσοὶ
 ἤμεθα· τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθυνον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐϋρρείτην ἰκόμεσθα·
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήρης ἐταίρους
 260 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν, καὶ νήας ἔρυσθαι·
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὠτρυνά νέεσθαι.
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἴψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 265 αὐτούς τ' ἐκτεινον· τίχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλειν, οὐδέ τις ἔτλη
 270 μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὄξει χαλκῶ,
 τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 ἀντάρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ποίησ' — ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 275 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ! ἔτι γὰρ νῦ με πῆμ' ὑπέδεκτο -

αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
καὶ σάκος ὤμουιν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καὶ μὲν ἐλέησεν·
ἔς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντά. 280

ἢ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήσιν,
ἰέμενοι κτεῖναι — δὴ γὰρ κεχολώατο λίην —
ἄλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσσαῖται κακὰ ἔργα.

ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄχειρα 285
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἀνδρας· δίδουσαν γὰρ ἅπαντες.

ἄλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδώς,
τρῶϊκης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
ὃς μὲν ἄγε παρπεπιθῶν ἦσι φρεσίν, ὄφρ' ἰκόμεσθα 290

Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.

ἄλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
ἔς Λιβύην μὲν ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο, 295

ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·
κεῖθι δέ μ' ὡς περᾶσειε, καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.

ἢ δ' ἔθεεν Βορρῆ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλαῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ' ὄλεθρον. 300

Ἄλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

- 305 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηϊ̄ κεραυνόν·
 ἢ δ' ἐλελίχθη πάσα, Διὸς πληγείσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεείου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστιον.
- 310 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῶ,
 ἴστον ἄμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῶ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
 ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
- 315 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῆμα κυλίνδον.
 ἐνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
 ἦρωσ ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἰθρῶ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
- 320 ἄμφι δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσπεν.
 Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφρασκεν
 ξεινίσαι ἠδὲ φιλήσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκόν τε χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον·
- 325 καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσει Ἰθάκης ἐς πίογα δῆμον,
- 330 ἦδη δὴν ἀπεῶν, ἢ ἄμφαδόν, ἢ κρυφῆδόν.
 ὦμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
 οἱ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον. 335

ἐνθ' ὄγχε μὲ ἠνώγει πέμπαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἠνδανε βουλή
ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
ἀντίκα δούλιον ἤμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο· 340

ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἶματ' ἔδυσαν,
ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·
ἐνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ 345

ὄπλω εὐστρεφεῖ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσσυμένως παρὰ θῆνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύνψας,
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβάς, ἐπέλασσα θαλάσση 350

στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρησιν
νηχόμενος, μάλα δ' ὤκα θύρηθ' ἕα ἀμφὶς ἐκείνων.
ἐνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δριὸς ἦν πολυανθέος ὕλης,
κειμένην πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀλλ' οὐ γὰρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355

μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἐπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρουσαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῶ ἐπέλασαν ἄγοντες
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γὰρ νῦ μοι αἶσα βιῶναι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα· 360
ἃ δειλὲ ξείνων, ἧ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.

- ἀλλὰ τάγ' οὐ κατα κόσμον οἶομαι, οὐδέ με πείσεις,
 εἰπὼν ἄμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρῆ, τοῖον ἔοντα,
 365 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 νόστιον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχυ μάλ', ὅτι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 370 ἢ δέ κε καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρείψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδέ πόλινδε
 ἔρχομαι, εἰ μή που τι περίφρων Πηνελόπεια
 ἐλθέμεν ὀτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθοι.
 375 ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
 ἡμῖν οἱ ἄχνηνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἢ δ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρσεσθαι,
 ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνηρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 380 ὅς ῥ' ἀνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς,
 ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δῶματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφραγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
 νῆας ἀκείομενον, τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς Θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,
 385 πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
 μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·
 οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι, οὐδέ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεαίρων.
 390 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ἢ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτηρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὀπισθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα, πέμπαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεός, ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσέυας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπέυειν. 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβός·
ξεῖν', οὕτω γάρ κεν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε
εἴη ἐπ' ἀνθρώπους, ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
αὐτίς δὲ κτείναιμι, φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην· 405
πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
εἶεν, ἴν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὕφορβοί.
τάς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἦθεα κοιμηθῆναι·
κλαγγὴ δ' ἀσπετος ὦρτο συῶν ἀνλιζομενάων.
αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὕφορβός·

Ἄξεθ' ὕων τὸν ἀριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οἴζυν 415
δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὕων ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·
οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·

- 420 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συμβώτης
 λήθει' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 ἀλλ' ὄγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
 ἀργιόδοντος ὕος, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν,
 νοσιῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
- 425 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίξῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὔσαν·
 αἴψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης,
 πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύννας ἀλφίτου ἀκτῆ,
- 430 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 βάλλον δ' εἰν ἑλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συμβώτης
 ἵστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἦδη.
 καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιράτο δαΐζων·
- 435 τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος νίει,
 θῆκεν ἐπενξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·
 νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέροιεν
 ἀργιόδοντος ὕος· κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος·
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 440 Αἶθ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 ὡς ἐμοί, ὅτι με, τοῖον ἐόντ', ἀγαθοῖσι γεραιῖραις.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συμβῶτα·
 ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
- 445 ὅ,τι κεν ᾗ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔξετο ἢ παρὰ μοίρῃ.

σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 αὐτὸς κήσατο οἶος, ἀποιχομένειο ἀνακτος, 450
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρτιο γέροντος·

παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον, 455
 σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.

Νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὅτε δ' ἄρα
 Ζεὺς

πάννηχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας, αἰὲν ἔφουδρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτew πειρητίζων,
 εἴ πῶς οἱ ἐκδύς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων 460
 ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λίην·

Κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἠλεός, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν, 465
 καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἀρόρητον ἄμεινον.

ἄλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
 εἴθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἠγομεν ἀρτύναντες·

ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἀνωγον.
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστνυ κατὰ ῥωπήϊα πνκνά,
 ἂν δόνακας καὶ ἔλος, ὑπο τεύχεσι πεπτηῶτες,

κείμεθα. νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος, 475
 πηγυλῖς· αὐτὰρ ὑπερθε χιῶν γένει, ἥντε πάχνη,

ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὐδον δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·

- 480 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄρωσέμεν ἔμπης·
 ἀλλ' ἐπόμην, σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἔοντα,
 485 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμηπέως ὑπάκουσεν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χειῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπιαφθ
 δαίμων,

οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φρικτὰ πέλονται.

- 490 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ
 θυμῷ,

οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευόμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σίγα νῦν, μήτις σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
 ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον·

- 495 Κλύτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
 λίην γὰρ νηῶν ἑκάς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος
 υἱός,

- 500 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου

κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.

Ὡς νῦν ἠβόοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότῃτι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔης· 505
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συ-
βῶτα·

ᾧ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
τῷ οὐτ' ἐοθῆτος δευήσεται, οὔτε τευ ἄλλου, 510
ᾧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.

οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἐννυσθαι· μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστω.
[αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός, 515
αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα δώσει,
πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]

Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρός ἐγγὺς
εὐνήν, ἐν δ' οἴων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ 520
πυκνήν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκέσκειτ' ἀμοιβάς,
ἐννυσθαι, ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιο.

Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ'
αὐτὸν

ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνία· οὐδὲ συμβῶτη
ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὕῶν ἄπο κοιμηθῆναι, 525
ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅτι ῥά οἱ βιότιον περικίδετο, νόσφιν ἔόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὄξυ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις,

ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἄλεξάνεμον, μάλα πικνήν,
 530 ἄν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος, μέγαλοιο·
 εἶλετο δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 βῆ δ' ἴμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
 πέτιρον ὑπο γλαφυρῆ εὔδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῆ.

μάλα πυκνή,
εγγάλιοι
και άνδρῶν
γιόδοτες
ἰωγῆ.

SUMMARIUM

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ο .

SUMMARIUM.

Telemachus, Lacedaemoni desidentem, in somnis monet Minerva, domum ut redeat, quaque via procorum insidias vitet (1-43). Ergo is primo mane a Menelao revertendi veniam petit, atque acceptis ab ipso et ab Helena muneribus, conspectaque avi secunda, cum Pisistrato pergat ad navem, in portu Pylio relictam (44-181). Pheris iterum deversati, altero die Pylum perveniunt; unde Telemachus, Pisistrato ad patrem remisso, et assumpto Theoclymeno, vate Argivo, tum ob caedem exule, propere solvit, ac tutus devia navigatione in patriam advehitur (182-300). Ulysses interea cum Eumaeo super coenam consilia confert de profectioe in urbem; simul de parentibus suis sciscitatur et de priore fortuna ipsius (301-388): qui natales suos enarrat, atque ut infans olim a Phoenicibus ex insula Syria raptus et Laertae venditus sit (389-495). Iam appulsam navem suam Telemachus ad urbem mittit, Theoclymenum cuidam sociorum commendat, ipse autem diverso itinere ad Eumaeum proficiscitur (496-557).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ο.

Τηλεμάχου πρὸς Εὐμαίον ἄφιξις.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ἔχει, Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστιου ὑπομνήσουσα, καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.
εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν,
εὔδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κνδαλίμοιο. 5
ἦτοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνω.
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκός, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη.
Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάλησαι, 10
κτήματά τε προλιπῶν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν,
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης. 15
ἦδη γὰρ ἴα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται

- Εὐρουμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστήρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
 μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
- 20 οἷσθα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
 κείνου βούλεται οἶκον ὀφείλλειν, ὅς κεν ὀπνίοι,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίῳ φίλοιο
 οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλά·
 ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
- 25 δμῳάων, ἣτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι·
 εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δὲ τοίγε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστήες λοχόωσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
- 30 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.
 ἀλλὰ ἐκάς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμπει δέ τοι οὔρον ὀπισθεν-
- 35 ἀθανάτων, ὅστις σε φυλάσσει τε ῥύεταιί τε.
 αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους·
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ἕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
- 40 ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἶσω
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφροσι Πηνελοπεΐη,
 οὐνεκά οἱ σῶς ἔσσι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἠδέος ὕπνου ἔγειρεν·
- 45 [λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·]

Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε! μώνυχας ἵππους
 ζεύξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΰδα·
 Τηλέμαχ', οὐπὼς ἔστιν, ἐπειγομένους περὶ ὁδοῖο,
 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς. 50

ἀλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ
 ἤρως Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκειται ἤματα πάντα
 ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παρὰσχη. 55

Ὡς ἔφατ'· ἀντίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡώς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλυθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἀνστής ἐξ εὐνῆς, Ἐλένης πάρα καλλικόμοιο.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,
 σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα 60
 δύνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ σιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
 ἤρως· βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσῆνδα·

[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς θεῖοιο.]

Ἀτρείδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 65
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἵκεσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω,
 ἰέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
 ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν, 70

ἔξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
 ἴσόν τοι κακὸν ἔσθ', ὅστ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 ξεῖνον ἐποτρύνει, καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερούκει.

[χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]

- 75 ἄλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρον ἐπιδίφρια θείω
καλά, σὺ δ' ὄφθαλμοῖσιν ἴδης· εἶπω δὲ γυναιξιν,
δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἔόντων.
ἄμφοτερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
- 80 εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἠγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
αὐτως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἐν γε φέρεσθαι,
ἢε τινα τριπόδων εὐχάλκων ἢε λεβήτων,
- 85 ἢε δὴ ἡμιόνους ἢε χρύσειον ἄλεισον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
Ἄτρεΐδη Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερό· οὐ γὰρ ὄπισθεν
οὔρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἑμοῖσιν·
- 90 μὴ πατέρό' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὀλωμαι,
ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἠδὲ δμωῆσι κέλευσεν,
δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἔόντων.
- 95 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεύς,
ἀνστάς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ὀπτῆσαι τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶεντα,
- 100 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
ἄλλ' ὅτε δὴ ὄϊκανον, ὄθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἄτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
νῖόν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν

ἄργυρον· Ἐλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 ἐνθ' ἑσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή. 105

τῶν ἐν' αἰραμένη Ἐλένη φέρε, δία γυναικῶν,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων.
 βᾶν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἕως ἴκοντο
 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 110

Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς,
 ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης.
 δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.

δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἄργυρεος δὲ 115
 ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαιστοῖο· πόρην δέ εἰ Φαίδιμος ἦρωσ,
 Σιδονίων βασιλεύς, ὃθ' εἰς δόμος ἀμφεκάλυψεν
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον 120
 ἦρωσ Ἀτρείδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαιινὸν
 θῆκ' αὐτοῦ προπάρουθε φέρων κρατερὸς Μεγαπέν-
 θης,

ἄργυρον· Ἐλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης,
 πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνό-
 μαζεν·

Δωρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι, 125
 μνήμ' Ἐλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὤρην,
 σῆ' ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
 κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς εἰποῦσ', ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων. 130

- καὶ τὰ μὲν ἐς πείρωθα τίθει Πεισίστρατος ἦρος
 δεξάμενος, καὶ πάντα ἐὼ θήησατο θυμῷ.
 τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
 ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
- 135 χέρονιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νήψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῆτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
 [εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.]
- 140 πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·
 ὄνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
- 145 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκειε ξανθὸς Μενέλαος,
 οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
- 150 στή δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηΐδα·
 Χαίρειτον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατήρ ὣς, ἦπιος ἦεν,
 εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
- 155 καὶ λῆν κείνω γε, Διοτρεφές, ὡς ἀγορευείς,
 πάντα τὰδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὡς
 νοστήσας Ἰθάκηνδε, κίων Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ
 εἵπομ', ὡς παρὰ σεῖο τυχῶν φιλότιτος ἀπάσης
 ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 160
 αἰετὸς ἄργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ἡμερον, ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἕζοντες ἔποντο
 ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
 δεξιὸς ἦιξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165

τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·

Φράζεο δὴ, Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἢ νῶϊν τόδ' ἔφηγε θεὸς τέρας, ἢ σοὶ αὐτῶ.

Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170
 τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

Κλυτὲ μεν, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῶ
 ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω.

ὡς ὁδε χῆν' ἤραξ', ἀπιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
 ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε· 175

ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται· ἢ καὶ ἤδη
 οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φντεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 οὕτω νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης· 180
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῶν ὡς, εὐχετοώμην.

Ἢ, καὶ ἐφ' ἵπποιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἦιξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες·

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδώωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί· 185

ἔς Φηράς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

νιέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτι ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ἑοδοδάκτυλος Ἥως,
 190 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
 καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

195 Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
 μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερές εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
 ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μάλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
 μή με παρέξ ἄγε νῆα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·

200 μή μ' ὁ γέρον ἀέκοντα κατάσχη ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
 ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.

Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσασατο
 θυμῷ,

ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι·

205 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 ἔσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·
 καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σπουδῆ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους

210 πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,
 ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· οὐδέ ἔφημι
 ἄψ' ἵεναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.

215 Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιόριχας ἵππους
 ἄψ' Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·

Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νηϊ μελαίνῃ·
αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' 220
ἐπίθοντο.

αἴψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχετο, θῦε δ' Ἀθήνη

νηϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ

τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,

μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν, 225

ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναϊε Πύλῳ ἐνι, μητέρι μήλων,

ἄφνειός Πυλίοισι μὲγ' ἔσοχα δῶματα ναίων·

δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,

Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζῶόντων,

ὃς οἳ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230

εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο

δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

εἵνεκα Νηληῖος κούρης, ἄτης τε βαρείης,

τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτις Ἐριννύς.

ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε Κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους 235

ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς

ἀντίθεον Νηληῖα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα

ἠγάγετο πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἴκετο δῆμον,

Ἄργος ἐς ἵππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν

ναίεμεναι, πολλοῖσιν ἀνάσσουντ' Ἀργείοισιν· 240

ἐνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑπερεφές θέτο δῶμα,

γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, νῆε κραταιῶ.

Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·

αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,

- 245 ὃν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
 παντοίην φιλότη· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδόν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβησι, γυναίων εἴνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλεῖτόν τε·
 250 ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤσπασεν Ἥώς,
 κάλλεος εἴνεκα οἷο, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη.
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὃς ὅ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθεῖς,
 255 ἐνθ' ὄγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.
 Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ'
 ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
 σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῆ παρὰ νηῖ μελαίνῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 260 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κχάνω τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσης·
 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκήες;
 265 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτροκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῶ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
 270 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς

ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 Ἄργος ἂν ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν, 275
 φεύγω· ἐπεὶ νύ μοι αἴσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσσα,
 μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἴω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἴσης· 280
 ἀλλ' ἔπεν· ἀντάρ κείθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τόγ' ἐπ' ἰκρίοφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο,
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· παρ δὲ οἱ αὐτῶ 285
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμησ
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν· 290
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσιν.

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἱεὶ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
 [βὰν δὲ παρὰ Κροννοῦς καὶ Χάλκιδά καλλιρέεθρον.] 295

Δύσειό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
 ἦ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς οὐρῶ,
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῆσιν,
 ὄρμαινων, ἦ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἀλώη. — 300

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος

δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνερες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συμβώτεω πειρηγίζων,
 305 εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναι τε κελεύοι
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ὀτρύνειε πόλινδε·

Κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ἧῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρώχω καὶ ἑταίρους.

310 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν
 ὄπασσον,

ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρονον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θεῖοιο
 ἀγγελίην εἵπομι περίφρονι Πηνελοπιῆ·

315 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
 εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὄνειάτα μυρὶ' ἔχοντες.
 αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅτ' ἐθέλοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον.

Ἐρμείαιο ἔκμητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 320 ἄνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάξει,
 δρηστοσύνη οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι·
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.

325 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφησεν, Εὐμαίε συμβῶτα·
 ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; ἢ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.

οὔτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα·
 οἱ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.

ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιάται παρεόντι, 335
 οὔτ' ἐγώ, οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἱ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει,
 πέμψει δ' ὄππῃ σε κραδίῃ θυμός τε κελεύει.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 340
 αἶθ' οὕτως, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 ὡς ἐμοί, ὅτι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.
 πλαγκτιοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἐνεκ' οὐλομένης γαστροῦ κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 ἄνδρες, ὃν κεν ἴκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος. 345

νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μεῖναι τέ με κείνον ἄνωγας,
 εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 πατρὸς θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 εἴ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγᾶς ἠελίοιο,
 ἢ ἤδη τεθνήασι, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν. 350

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν· 355
 ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
 κουριδῆς τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἔ μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.
 ἢ δ' ἀχεῖ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,

- λευγαλέω θανάτω· ὡς μὴ θάνοι, ὅστις ἔμοιγε
 360 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἶη, καὶ φίλα ἔρδοι.
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρυσθαι,
 οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμη, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 365 τῇ ὁμοῦ ἐτροφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἤσπον ἐτίμα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρὶ' ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
 370 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῶ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μελίχον ἔστιν ἀκοῦσαι
 375 οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔυπεσεν οἴκῳ,
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πνυθέσθαι,
 καὶ φαγέμεν, πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.
 380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
 ὦ πόποι! ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὐμαιε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἧὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρουάγνια,
 385 ἧ ἔνι ναιετάασκε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἧ σέγε, μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσίην,

ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἦδ' ἐπέρασσαν
τοῦδ' ἄνδρός πρὸς δῶμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ, 390

σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον,
ἤμενος· αἶδε δὲ νύκτες ἀθέςφατοι· ἔστι μὲν εὔδειν,
ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χρῆ,
πρὶν ὦρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, 395

εὔδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηηφιν
δειπνήσας, ἅμ' ἕσσειν ἀνακτορήησιν ἐπέσθω.
νώϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
κῆδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
μνωμένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνηρ, 400
ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκειται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
οὔτι περιπληθῆς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν, 405

εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθῆς, πολύπυρος,
πείνη δ' οὔποτε δῆμιον ἐξέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φύλ' ἀνθρώπων,
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν, 410

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δῶα πόλιες, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·
τῆσιν δ' ἀμφοτέρησι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἐνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες, 415

τρῶκται, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 ἔσκε δὲ πατρὸς ἑμοῖο γυνή Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
 τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον·

420 πλυνούσῃ τις πρώτα μίγῃ, κοίλῃ παρὰ νηί,
 εὐνή καὶ φιλότῃ· τάτε φρένας ἠπεροπεύει
 θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 ἠρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἶη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἦ δὲ μάλ' ἀντίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερφεῆς δῶ·

425 Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι·
 κούρη δ' εἶμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ θυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληϊστορες ἄνδρες,
 ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὃ δ' ἄξιον ὄνον ἔδωκεν.

430 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρη·
 ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἀμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
 ὄφρα ἴδη πατρὸς καὶ μητέρος ὑπερφεῆς δῶ,
 αὐτούς τ'· ἦ γὰρ ἔτ' εἰσί, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

435 εἶη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
 ὄρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον, ὡς ἐκέ-
 λενεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

440 Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσανδάτω ἐπέεσσιν
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγνιῇ,
 ἢ πον ἐπὶ κρήνῃ· μήτις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἔλθῶν ἐξείπη· ὃ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ

δεσμῶν ἐν ἄργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσει ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἔχει ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπιείγεται δ' ὄνον ὀδαίων. 445

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείη βιότοιο γένηται,
 ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἱέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος εἴη·
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.

παῖδα γὰρ ἀνδρὸς εἴηος ἐνὶ μεγάροισι ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμι ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυθίον ὄνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσσητε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλά.
 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὐθι μένοντες 455

ἐν νηὶ γλαφυρῇ βιότον πολὺν ἐμπολόωντο·

ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἀγγελὸν ἤκαν, ὃς ἀγγεῖλαιε γυναικί.
 ἦλυθ' ἀνὴρ πολυίδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρός,
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔεστο· 460

τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῶαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσίν τ' ἀμφαφώωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο,
 ὄνον ὑπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.

ἦτοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει·
 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε· 465

εὔρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μιν πατέρ' ἀμφεπένοντο —

οἳ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δήμοιό τε φῆμιν —
 ἦ δ' αἶψα τρι' ἄλεια κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ

ἔκφερον· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀσιφροσύνῃσιν. 470

δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κίοντες,

- ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 475 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρον ἵαλλεν.
 ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἑβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
 ἀντὶ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
 480 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
 ἔβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
 ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν εἰοῖσιν.
 οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.
 485 Τὸν δ' αὖ Διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ·
 Εὐμαί', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 490 ἠπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρωσίν τε πόσιν τε
 ἐνδυνκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 495 αἴψα γὰρ Ἥως ἦλθεν εὐθρονος. — Οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
 Τηλεμάχου ἔταροι λύνον ἰστία· καδ δ' ἔλον ἰστίον
 καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρουσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ προμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 500 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Ἵμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἄγρους ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
 ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. 505
 ἦ ᾧθεν δέ κεν ὑμῖν ὁδοιπόριον παραθείμην,
 δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἠδυνότοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·
 πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δῶμαθ' ἴκωμαι
 ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
 ἢ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο; 510

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
 ἔρχεσθ'. οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 χεῖρον· ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ 515
 ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερωῖω ἱστὸν ὑφαίνει.
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφάυσκομαι, ὃν κεν ἴκηαι,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 τὸν νῦν ἴσα θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν· 520
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
 ἀλλὰ τάγα Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
 εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525
 κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
 τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
 τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν· 530

Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνω γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἔοντα.

ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

535 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·

540 Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τάπερ ἄλλα μάλιστα
πεῖθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·

545 Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους,
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

550 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
νηὸς ἀπ' ἰκρίοφιν· τοὶ δὲ προμνήσι' ἔλυσαν.

οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

555 τὸν δ' ὠκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἴκετ' ἀυλήν,
ἐνθα οἱ ἦσαν ἕες μάλα μυρία, ἧσι συβώτης
ἔσθλός ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἦπια εἰδώς.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Π.

S U M M A R I U M.

Redux ab itinere Telemachus venit in casam Eumaei (1-41). Ibi primum cum patre, adhuc senis mendici personam gerente, colloquutus, et domesticam calamitatem conquestus, Eumaeum reditus sui nuntium mittit ad matrem (42-153). Ita soli quum sunt, Minervae numine iuvenis redditus Ulysses a filio pater cognoscitur (154-239); mox cum eo de caede procorum deliberat, et, quae deinceps domi agenda sint, praescribit (240-321). Interim aliquis sociorum Telemachi ex navi, in portum urbis invecta, simul cum Eumaeo nuntiat Penelopae, salvum revertisse filium (322-341). Nec multo post redit navis speculatoria procorum, qui irritis insidiis dolent, iamque in concione de Telemacho occidendo nova consilia ineunt (342-408). Quibus ad se perlatis, Penelope in virorum conventum degressa, eo nomine Antinoum, auctorem sceleris, accusat (409-451). Sub noctem ad Ulyssem, rursus transformatum, et filium eius redit Eumaeus (452-481).

Τηλέμαχος
ὁδὸν εὐμαίου
καὶ τὴν Πηνελόπεια
ὅτι καὶ γυναικῶν
ἀλλὰ πρὸς τὸν
Ὀδυσσεύς
ἔστι ἐν τῇ
τῆ δ' ἀγαθή
καὶ αὐτὴ
πολλὴ δὲ μὲν
Ὀδυσσεύς. Π.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τηλεμάχου ἀναγνωρισμός Ὀδυσσέως.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβός
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύσσιν·
Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κύνπος ἦλθε ποδοῖν
αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εὐμαί, ἧ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
ἧ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω. 10

Οὐπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
κιρνὰς αἰθόπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἀνακτος·
κῦσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά, 15

- χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὡς δὲ πατήρ ὄν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει,
 ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 μῦνον, τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
 20 ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα διὸς ὑφορβὸς
 πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
 καὶ ὃ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερόν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχεο νηϊ Πύλονδε·
 25 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
 τέρψομαι εἰσοράων, νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα.
 οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
 ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὐάδε θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν αἰδήλον ὄμιλον.
 30 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 ἔσσειται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
 εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἢ τίς ἤδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσεύς δέ που εὐνή
 35 χήτει ἐνευναίων κακ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δαιτυχεοῦση.
 40 Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 ἀντάρ ὄγ' εἶσω ἱέν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατήρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε·
 Ἦσ', ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήμεν ἔδρην

σταθμῶ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνήρ, ὃς καταθήσει. 45

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τῷ δέ
 συμβώτης

χεῦεν ὑπο χλωρᾶς ῥώπας καὶ κῶας ὑπερθεῖν·
 ἔνθα καθέξει· ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.

τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συμβώτης
 ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες. 50

σῆτον δ' ἔσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρην μελιηδέα οἶνον·

αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 55

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·

Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὄδ' ἴκετο; πῶς δέ εἰ ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;

οὐ μὲν γάρ τί εἰ πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε, συμβῶτα 60

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύσω.

ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρειάων·

φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστυα δινηθῆναι

πλαζόμενος· ὡς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.

νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς 65

ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·

ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

Εὐμαί, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγῆς ἔειπες·

πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ; 70

αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·

- μητοῖ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένη, καὶ δῶμα κομίζη,
 75 εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν·
 ἢ ἤδη ἅμ' ἐπιηται Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 μνάται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλείστα πόρησιν.
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετα δῶμα,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
 80 δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.
 εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον, ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
 εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα,
 ἔδμεναι, ὡς ἂν μὴ σε κατατρέχη καὶ ἐταίρους.
 85 κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἔαμι
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·
 μὴ μιν κερομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
 προῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἔοντα
 ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 90 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
 ἢ μάλα μεν καταδάπτει ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροισι, ἀέκητι σέθεν, τοιούτου ἔοντος.
 95 εἶπέ μοι, ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέγε λαοὶ
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὄμφῃ·
 ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι· οἷσίπερ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 αἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῶδ' ἐπὶ θυμῷ,
 100 ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἢ ἐκ αὐτός·
 [ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα·]

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
ἔλθῶν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο, μῦνον ἔοντα, 405
βουλοίμην ἢ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄρασθαι,
ξείνους τε στυφελίζομένους, δμῳάς τε γυναικάς
ἔυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά,
καὶ οἶνον διαφρυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 410
μὰψ αὐτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσίπερ ἀνήρ 415
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
ᾧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μύνωσε Κρονίων·
μῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
μῦνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεύς

μῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο. 420
τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρῖοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἢδ' ὅσσοι κροναῖην Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μῶνται, τρῦχουσι δὲ οἶκον. 425
ἢ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον, οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαῤῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. —

- 130 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπεΐῃ
εἶφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμί, καὶ ἐκ Πύλον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
οἷη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μήτις Ἀχαιῶν
πενθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
- 135 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαιε συβῶτα
γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἣ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρῳ; ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
- 140 ἔργα τ' ἐποπιτεύεσκε, μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ
πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύγε ὤχεο νηϊ Πύλονδε,
οὐπω μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτως,
οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ σιτοναχῆ τε γόῳ τε
- 145 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὄστεόφι χροῶς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
ἀλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
εἰ γὰρ πῶς εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
πρωτόν κεν τοῦ πατρος ἐλοιμεθα νόστιμον ἦμαρ.
- 150 ἀλλὰ σύγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγρούς
πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα
κρύβδην· κείνη γὰρ κεν ἀπαγγεῖλειε γέροντι.
Ἥ ῥα, καὶ ὤρσε συφορβόν· ὃ δ' εἵλετο χερσὶ
πέδιλα,
- 155 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κίων Εὐμαιος ὑφορβός·
ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί,

οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις,
ἀλλὰ πατήρ τεός εἰμι, τοῦ εὔνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

190 Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν
δάκρυον ἤκε χαμαῖζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμές αἰεὶ.
Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπέειθετο ὄν πατέρ'
εἶναι —

ἑξαυτὶς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατήρ ἐμός· ἀλλὰ με
δαίμων

195 θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόοιτο
ᾧ αὐτοῦ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἢ γέροντα.

ἢ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον, καὶ ἀεικέα ἔσσο·

200 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἔοντα
οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.

οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
205 ἀλλ' ὄδ' ἐγὼ τοιόςδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθεῖς,
ἦλυθον εἰκοσιῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
ἦτε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
ἄλλοτε μὲν πτωχῶ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὐτε

210 ἀνδρὶ νέω, καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἶματ' ἔχοντι.
ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἡμὲν κωδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο· Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὄδυρετο, δάκρυα λείβων.
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμερος ὦρτο γόοιο· 215

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἴωνοί,
 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσίτε τέκνα
 ἀγρόται ἐξελλοντο, πάρος πετεινὰ γενέσθαι·
 ὡς ἄρα τοίγ' ἔλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 καὶ νῦν ὄδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 220
 εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄν πατέρ' αἴψα·

Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηῖ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἐκέσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 225
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.

Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἷτε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
 καὶ μ' εὐδοντ' ἐν νηῖ θεῶν ἐπὶ πόντον ἄγοντες,
 κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, 230
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλισ, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.

νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὄφρα κε δυσημένεσσι φόνου πέρι βουλευώμεν.

ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
 ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσίν·

καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηριζῶς
 φράσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
 μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 240
 ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,

χειράς τ' αἰχμητῆν ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
 ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.

245 μνηστήρων δ' οὐτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές, οὔτε δύ' οἴαι,
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀριθμὸν
 ἓκ μὲν Δουλιχίῳο δύω καὶ πενήκοντα
 κοῦροι κεκριμένοι, ἕξ δὲ δρησιτῆρες ἔπονται·

ἓκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
 250 ἓκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἴκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
 ἓκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἀριστοί,
 καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδός,
 καὶ δοιῶ θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἑόντων,

255 μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν.
 ἀλλὰ σύγ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
 φράζεο, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκουσον·
 260 καὶ φράσαι, εἴ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
 ἀρκέσει, ἢ εἴ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα·
 ἔσθλω τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ἕμι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ· ὣτε καὶ ἄλλοις
 265 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστήρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἑμοῖσι μένος κρῖνῆται Ἄρης.
 270 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχεο ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν

οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ συμβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο. 275
 ἦνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι πάυεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὔτι
 πείσονται· δὴ γὰρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ. 280
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσει Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
 ἔς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας 285
 πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ἐκ καπνοῦ κατέθῃκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώκει,
 οἷά ποτε Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῆ. 290
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 μή πως οἴνωθέντες, ἔρην στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνῃτέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστῖν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε 295
 καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
 ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητιέτα Ζεὺς.]
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

- 300 εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μήτις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἑόντος,
μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,
μήτε τις οἰκῆων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
ἀλλ' οἶοι, σύ τ' ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
- 305 καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
ἡμὲν ὅπου τις νῶ τίει καὶ δεΐδιδε θυμῶ,
ἡδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σέ δ' ἀτιμᾶ, τοῖον ἑόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·
ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οἴω,
310 γνῶσθαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη με γ' ἔχουσιν·
ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἴω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σέ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
δηθὰ γὰρ αὐτῶς εἴσῃ ἐκάστου πειρητίζων,
ἔργα μετροχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
315 χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ.
ἀλλ' ἦτοι σε γυναικῆς ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
αἴτε σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν·
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμούς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
- 320 εἰ ἐτεόν γέ τι οἴσθαι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
ἦ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας εἰαίρους·
οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
325 νῆα μὲν οἶγες μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρουσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπὲρ θυμοὶ θεράποντες·
αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,

ἀγγελίην ἐρέοντα περίφροσι Πηνελοπείη,
οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330

ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβοι.
τῷ δὲ συναντήτην κήρουξ καὶ δῖος ὑφορβός,
τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναίκε·

ἀλλ' ὅτε δὴ ὅ' ἴκοντο δόμον θείου βασιλῆος, 335
κῆρουξ μὲν ῥα μέσησι μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν·

Ἦδη τοι, βασιλεία, φίλος παῖς εἰλήλουθεν.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συμβώτης ἄγχι παραστάς
πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν, 340

βῆ ὅ' ἵμεναι μεθ' ὑας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
ἐκ δ' ἦλθον μέγαροιο παρέκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριόωντο.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν· 345

Ἦ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἣτις ἀρίστη,
ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
κείνοισ ἀγγείλωσι θεῶς οἰκόνδε νέεσθαι. 350

Οὐπω πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄθ' Ἀμφίνομος ἶδε νῆα,
στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
ἰστία τε στέλλοντας, ἔρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἠδὺ δ' ἄθ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν·

Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον· 355
ἢ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θα-
λάσσης·

- αἴψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 360 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
 εἶων οὔτε νέων μεταίξειν, οὔτε γερόντων.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 365 ἤματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἀκρίας ἠνεμοέσσας,
 αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
 οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίνομεν Ἡῶ διαν,
 Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 370 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων.
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ· μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἴω,
 τούτου γε ζῶντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλήν τε νόον τε·
 375 λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἤρα φέρουσιν.
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κείνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορὴν — οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν οἴω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
 οὔνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν.
 380 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
 μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον —
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης,
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 385 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτε

κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἦδ' ὅστις ὄπνιοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὄδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν,
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐδνοισιν διζήμενος· ἦ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος· 395

ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 ἠγεῖτο μνηστήρσι, μάλιστα δὲ Πηνελόπειη
 ἠνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ὡ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλομι 400
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θεμίστες,
 αὐτός τε κτενέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτραπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα. 405

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
 ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἡ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν. 410
 πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
 κήρυξ γὰρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπέυθετο βουλάς.
 βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

- 415 σιῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 Ἄντιοον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἄντιόν, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε! καὶ δέ σε φασιν
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
 420 βουλῆ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔηςθα.
 μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάξαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος; οὐ δ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 ἢ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατήρ τεός ἵκετο φεύγων,
 425 δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήην,
 οὔνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 ἦκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμοι ἦσαν·
 τὸν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορῥαῖσαι φίλον ἦτορ,
 ἠδὲ κατὰ ζῶήν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
 430 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυνκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναῖκα,
 παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμέ τε μεγάλως ἀκαχίζεις·
 ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἠΐδα·
 435 κούρη Ἰκαρίοιο, περιφρον Πηνελόπεια,
 θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ υἱεῖ χεῖρας ἐποίσει,
 ζῶοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 440 ὣδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 αἷψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ· ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς

πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεισάμενος, κρέας ὀπίον
ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.

τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν 445
ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα,
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.

Ὡς φάτο Φαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερῷα σιγαλόεντα,
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον 450
ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. —

Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιεῖ διος ὑφορβὸς
ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρυπον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,
σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη 455
ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ· μὴ ἑ συβώτης
γνοιῆ ἐσάντα ἰδόν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπεΐῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 460
ἦλθες, δι' Εὐμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστν;
ἦ ῥ' ἤδη μνηστήρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύαται, οἴκαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι, 465
ἄστν καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει,
ἄγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῆ μητρὶ ἔειπεν.

ἄλλο δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 470
ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,

ἦα κίων, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμεν κατιούσαν
 ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
 βεβροῖθι δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 475 καὶ σφέας ᾤσθη τούς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.

Ὡς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο,
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε
 δαῖτα,

δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 480 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

S U M M A R I U M.

Insequenti die Telemachus, patre in urbem ablegato, ipse eodem proficiscitur (1-30); statimque ex domo, salutatis Euryclea et matre, properat in forum, ut Theoclymenum hospitem adducat (31-83). Hunc ubi epulis excepit, matri enarrat ordinem peregrinationis, quaeque a Menelao audierat: simul Theoclymenus reginae propinquum Ulyssis reditum praedicit (84-165). Ibi coenam apparantibus prociis supervenit ille, ab Eumaeo ductus, primum a Melanthio caprario iniuria affectus (166-289). Ad aulam quum accesserunt, canis domesticus Argus, agnito domino, repente moritur (290-327). Iam ipsam domum ingressus, a convivis ambiendo cibos mendicat; quos et Telemachus praebet et proci sed Antinous eum conviciis consecatur et ingesto scabello, non sine indignatione ceterorum procorum (328-491). Quam ob contumeliam diras Antinoo imprecata Penelope, ad se arcessit virum, si quid forte de Ulysse cognoverit: is autem in colloquium venturum sese ad vesperam pollicetur (492-584). Eodem tempore in agrum redit Eumaeus, manente Ulysse (585-606).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ρ.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἔὼν προσέειπε συβώτην·

Ἄτι, ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμι' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἴω
κλαυθμοῦ τε συγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
πρὶν γ' αὐτόν με ἴδῃται· ἀτὰρ σοίγ' ὦδ' ἐπιτέλλω.
τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλησιν,
πύρρον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐπὼς ἔστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξεῖνος δ' εἶπερ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσειται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῶ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἢ κατ' ἀγρούς,
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.

20 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι·
ἀλλ' ἔρχεν· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνήρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ', ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται.

αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσση
25 στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τε ἄστνυ φάτ' εἶναι.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἴκανε δόμους εὐναιετάρωντας,
ἔγχος μὲν στήσε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,

30 αὐτὸς δ' εἶσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.

Τὸν δὲ πολὺν πρότῃ εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κῶεα καστορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισιν.
δακρῦσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμῶαὶ Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,

35 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.

Ἢ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περιφρῶν Πηνελόπεια,
Ἄρτεμιδι ἱκέλη ἢ χροσέῃ Ἀφροδίτῃ·

ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πύγχεε δακρῦσασα·

κύνεσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,

40 καὶ ὃ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' εἶ
ἔγωγε

ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχθεο νηὶ Πύλονδε

λάθρη, ἔμευ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρός ἀκουήν.
 ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπιῆς.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 45
 μήτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσσιν ὄρνυε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἔλοῦσα,
 [εἰς ὑπερῷ] ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν],
 εὐχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας 50
 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσση.

αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήν ἐξελεύσομαι, ὄφρα καλέσω
 ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν·
 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα 55
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 ἢ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἶμαθ' ἔλοῦσα,
 εὐχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσση. 60

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῶγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
 ἀμφὶ δέ μιν μνησιτῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο, 65
 ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δέ φρεσὶ βυσσοδόμενον.
 αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πολὺν ὄμιλον,
 ἀλλ', ἵνα Μέντωσ ἦστο καὶ Ἀντιφος ἠδ' Ἀλιθέρσης,
 οἶτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῷοι ἦσαν ἐταῖροι,
 ἔνθα καθέξει ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα. 70
 τοῖσι δέ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκάς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραϊος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

75 Τηλέμαχ', αἴψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,
 ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Πείραϊ', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν

80 λάθρη κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσωνται,
 αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπανρέμεν, ἢ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ Κῆρα φυτεύσω,
 δὴ τότε τοι χαίροντι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.

Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἤγεεν εἰς οἶκον.

85 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἵκοντο δόμους εὐναιετῶντας,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λούσαν, καὶ χρῆσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας·

90 ἔκ ὃ' ἀσαμίνθου βάντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 χέρονίβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῆτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

95 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαρίζομένη παρεόντων.
 μήτηρ δ' ἀντίον ἴξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
 κλισμῶν κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

100 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·

Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ᾄχεθ' ἀμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐ δέ μοι ἔτλης,
 πρὶν ἐλθεῖν μνησιτῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
 νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας. 105

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθείην καταλέξω.
 ὄχόμεθ' ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεὶ τε πατὴρ ἑὸν υἷα,
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὡς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἷάσι κυδαλίμοισιν. 110

αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὐποτ' ἔφρασκεν,
 ζῶον, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἄκουσαι· 115
 ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
 ἵπποισι προῦπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἔνθ' ἶδον Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῳᾶς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.

εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, 120
 ὅττιεν χορήζων ἰκόμην Λακεδαιμόνα διᾶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν
 εὐνῇ

ἦθελον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ ἔόντες. 125
 ὡς δ' ὀπότην ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκρα ποιήεντα

- βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἔην εἰσῆλυθεν εὐνήν,
 130 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν·
 ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!
 τοῖος ἔων, οἷός ποτ' ἐνκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 135 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
 τοῖος ἔων μνηστήροισιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἢ ὀκνύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ἄλλα παρεῖξ εἵποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
 140 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 φῆ μιν ὄγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 145 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας, νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὄκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 150 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρωεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·
 Ὡ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὄγ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 155 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὡς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἦδη ἐν πατρίδι γαίῃ,

ἦμενος ἢ ἔρπων, τάδε πενθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἐστίν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 οἶον ἐγὼν οἶωνόν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὸς 160

ἦμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
 ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι. 165

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα προς ἄλλήλους ἀγόρευον. —
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα 170
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἱ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μένδων· ὅς γάρ ῥα μάλιστα
 ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·

Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοισι,
 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα· 175
 οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοιτό τε
 μύθῳ.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετᾶοντας,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 οἱ δ' ἴερονον οἷς, μεγάλους καὶ πίονας αἰγας, 180
 ἴερονον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
 δαῖτ' ἐντυνώμενοι. — Τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185

σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός — ἦ σ' ἂν ἔγωγε
 αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεΐδια, μή μοι ὀπίσσω
 νεικίῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί —
 190 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
 ἡμᾶρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερές ἠγεμόνευε.
 195 δὸς δέ μοι, εἴ ποθὶ τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν,
 σκηρίπτεσθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.
 Ἡ ῥα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήσῃν,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀοστήρ.
 Εὐμαιὸς δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
 200 τῷ βήτην· σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βρώτορες ἄνδρες
 ῥύατ', ὀπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 σκηπιτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ' εἴματα ἔστο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
 205 ἄστεος ἐγγύς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν ἦν ἄλσος,
 πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
 210 ὑπόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιθρόεζσκον ὀδίται·
 ἐνθά σφεας ἐκίχαν' υἱὸς Δολιῖοιο Μελανθεύς,
 αἴγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολλοῖσιν,

δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν, 215
 ἔκπαγλον καὶ ἄεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει·
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 πῆ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πτωχὸν ἀνηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα; 220

ὃς πολλῆς φλιῆσι παραστάς θλίπεται ὤμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας·
 τὸν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ἑυτήρα λιπέσθαι,
 σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι·
 καὶ κεν ὄρον πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο. 225

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
 ἔργον ἐποίχασθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
 βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἢν γαστέρ' ἀναλτον.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δῶματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο, 230
 πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν
 πλευραὶ ἀποτρήψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.

Ὡς φάτο· καὶ παριῶν λάξ ἐνθ' ὄρεν ἀφραδίησιν
 ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
 ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς, 235
 ἢ μεταίξας ὄσπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφουδὶς αἰείρας.
 ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβῶτης
 νείκεσ' ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' εὐξάτο, χεῖρας ἀνασχών·

Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἵποτ' Ὀδυσσεύς 240
 ἕμμ' ἐπὶ μηρὶ ἔκθε, καλύψας πῖονι δημῶ,
 ἄρνῶν ἢδ' ἐρίφων, τότε μοι κρηήνατ' ἐέλωρ,

ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἔδαιμων·
 τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
 245 τὰς νῦν ὑβριζῶν φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
 ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπὸλος αἰγῶν·
 ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύνων, ὀλοφώϊα εἰδώς!

τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐστέλμοιο μελαίνης
 250 ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίσιτον πολὺν ἄλφοι.
 αἱ γὰρ Τηλέμαχον βάλαι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
 ὡς Ὀδυσσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.

Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, ἦκα κίοντας,
 255 αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὤκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος
 ἀντίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
 ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.

τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο·
 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα

260 ἔδυμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
 στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφραγῆς ἦλυθ' ἰωὴ
 φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλειτ' ἀεΐδων
 Φημίος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συβώτην·

Εὐμαί, ἢ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 265 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐξ ἐτέρων ἕτερόν ἐστιν· ἐπήσκηται δὲ οἱ ἀνλή
 τοίχῳ καὶ θρυγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκῆες εἰσὶν
 δικλίδες· οὐκ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.

γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται

270 ἄνδρες· ἐπεὶ κνισση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγγι
 ἠπύει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 οἷός γ' ἔγνωσ'· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ' ἔσσ' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζόμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 ἢ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάοντας, 275
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν·

μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἔκτοσθε νοήσας
 ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 280

γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 ἀλλ' ἔρχεο προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων·
 τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω. 285

γαστέρα δ' οὐπὼς ἔστιν ἀποκρύναι μεμαυῖαν,
 οὐλομένην, ἢ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσιν·
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίζονται
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. — 290
 ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐᾶτα κείμενος ἔσχευ,
 Ἄργος, Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἰσὴν
 ὄχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἰγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς· 295

δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ προπάροιθε θυράων,
 ἡμιόνων τε βοῶν τε, ἄλις κέχυντ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
 δμῶες Ὀδυσσεῆος τέμενος μέγα κοπρίσσοντες·
 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνορραϊστέων. 300

δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἔοντα,
 οὐρῇ μὲν ὅ' ὄγ' ἔστηρε, καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω·
 ἄσπον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
 ἐλθέμεν· ἀντάρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 305 ῥεῖα λαθῶν Εὐμαίων· ἄφαρ δ' ἐρεεῖντο μύθῳ·

Εὐμαί', ἧ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 εἰ δὴ καὶ ταχύς ἔσκε θεῖον ἐπὶ εἶδει τῷδε,
 ἢ αὐτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν

310 γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαίε συβῶτα·
 καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.

εἰ τοῖόςδ' εἴη ἡμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
 οἷόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

315 αἰψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκήν.

οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
 κνώδαλον, ὅ,τι δίοιτο· καὶ ἴχνησι γὰρ περιήδη·
 νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 ὦλετο· τὸν δὲ γυναικες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.

320 δμῶες δ', εὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,

οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι.

ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
 ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἤμαρ ἔλησιν.

Ὡς εἰπὼν, εἰςῆλθε δόμους εὐναιετάοντας·

325 βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς.

Ἄργον δ' αὖ κατὰ Μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
 αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοσιτῶ ἐνιαυτῶ.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής,
 330 ἐρχόμενον κατὰ δῶμα, συβώτην· ὦκα δ' ἔπειτα

νεῦσ', ἐπὶ οἷ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον 330
 κείμενον, ἔνθα δὲ δαιτρὸς ἐφίξεσκε, κρέα πολλὰ
 δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαιτυμένοισιν·
 τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον· ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κήρυξ
 μοῖραν ἐλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σίτον ἀείρας. 335

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύστω δώματ' Ὀδυσ-
 σεύς,

πτωχῷ λευγαλέω ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἶματα ἔστο.
 ἶξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 340
 ξέσσειν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 ἄρτον τ' οὐλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
 καὶ κρέας, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·

Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων, αὐτὸν τε κέλευε 345
 αἰτίζειν μάλα πάντα ἐποικόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει 350
 αἰτίζειν μάλα πάντα ἐποικόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
 καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ. 355

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
 Odys. II. G

αὔθει, ποδῶν προπάροιθεν, ἄικελίης ἐπὶ πήρης.
ἦσθιε δ', ἕως ὅτ' αἰδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύειο θεῖος αἰδὸς·

360 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. — αὐτὰρ Ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ᾧτρον, ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ', οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·
ἄλλ' οὐδ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξίσειν κακότητος.

365 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχος πάλαι εἶη.
οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
ἀλλήλους τ' εἶροντο, τίς εἶη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

370 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξεῖνον· ἦ γὰρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἦτοι μὲν οἳ δεῦρο συβώτης ἠγεμόνευεν·
αὐτόν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·

375 ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἦγαγες; ἦ οὐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίσιον κατέδουσιν ἀνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ ποθι τόνδ' ἐκάλεσσαι;

380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ, καὶ ἐσθλὸς ἔων, ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἳ δημοεργοὶ ἔασιν,
μάντιν, ἢ ἱητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,

385 ἢ καὶ θέσπιν αἰδόν, ὃ κεν τέρπησιν ἀείδων;

οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἂν τις καλέοι, τρύξοντά ἐ αὐτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
 δμῶσιν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· ἀντάρ ἔγωγε
 οὐκ ἄλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια 390
 ζῶει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα·
 σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἶωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
 μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους. 395

Ἡ δ' ἄρα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίνο', ἧ μεν καλὰ πατήρ ὧς κήδεαι νῆος,
 ὅς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίσσθαι
 μύθῳ ἀναγκαίῳ· μή τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
 δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε· 400
 μήτ' οὖν μητέρ' ἐμήν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺν βούλειαι, ἧ δόμεν ἄλλω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν· 405
 Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες!
 εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστήρες,
 καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ θρήνην ἐλών ὑπέφηνε τραπέζης
 κείμενον, ᾧ ὃ ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων. 410
 οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλήσαν δ' ἄρα πήρην
 σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,
 αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
 σιτῇ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

- 415 Δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
 ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
 τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῴϊον, ἢ περ ἄλλοι,
 σίτου· ἐγὼ δὲ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
- 420 ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη,
 τοίῳ ὅποῖος εἶσι, καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυριοί, ἀλλὰ τε πολλά,
 οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἦθελε γὰρ που —
- 425 ὅς μ' ἅμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
 Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήθρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πάρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρουσθαι·
- 430 ὀπιθήρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὠτρυνά νέεσθαι.
 οἳ δ' ὕβρει εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶν,
 αἴψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἐκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
- 435 οἳ δὲ βοῆς αἶοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
 φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
- 440 ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὄξεϊ χαλκῷ,
 τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὅς Κύπρον ἴφι ἀνασθεν·

ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκω, πῆματα πάσχων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε· 445

τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;

στήθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθετραπέζης,

μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴκηαι·

ὥς τις Θαρσαλέος καὶ ἀναιδῆς ἔσσι προΐκτης.

ἔξειῆς πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν 450

μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς

ἄλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ πόποι! οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·

οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης, 455

ὅς νῦν ἄλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης

σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,

καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιο γ' οἴω 460

ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὄνειδεα βάζεις·

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ Θρηῆνυ ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,

πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη, ἦντε πέτρον,

ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. 465

ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, κὰδ δ' ἄρα

πήρην

θῆκεν εὐπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,

ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

οὐ μὰν οὔτ' ἄχος ἔστι μετὰ φρεσίν, οὔτε τι πένθος, 470

ὄππότε ἀνήρ περὶ οἷσι μαχεόμενος κτεάτεσσιν
βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῆς οἰέσσιν·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.

475 ἄλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἑριννύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
ἔσθι' ἔκμηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
μή σε νέοι διὰ δῶματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
480 ἢ ποδός, ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύνωσι δὲ πάντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέ-
σησαν·

ὣδε δέ τις εἶπεσθε νέων ὑπερηγορόντων·

Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
οὐλόμεν'· εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἐστίν!

485 καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν εἰκότες ἀλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστροφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

Ὡς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξεν
490 βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφά-
ρουιν,

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῆσιν ἔειπεν·

Αἶθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων!
495 τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο·
οὐκ ἂν τις τούτων γε εὐθρονον Ἥῳ ἴκοιτο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ Κηρὶ ἔοικεν. 500

Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε·
οὔτος δὲ θρήνῃ προμνὸν βάλε δεξιὸν ὤμον.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετὰ δμῶησι γυναιξίν,
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
ἢ δ' ἐπὶ οἷ καλέσσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν· 505

Ἔρχεο, δῖ' Εὐμαίε, κίων τὸν ξεῖνον ἀνωχθί
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπύξομαι, ἢδ' ἐρέωμαι,
εἴ που Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἢε πέπυσται, 510
ἢ ἴδεν ὄφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
εἰ γὰρ τοι, βασιλεία, σιωπῆτειαν Ἀχαιοί·
οἷ ὄγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεις γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρουξα 515
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἴκετο, νηὸς ἀποδράς·
ἀλλ' οὐπω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορευόντων.

ὡς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέσκεται, ὅστε θεῶν ἔξ
ἀείδει δεδαῶς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμιάσιν ἀκουέμεν, ὅππότε' ἀείδη· 520

ὡς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
φησὶ δ' Ὀδυσσεῆος ξεῖνος πατρῷος εἶναι,
Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκετο πῆματα πάσχων,
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσσεῆος ἀκοῦσαι, 525
ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,

ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.

530 οὔτοι δ' ἤε θύρησι καθήμενοι ἐψιαῖσθων,
ἢ αὐτοῦ κατὰ δῶματ'· ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
σίτος καὶ μέθυ ἠδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσι·
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,

535 βούς ἱερέοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον,
μαριδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
540 αἰψά κε σὺν ᾧ παιδί βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ
δῶμα

σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·
αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.

545 οὐχ ὄραάς, ὃ μοι νῖός ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσι;
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελής θάνατος μνησιτῆρσι γένοιτο,
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
αἶ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
550 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν
ἄγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς

ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίη. 555
 εἰ δέ κέ σε γνοιή νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
 χρηΐζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
 γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 560
 Εὐμαί, αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέπομι
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφροσι Πηνελοπεΐη·
 οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
 ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 565

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
 οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
 οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
 τῶ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνωχθε
 μῆναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥλιον καταδύντα· 570
 καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
 ἄσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρὶ· εἶματα γὰρ τοι
 λύγῳ ἔχω· οἷσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια· 575
 Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὐμαίε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἢ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἧὲ καὶ ἄλλως
 αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν, Εὐμαίε συβῶτα·
 μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος, 580
 ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηγορούντων.
 ἀλλὰ σε μῆναι ἀνωγεν ἐς ἥλιον καταδύντα.
 καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὧ βασιλεια,

οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἦδ' ἐπακοῦσαι.

585 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἶεται, ὅσπερ ἂν εἴη·
οὐ γὰρ πού τις ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ἄχετο δῖος ὑφορβός
590 μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σῦας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

595 αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
ἔσπεται οὕτως, ἅττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας·

600 ἦῶθεν δ' ἵεναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξει εὐξέστον ἐπὶ δίφρου·
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
βῆ ὅ' ἵμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε,
605 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὄρχηστῦ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δειέλον ἡμαρ.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Σ.

SUMMARIUM.

Mendicante apud procos Ulysse, alius mendicus accedit ex urbe, Irus, ut illum de proprio limine detrudat (1-13). Inde iurgium inter utrumque; mox, hortantibus et praemium ponentibus procis, iusto certamine luctantur (14-100). Victor Ulysses seminecem Irum extra ianuam proiicit: Amphinomo autem, uni ex procis, propinquum regis adventum et gravem ultionem praedicit (101-157). Degressa rursus in conventum virorum Penelope, filium de nova contumelia miseri hospitis obiurgat (158-243); et callida oratione studia procorum experiens, spemque nuptiarum ostentans, ab illis sibi munera deposcit, ac statim collata accipit (244-303). Interea Ulysses, inter procos, qui solitos ludos in noctem trahunt, remanens, a Melanthe ancilla maledictis vexatur, ab Eurymacho irridetur et scabello petitur (304-404). Tandem a Telemacho moniti, domum quisque suam abeunt (405-428).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Σ.

Ὀδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμῆ.

⁵ Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχέυεσσι Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάρρη,
ἄζηχες φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὄρασθαι.

Ἄρναϊος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ 5
ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε πού τις ἀνώγει·
ὃς ὅ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς 10
ἔλκη·

οὐκ αἴεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἐλκόμενοι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς·

δαιμόνι', οὔτε τί σε ὄξω κακόν, οὔτ' ἀγορεύω, 15

οὔτε τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὔδος δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται· οὔδέ τί σε χρὴ
ἄλλοτριῶν φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
ὡςπερ ἐγών· ὕλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.

20 χερσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσης,
μή σε, γέρον περ ἐών, στήθος καὶ χεῖλα φύρσω
αἵματος· ἤσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψουσθαι οἴω
δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.

25 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
ὦ πόποι! ὡς ὁ μολοβρός ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηῖ καμνοῖ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισταίμην,
κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συός ὡς ληϊβοτειίης.

30 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὡς οἱ μὲν προπάρουθε θυρῶν ὑψηλάων
οὔδοῦ ἐπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκροῖοντο.

τοῖν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
35 ἠδὲ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν·
Ὡ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
οἴην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα!
ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλουιν
χερσὶ μαχήσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.

40 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήξαν γελῶντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοεῖμονας ἠγερῆθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Κέλνυτέ μεν, μνηστήρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ· τάςδ' ἐπὶ δόρπῳ

κατθέμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες· 45

ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

τάων ἦν κ' ἐθέλησιν ἀναστίας αὐτὸς ἐλέοθω·

αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον

πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήρδανε μῦθος· 50

τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, οὕτως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι

ἄνδρα γέροντα, δύνῃ ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ

ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῆσι δαμείω.

ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον, 55

μήτις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρον ἐμὲ χειρὶ βαρεῖῃ

πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἴφι δαμάσση.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέ-

λευεν.

[αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,]

τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο· 60

Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν Ἀχαιῶν

δείδιδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.

Ξεινοδόκος μὲν ἐγών· ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,

Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω. 65

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ

Ὀδυσσεύς

ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς

καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,

στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη

ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἦλδανε ποιμένι λαῶν. 70

μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·

ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ τάχα Ἴρος Ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει·
οἶην ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγοννίδα φαίνει!

75 Ὡς ἄρ' ἔφην· Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός,
ἀλλὰ καὶ ὡς δροστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη,
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγαῖε, μήτε γένοιο,
80 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δειδίας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα, δύνῃ ἀρημένον, ἧ μιν ἰκάνει.
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν σ' οὔτος νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
πέμπω σ' ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
85 εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῆνα τάμησι καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῶ,
μήδεά τ' ἐξερύσας δῶῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε
γυῖα·

ἐς μέσσον δ' ἀναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.

90 δὴ τότε μερμήριξε πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἧ ἐλάσει, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὐθι πεσόντα,
ἧέ μιν ἧκ' ἐλάσειε, τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἧκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.

95 δὴ τότε ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὤμον
Ἴρος, ὁ δ' ἀνχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν· ἀντίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοῖνιον αἷμα·
κάδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστήρες ἀγαυοὶ

χειρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 100
ἔλκε δι' ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἴκετ'
αὐλήν,

αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο, σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων, 105
μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
λυγρὸς ἑὼν· μὴ πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμφ' ὠμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀοριτήρ.

ἄψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν 110
εἶσω

ἦδὺ γελῶντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὄ,τι μάλιστ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε 115

εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

Ὡς ἄρ' ἔφασκε· χαῖρεν δὲ κληθδόνι δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνέσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰείρας, 120

καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

Ἀμφίνομ', ἧ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι· 125

- τοίου γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
 Νῆσον Δουλιχιῆα εὖν τ' ἔμεν ἀφνειὸν τε·
 τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπητῆ δ' ἀνδρὶ ἕοικας.
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον·
 130 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπιον,
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 οὐ μὲν γὰρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοί, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
 135 καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἀγῆσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίη καὶ κάρτεϊ εἴκων,
 140 πατρί τ' ἐμῷ πίσυρος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
 τῷ μήτις ποτέ πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίσιος εἶη,
 ἀλλ' ὅγε σιγῆ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ,τι διδοῖεν.
 οἷ' ὀρώω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
 κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 145 ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν! ἀλλὰ σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
 ὅπποτε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι οἴω
 150 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
 Ὡς φάτο καὶ σπείσας ἔπιεν μελιθδέα οἶνον·
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 νευστάζων κεφαλή· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.

ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε Κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη, 155

Τηλεμάχον ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχει ἴφι δαμῆναι.

ἄψ δ' αὐτὶς κατ' ἄρ' ἕξει ἐπὶ θρόνον, ἔνθεν ἀνέστη.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,

μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα 160

θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο

μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.

ἄχρεϊον δ' ἐγέλασεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἕκ τ' ὀνόμαζεν·

Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,

μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης· 165

παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη,

μὴ πάντα μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,

οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονέουσιν.

Τῇ δ' αὐτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 170

ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,

χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·

μηδ' οὔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

ἔρχεν· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.

ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα 175

ἦρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.

Τῇ δ' αὐτὲ προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,

χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·

ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τοῖ' Ὀλυμπον ἔχουσιν, 180

ᾠλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.

ἀλλὰ μοι Ἀντινόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἀνωχθε

ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήητον ἐν μεγάροισιν·

οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

185 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὴν ὕπνον ἔχευεν.

εὔθε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθην δὲ οἱ ἄψα πάντα
190 αὐτοῦ ἐνὶ κλινηῖρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων

ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίαιτ' Ἀχαιοί.
κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπιατα καλὰ κάθηρην
ἄμβροσίω, οἷω περ εὔστεφανος Κυθήρεια
χρίεται, εὔτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·

195 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἑλέφαντος.
ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο διὰ θεάων.

Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκῶλενοι ἐκ μεγάροιο,
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
200 καὶ ὅ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε·

Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
αἶθε μοι ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνή,
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθῳ, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
205 παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.
ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
210 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.

τῶν δ' αὐτοῦ λυτο γουναί, ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελ-
χθεν·

πάντες δ' ἠρήσαντο παραί λεχέεσσι κλιθῆναι.

ἢ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὄν φίλον υἷόν·

Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα· 215

παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·

νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσί, καὶ ἤβης μέτρον ἰκάνεις,

καὶ κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,

ἔς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος φῶς,

οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα. 220

οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,

ὅς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθῆμεναι οὕτω!

πῶς νῦν; εἴ τι ξεῖνος, ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

ἦμενος, ὧδε πάθοι ὄυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,

σοὶ κ' αἴσχος λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο. 225

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσῶμαι κεχολῶσθαι·

αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·

ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι· 230

ἐκ γὰρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,

οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.

οὐ μὲν τοι ξεῖνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη

μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὄγε φέστερος ἦεν.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων! 235

οὕτω νῦν μνηστήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

νεύοιεν κεφαλὰς, δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,

οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἐκάστου,

ὡς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ' αὐλείησι θύρῃσιν

- 240 ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι εἰκῶς,
οὐδ' ὀρθὸς στήναι δύναται ποσίν, οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλνται.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
- 245 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἄν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἦῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,
εἰδὸς τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.
- 250 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδὸς τε δέμας τε
ᾤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κείνός γ' ἔλθῶν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
- 255 μεῖζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτω.
νῦν δ' ἀχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερῆν ἐπὶ καρπῷ ἔλῶν ἐμέ χεῖρα προσηύδα·
Ὡ γύναι, οὐ γὰρ οἴω ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
- 260 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρωῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἡμὲν ἀκοντιστὰς, ἡδὲ ὄυστῆρας οἰστῶν,
ἵππων τ' ᾠκνπόδων ἐπιβήτορας, οἱ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο.
- 265 τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κέν μ' ἀνέσει θεός, ἢ κεν ἀλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνησθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
ὥς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν εἶοντος.

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδῃαι,
 γήμασθ', ὃ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιπούσα. 270

κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 νῦξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερός γάμος ἀντιβολήσῃ
 οὐλομένης ἐμέθεν, τῆσθε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραιδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο. 275

οἷτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
 μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
 αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίον τὸν νήπιον ἔδουσιν. 280

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οὔνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκειο, θέλγε δὲ θυμὸν
 μειλίχοις ἐπέεσσι· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια, 285
 δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
 δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήρασθαι δόσιν ἐστίν·
 ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῆ ἄλλη,
 πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἀριστος.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήρδανε μῦθος· 290
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσόμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 Ἀντινόω μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν ἐγγνάμπτοις ἀραρυῖαι.

ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον ἀντίκ' ἔνεικεν, 295
 χρύσειον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
 ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶα θεράποντες ἔνεικαν,

- τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπητο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἀνακτος,
 300 ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλῆς ἀγαλμα.
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα διὰ γυναικῶν·
 τῆ δ' ἄρ' ἀμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 305 τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.
 αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ἔφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν,
 αὐα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῶ·
 310 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδῖς δ' ἀνέφαινον
 δμωαὶ Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 αὐτὸς Διογενῆς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δμωαὶ Ὀδυσσεύος, δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίη βασιλεια·
 315 τῆ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτήν,
 ἤμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
 ἦνπερ γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐΐθρονον Ἡῶ μίμνειν,
 οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
 320 Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
 τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπτε Μελανθῶ καλλιπάρης,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύσματα θυμῶ·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπέης·
 325 ἀλλ' ἦγ' Εὐνομάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν.
 ἢ ὅ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτεν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·

Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
 οὐδ' ἐθέλεις εὔδειν, χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών,
 ἢέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.
 [Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῶν 330
 ταρβεῖς· ἢ ἴά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.]

ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρου ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;
 μήτις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ,
 ὅστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆσιν, 335
 δώματος ἐκπέμψησι, φορῦξας αἵματι πολλῷ.

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ἢ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
 κείσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι διαμελεῖστί τάμῃσιν. 340

Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας. 340
 βὰν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
 ταρβοςύνῃ· φὰν γὰρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 ἀντάρ ὃ πάρ λαμπτήροσι φαείνων αἰθομένοισιν
 ἐστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δε οἱ κῆρ
 ὤρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ὅ' οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο. 345

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήγορας εἶα Ἀθήνη
 λῶβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 δὴν ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
 κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν· 350

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὄφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 οὐκ ἀθεεὶ ὄδ' ἀνήρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
 ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ

355 καὶ κεφαλῆς. ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες, οὐδ' ἠβαιαί.

Ἡ δ' ἄμα τε προσέειπεν Ὀδυσσεύς·
 ξείν', ἢ ἄρ' ἔθέλοις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμη,
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς — μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται —
 αἵμασιός τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;

360 ἐνθά κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
 εἴματα δ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
 ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
 βούλει, ὄφρ' ἂν ἔχης βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.

365 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡματα μακρὰ πέλονται,
 ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου,

370 νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ.
 εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλκυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
 αἰθῶνες, μεγάλοι, ἀμφὶ κεκορηότε ποίης,
 ἠλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 τετραγυῖον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω·

375 τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμη.
 εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δοῦρε,
 καὶ κνήη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
 τῷ κέ μ' ἴδοις πρότοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,

380 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορευόις.
 ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταίος,

οὔνεκα πάρ πάνροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
αἰψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἔοντα, 385
φεύγοντι στείνοιτο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.

Ὡς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλ', ἢ τάχα τοι τελῶ κακόν, οἷ' ἀγορευεῖς
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 390
ταρβεῖς· ἢ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.

[ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;]

Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσ-
σεὺς

Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχίης, 395
Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερῆν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
αὐτὰρ ὄγ' οἰμώξας πέσεν ὑπτιος ἐν κονίησιν.
μνησιτῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοεντα·
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 400

Αἰθ' ὠφελλ' ὃ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
πρὶν ἔλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκεν·
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χειρίονα νικᾷ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο· 405
δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῖ' ὄροθύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ὅπποτε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδάξ ἐν χεῖλεσι φύντες, 410

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 [Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτός.]

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 415 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαρπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσι,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείμεν οἴκαδ' ἴοντες·

420 τὸν ξεῖνον δὲ εἴωμεν ἐνὶ μεγάροισι Ὀδυσσῆος
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἴκετο δῶμα.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρως,
 κήρυξ Δουλιχειύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 425 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 σπείσαντες μακάρεσσι, πτόν μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 βάν ῥ' ἵμεναι κείμενοι εἰς πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Τ.

S U M M A R I U M.

Eadem nocte Ulysses et Telemachus, prae lucente Minerva, arma omnia in superiorem partem aedium seponunt, ne quid teli aut munimenti procis ad manum sit (1-46); tum ipse solus cum Penelope confert sermonem, in quo similia, ut nuper ad Eumaeum, comminiscitur, Ulyssem in Creta apud se hospitio deversatum fingit, etiam vestitum eius et alia ad fidem faciendam vere describit, denique iurat, se apud Thesprotos de propinquo reditu ipsius audivisse (47-307). Delectata his nuntiis Penelope, hospitalis officii causa, ei pedes ablui iubet; quod dum facit Euryyclea nutrix, ab ea primum agnoscitur ex cicatrice, quam in Parnasso quondam venans acceperat; sed coercet statim mulierem, ne quid ultra quaerat vel garriat (308-507). Ulyssi dehinc ignara rei Penelope ominosum de reduce mox coniuge somnium narrat (508-553); cui tamen non satis confisa exponit, se postero die procis certamen oblaturam, atque ei, qui Ulyssis arcum facillime intenderit, sagittisque destinata ferierit, continuo nupturam esse (554-581). Quod consilium quum approbavit Ulyssi, cubitum illa discedit (582-604).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Τ.

Ὀδυσσεύος καὶ Πηνελόπης ὁμιλία.
Ἀναγνωρισμὸς ὑπὸ Εὐρουκλείας.

Ἀντὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· ἀντὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν 5
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔωκει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατήμισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων, 10
μή πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστῖν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
 15 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρῃξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
 πατρὸς ἀποικομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
 20 νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἴξῃτ' αὐτμή.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
 οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοικομένη φάος οἴσει;
 25 δμῳάς δ' οὐκ εἷας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα·
 ξεῖνος ὄδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
 χοίνικος ἀπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπτερος ἔπλετο μῦθος.
 30 κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
 ἐσφόρῃον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
 ἔγχεά τ' ὀξύοντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρύσειον λίνχον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
 35 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄν πατέρ' αἴψα·

ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρω-
 μαι·

ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμοι,
 εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες,
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθρομένοιο.
 40 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμῳᾶς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἢ δέ μ' ὄδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.

45

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
ἔνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο, καὶ Ἡῶ διὰν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

50

Ἢ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἢε χρυσῆν Ἀφροδίτην.
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζεν,
διωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θοῆνυν ποσὶν ἦκεν,
προσφυε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.

60

αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον ἰδὲ τραπέζας,
καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ'
αὐτῶν

νήρησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν' ἠδὲ θέρεσθαι.
ἢ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτε Μελανθῶ δεύτερον αὖτις·

65

Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας;

ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἢ τάχα καὶ δαλαῶ βεβλημένος εἰςθα θύραζε.

70 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς·

δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
ἢ ὅτι δὴ ῥυπώω, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι,
πτωχεύω δ' ἀνά δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιούτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.

75 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη,
τοίω ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτεν κεκρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρῖοι, ἄλλα τε πολλά,
οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

80 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων — ἦθελε γὰρ που —
τῷ νῦν μήποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι κέκασσαι·
μή πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
ἢ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.

85 εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἀλλ' ἦδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι,
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ'· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
90 ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Πάντως, θαρσαλέη, κύνον ἄδδεές! οὔτι με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῆ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
πάντα γὰρ εὖ ἤδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν

95 ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυνκινῶς ἀκάχημαι.

Ἡ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
 ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἦ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα 100
 δίφρον εὐξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·

ἔνθα καθέζει ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς; 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ὦ γύναι, οὐκ ἂν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν

νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·

ὥστε τευ ἠ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅσπερ θεουδῆς

ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσω, 110

εὐδικίας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα

πυρούς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶ,

τίκει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθύς,

ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.

τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ· 115

μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσης ὀδυνάων,

μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ

οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε

ἦσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ· 120

μή τις μοι δμῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύγ' αὐτή,

φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

- ξειν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρειήν, εἶδός τε δέμας τε
 125 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Πιόν εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 μεῖζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτω.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 130 [ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.]
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔθ' ἱκετάων,
 135 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοεργοὶ ἔασιν·
 ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπέω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 λεπτόν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 κοῦροι, ἐμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω — μή μοι μεταμώνια νήματ' ὀληται —
 Δαέρτη ἦρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 145 Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήση,
 αἳ κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ κτεατίσσας.
 ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπέθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
 150 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
 ὣς τρίστες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

[μηρῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῳάς, κύννας οὐκ ἀλεγούσας,
εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155

ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
νῦν δ' οὐτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
γῆμασθ'· ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μάλιστα 160
οἴκου κήδεσθαι, τῶντε Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

ἀλλὰ καὶ ὡς μοι εἶπε τεὸν γένος, ὀππόθεν ἔσσι·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἔσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 165
οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μὲν μ' ἀχέεσσι γε δώσεις
πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης
ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστιε' ἀλώμενος, ἀλγεα πάσχων· 170
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.

Κρήτη τις γαῖ' ἐστί, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πείρα, περιόρῳτος· ἐν δ' ἀνθρώποι
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλῆες —
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύνδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί —
τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις· ἐνθα τὸ Μίνως
ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου ὀαριστιῆς,
πατρὸς ἐμοῖο πατῆρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος. 180

- Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα·
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 ὤχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 185 ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στήσσε δ' ἐν Ἀμνισῶ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 190 αὐτίκα δ' Ἴδομενῆα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθὼν·
 ξεῖνον γὰρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν' αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠὼς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 195 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἷ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἶθροπα οἶνον ἀγείρας,
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 ἔνθα δυνώδεκα μὲν μένον ἡματα δῖοι Ἀχαιοί·
 200 εἶλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἴστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὄροσε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
 Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 205 ὥς δὲ χιῶν κατατήκει ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι,
 ἦντ' Εὐρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχευῆ·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

θυμῶ μὲν γοόωσαν ἔην ἑλέαιρε γυναῖκα,
 ὄφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἔστασαν, ἢ σίδηρος,
 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλω δ' ὄγε δάκρυα κεῦθεν.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἕξαυτὶς μιν ἔπεσσι ἀμειβομένη προσέειπεν·

210

Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνέ γ', οἴω πειρήσεσθαι,
 εἰ ἔτεόν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
 εἰπέ μοι, ὅπποῦ' ἄσσα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἳ ἔποντο.

215

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ- 220
 σεύς·

ὦ γύναι, ἀργαλέον, τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἔοντα
 εἰπέμεν· ἦδη γάρ οἱ ἕικοστὸν ἔτος ἔστιν,
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὡς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.

225

χλαῖναν πορφυρέην οὐλήν ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
 διπλήν· αὐτὰρ οἳ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
 ἀνλοῖσιν διδύμοισι· πάροικε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 ὡς οἳ χρύσειο ὄντες, ὃ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων,
 αὐτὰρ ὃ, ἐκφυγέειν μεμαῶς, ἦσπαιρε πόδεσσιν.
 τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,
 οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο·

230

τῶς μὲν ἔην μαλακός· λαμπρὸς δ' ἦν, ἡἷλιος ὡς·
 ἢ μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες.

235

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἔστο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,

ἢ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἢ τίς πον καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
 240 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
 καλήν, πορφυρέην, καὶ τερμύοντα χιτῶνα·
 αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐστέλμου ἐπὶ νηὸς.
 καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
 245 εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.
 γυρὸς ἐν ὁμοίσι, μελανόχρους, οὐλοκάρητος·
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔσοχον ἄλλων
 ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο,
 250 σήματ' ἀναγνούσῃ, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ εἰὼν ἑλεεινός,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔση αἰδοῖός τε·
 255 αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
 πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαινήν,
 κείνω ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις,
 οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
 260 ὥχετ', ἐποπόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν χροῖα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
 τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαι γε μὲν οὐδέν·
 265 καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα

κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότῃ μιγεῖσα,
 ἢ Ὀδυσῆϊ, ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα, 270
 ἄγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοσι δῆμον,
 ζῶον· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
 αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
 ἄλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρινακίης ἀπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσον,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
 οἱ δὲ μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο, 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἠθέλον αὐτοῖ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 οἶδ' Ὀδυσσεὺς· οὐδ' ἂν τις εἰρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
 ὤμνε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύνσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
 οἱ δὲ μιν πέμπουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε χάρ' ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς·
 καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·

- 295 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἦδη δὲν ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφιδόν.
- 300 ὡς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἦδη
 ἄγχι μάλ'. οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
- 305 ἣ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω.
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἴσταμένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
- 310 τῶ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
 ἔξ ἑμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλὰ μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν οἶεται, ὡς ἔσεται περ.
 οὔτ' Ὀδυσσεύς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξῃ· ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορες εἰς ἐνὶ οἴκῳ,
- 315 οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἶποτ' ἔην γε,
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν
 δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἥῳ ἵκηται.
- 320 ἦ ᾧθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῆσαι τε,
 ὡς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδεται
 ἡμενος ἐν μεγάρῳ· τῶ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον

ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 πῶς γὰρ ἐμεῦ σύ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν 325
 ἀλλάων περιέειμι νόον καὶ ἐπίφορνα μῆτιν,
 εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισιν
 δαινύη; ἄνθρωποι δὲ μινυθᾶδιοι τελέθουσιν.
 ὃς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηνέα εἰδῆ,
 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω 330
 ζῶν· ἄτάρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
 ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῆ,
 τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺν διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τὲ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ- 335
 σεύς·

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 κεῖω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀϋπνοὺς νύκτας ἴανον. 340
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα, καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον Ἡῶ δῖαν.
 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνή ποδὸς ἀψεται ἡμετέροιο
 τάων, αἴ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν, 345
 εἰ μή τις γρηῆς ἐστὶ παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
 ἣτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσίν, ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τήνδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἀψασθαι ἐμεῖο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφορον Πηνελόπεια·
 ξεῖνε φίλ', οὐ γὰρ πᾶς τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε 350
 ξείωνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·

- ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρη῏ς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
 ἢ κεῖνον δύστηνον εὖ τρέφεν ἢδ' ἀτίταλλεν,
 355 δεξαμένη χεῖρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 ἢ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελεύουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστάσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 νίψον σοῖο ἀνακτος ὀμήλικα· καὶ που Ὀδυσσεὺς
 ἤδη τοῖόςδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
 360 αἴψα γάρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 Ὡ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἢ σε περὶ Ζεὺς
 ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.
 365 οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραίνω
 πίονα μηρὶ' ἔκη', οὐδ' ἑξαίτους ἑκατόμβας,
 ὅσσα σὺ τῶ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἴκοιο
 γῆράς τε λιπαρόν, θρέψαιό τε φαιδιμον νιόν·
 νῦν δέ τοι οἶω πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ —
 370 οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφραψιόωντο γυναῖκες
 ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δῶμαθ' ἴκοιτο,
 ὡς σέθεν αἰ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι·
 τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων,
 οὐκ ἑάσας νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
 375 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 τῶ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπέης
 καὶ σέθεν εἶνεκ'· ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
 κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ,τι κεν εἴπω·
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἴκοντο,
 380 ἀλλ' οὐπω τινά φημι εἰκότα ὧδε ἰδέσθαι,

ὡς σὺ δέμας, φωνήν τε πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γρηῦ, οὕτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλουιν
 ἔμμεναι ὡς σὺ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορευέεις. 385

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
 ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμόν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς·

ἴξεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπειτ' αἶψα·
 αὐτίκα γὰρ κατα θυμὸν οἴσατο, μή εἰ λαβοῦσα 390
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφοδὰ ἔργα γένοιτο.

νίξε δ' ἄρ' ἄσπον ἰοῦσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῶ ὀδόντι,
 Παρηγσόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλκόν τε καὶ υἱας,
 μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
 κλεπτοσύνη θ' ὄρκω τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν,
 Ἐρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
 ἄρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὃ δέ οἱ προφρων ἅμ' ὀπήδει.

Αὐτόλκκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πτόνα δῆμον,
 παῖδα νέον γεγαῶτα κίχησατο θυγατέρος ἧς· 400
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γοννασι θῆκεν,
 πανομένω δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Αὐτόλκκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο, ὅττι κε θείης
 παιδὸς παιδὶ φίλω· πολυαρητος δέ τοι ἔστιν.

Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλκκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε· 405
 γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅττι κεν
 εἶπω·

πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὄδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,

410 ὅππότε ἂν ἠβήσας μητρῷον ἐς μέγα δῶμα
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν·
 τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.

Τῶν ἔνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο

415 χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν·
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρός, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
 κύσσ' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.

Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν,
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·

420 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πενταέτηρον·
 τὸν δέρον, ἄμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείρᾳν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 425 δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 ἤμος δ' ἠέλιος κατέδν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 βᾶν ῥ' ἴμεν ἐς Θήρην, ἡμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

430 υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ· τάχα δ' ἱκανὸν πτύχας ἠνεμοέσσας.

Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἄρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρῶρείταιο βαθυρῶόου Ὠκεανοῖο.

435 οἱ δ' ἐς βῆσαν ἱκανὸν ἐπακτῆρες· πρό δ' ἄρ' αὐτῶν

ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἦϊσαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 νίεες Ἀυτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦϊεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς.
 τὴν μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων, 440
 οὔτε μιν Ἥλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνή
 ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἦλιθα πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῦν,
 ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φριξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὄφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 στή ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρότιστος Ὀδυσ-
 σεὺς

ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς,
 γουνὸς ὑπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 λικριφὶς αἰξας, οὐδ' ὀστέον ἴκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
 καδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀυτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο· 455
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο,
 δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον· αἶψα δ' ἴκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρὸς.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀυτολύκός τε καὶ νίεες Ἀυτολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι, ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες, 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,

οὐλήν ὅ,τι πάθ'οι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 465 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῶ ὀδόντι,
 Παρηγόσ' ἔλθόντα σὺν νιάσιν Ἀντολύνκοιο.

Τὴν γρηῦς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
 γνῶ ὅ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκίος,
 470 ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσ' ὕδωρ.
 τὴν δ' ἅμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα· τῶ δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλησθεν· θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἄψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·

Ἦ μάλ' Ὀδυσσεὺς ἔσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
 475 πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι.

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὄφθαλμοῖσιν,
 πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα.
 ἦ δ' οὐτ' ἀθροῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
 τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· ἀντάρ' Ὀδυσσεὺς
 480 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆσιν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·

Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτροφες αὐτῇ
 τῶ σῶ ἐπὶ μαζῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 ἤλυθον εἰκοστῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

485 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῶ,
 σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθεται.

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆσας ἀγανούς,
 οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅππότε ἂν ἄλλας
 490 δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναικάς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!

οἷσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐδ' ἐπιεικτόν·
ἔξω δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ σίδηρος.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495

εἴ γ' ὑπὸ σοίγε θεὸς δαμάσῃ μνησιτῆρας ἄγανούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικας,
αἱ τὲ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν.

Τῆν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεται; οὐδέ τί σε χρῆ. 500

εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἶσομ' ἐκάστην·

ἄλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίστρεψον δὲ θεοῖσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερό' ἔκχυντο πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505

αὐτὶς ἄρ' ἄσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς

θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῆ·

καὶ γὰρ δὴ κοῖτοιο τάχ' ἔσσεται ἠδέος ὤρη, 510

ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·

ἡματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,

ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·

αὐτὰρ ἐπὴν νύξ' ἔλθη, ἔλησί τε κοῖτος ἅπαντας, 515

κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ

ὄξειαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.

ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρη, χλωρηῖς Ἀηδών,

καλὸν ἀεΐδῃσιν, ἔαρος νέον ἴσταμένοιο,

δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνωῖσιν, 520

- ἦτε θαμὰ τροπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
 παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῶ
 κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιοιο ἀνακτος·
 ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 525 ἦε μὲνω παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
 κτήσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑπερφερές μέγα δῶμα,
 εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
 ἢ ἤδη ἅμ' ἐπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἀριστος
 μνάται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 530 παῖς δ' ἐμός, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίσρων,
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστί, καὶ ἠβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλῶν, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 535 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριται, καὶ ἀκουσον.
 χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσι
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθῶν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχελῆς
 πᾶσι κατ' ἀνχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 540 ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἐς αἰθέρα διὰν ἀέρθη.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκων, ἔν περ ὄνειρον·
 ἀμφὶ δ' ἐμ' ἠγερέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἄψ δ' ἐλθῶν κατ' ἄρ' ἕξει ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ·
 545 φωνῆ δὲ βροτῆ κατερήνυε, φώνησέν τε·
 Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνησιτῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,

ὅς πᾶσι μνησιτῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω. 550

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνήκεν.
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα,
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, οὕτως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον, 555

ἄλλη ἀποκλίναντ'· ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
πέφραδ', ὅπως τελείει· μνησιτῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι 560

γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν.

δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὄνειρων·

αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·

τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,

οἱ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες· 565

οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,

οἱ δ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.

ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν οἴομαι αἶνόν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἢ κ' ἀσπαστόν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570

ἦδε δὴ ἦώς εἰσι δυσώνυμος, ἢ μ' Ὀδυσῆος

οἴκου ἀποσχῆσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,

τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν

ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάντας·

στάς δ' ὄγε πολλὸν ἀνευθε, διαρρήπτασκεν οἴστών. 575

νῦν δὲ μνησιτῆρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·

ὅς δέ κε ῥήϊτατ' ἐντανύσῃ βίον ἐν παλάμησιν,

καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 580 κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βίότοιο·
 τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι οἶομαι, ἔν περ ὄνειρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνι τούτῳ ἀέθλον·
 585 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 πρὶν τούτους τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφύωντας
 νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεύσαι τε σιδήρου.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
 590 τέρπειν, οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
 ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκεαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,

595 λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυσ' ἔμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ὄχετ', ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἐνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἣ χαμάδις στορέσας, ἦτοι κατὰ δέμνια θένταν.

600 Ὡς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἶη· ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλα.
 ἐς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλανκῶπις Ἀθήνη.

SUMMARIUM.

Ulyssi diu insomnis nox, ancillarum lascivos discursus animadvertenti, et procorum caedem anxie cogitanti (1-30). Tandem confirmat eum Minerva et recreat somno, ex quo lamentis Penelope excitatus, a Iove fausta omnia pascit atque accipit (31-121). Mane regia domus ornatur sacro Apollinari novae lunae, dum Telemachus procedit in concionem (122-159). Mactandas victimas adducit Eumaeus cum Melanthio et Philoetio, cuius fidelem in se animum Ulysses experitur (160-240). Interim a novis insidiis contra Telemachum deterriti sinistro augurio proci ex concione conveniunt ad prandium; in quo etiam Ulysses adest, a filio curatus, sed ab aliquo procorum crure bubulo petitus (241-344). Exinde oculis ac mente divinitus turbatos iuvenes graviter alloquitur Theoclymenus, et imminens ipsis vaticinatur exitium; quare eum cavillando derisum domo excludunt (345-386). Quae omnia ex propinquo auscultans cognoscit Penelope (387-394).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Υ.

Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας.

Αὐτὰρ ὃ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθεῖν
κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἰερεύεσκον Ἀχαιοί·

Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
ἔνθ' Ὀδυσσεύς, μνηστήρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ, 5

κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταῖ δ' ἐν μεγάροιο γυναῖκες
ἦσαν, αἱ μνηστήρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10

ἧὲ μεταίξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
ἧ ἔτ' ἐῷ μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὑστάτα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι· 15
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·

στήθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·

Τέτραθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
ἤματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύνκλων
20 ἰφθίμους ἐτάρονς· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, οἰόμενον θανέεσθαι.

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληνῖα
νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

25 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνήρ, πολέος πυρὸς αἰθόμενοιο,
ἐμπλεῖν κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλη, μάλα δ' ὤκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·

ὥς ἄρ' ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, μερμηρίζων,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,

30 μῦνος ἑὼν πολέσι. σχεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἦικτο γυναικί·

στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τίπτ' αὐτὶ ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστί, γυνή δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,

35 καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι νῖα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,

40 μῦνος ἑὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.

πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·

εἵπερ γὰρ κτείναιμι, Διὸς τε σέθεν τε ἔκκητι,

πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σὲ φράζεσθαι ἀνωγα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πείθεθ' ἑταίρω, 45
 ὅσπερ θνητός τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μίθεα οἶδεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἕξαναφανδόν·
 εἴπερ πενήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ, 50
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.

ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
 πᾶννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὑποδύσειαι ἦδη.

Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
 αὐτὴ δ' ἄψ' ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων, 55
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 λυσιμελής. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὄν κατὰ θυμόν,
 Ἄρτεμιδι πρῶτιστον ἐπέυξατο δῖα γυναικῶν· 60

Ἄρτεμι, πότνια θεά, θυγάτηρ Διός, αἶθε μοι ἦδη
 ἴον ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο,
 αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
 ἐν προχοῆς δὲ βάλαι ἀπορρόου Ὠκεανοῖο. 65

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 τῆσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
 τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἠδέϊ οἴνω·

Ἥρη δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 εὐτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,

- 75 ἐς Δία τερπικέρανον — ὁ γὰρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
μοῖραν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων —
τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρείψαντο,
καὶ ὃ' ἔδοσαν στυγερῆσιν Ἑρυνύσιν ἀμφιπολεύειν·
ὡς ἔμ' αἰσιώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
- 80 ἢ ἔμ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
ὄσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερὴν ἀφιοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅππότε κέν τις
ἤματα μὲν κλαίῃ, πνικινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
- 85 νύκτας δ' ὑπνος ἔχῃσιν — ὁ γὰρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων
ἔσθλων ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψει —
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνειράτ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἶκελος αὐτῶ,
τοῖος ἔών, οἷος ἦεν ἅμα στρατῶ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
- 90 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὑπαρ ἦδη.
Ὡς ἔφατ'· ἀντίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο διὸς Ὀδυσσεύς·
μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
ἦδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφιν.
- 95 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,
ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοεῖην
θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐξάτο, χεῖρας ἀνασχῶν
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ
ὑγρὴν
ἦγει' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,
- 100 φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
ἀντίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

ὑπόθεν ἐκ νεφείων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνή προέηκεν ἀλειτρίς 105
 πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν·
 τῆσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερῶοντο γυναῖκες,

ἄλφιστα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὔδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
 ἢ δὲ μί' οὐπω παύειτ', ἀφανροτάτη δ' ἐτέτυκτο· 110
 ἢ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτι·

Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἢ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεω τόδε φαίνεις.
 κοῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆ ἔπος ὅ,τι κεν εἴπω· 115
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἥματι τῶδε

ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινὴν·
 οἱ δὴ μοι καμάτω θυμαλγεῖ γούνατ' ἔλυσαν,
 ἄλφιστα τευχούση· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληδόνι δῖος Ὀδυσσεύς, 120
 Ζηγός τε βροντῆ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρη ἀκάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 εἶματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θέτ' ὦμων· 125
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῶ·
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·

Μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 εὐνῆ καὶ σίτῳ; ἢ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής; 130
 τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ' εἴουσα·

ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 χεῖρονα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 135 οὐκ ἂν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω.
 οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἶρετο γὰρ μιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
 ἢ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῆσιν·
 140 αὐτὰρ ὄγ', ὡς τις πάμπαν οἷζυρός καὶ ἄποτμος,
 οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
 ἀλλ' ἐν ἀδευήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων
 ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 145 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῶγε κίνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο
 βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 ἢ δ' αὖτε δμωῆσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν,
 Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηροῖδαο·
 Ἀγρεῖθ', αἰ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
 150 ῥάσασατέ τ', ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
 βάλλετε πορφύρεους· αἰ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
 πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
 καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
 ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσαν ἰοῦσαι.
 155 οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
 ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται· ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
 Ὡς ἔφαθ'· αἰ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ'
 ἐπίθοντο.
 αἰ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
 αἰ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
 160 Ἔς δ' ἦλθον δρησιτῆρες Ἀχαιῶν· οἱ μὲν ἔπειτα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,

τρεις σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηΐδα μελιχίοισιν. 465

Ξεῖν', ἢ ἄρ' τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἢέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαίε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
ἦν οἶδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται 470
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
δείπνον μνηστήρεσσι· δῶα δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες. 475
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηΐδα κερτομίοισιν·

Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,
ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξειςθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἴω, 480
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀν- 485
δρῶν,

βοῦν στεῖραν μνηστήρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας —
πορθμῆες δ' ἄρα τοῦσγε διήγαγον, οἷτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πῆμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται —

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
 190 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐρέεινε συβώτην, ἄγχι παρασιάς·

Τίς δὴ ὄδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
 ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεή καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 δύσμορος! ἧ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.

195 ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
 ὅππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται οἴζυν.

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παρασιάς·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 200 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχει πολέεσσιν.

Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 οὐκ ἐλεαίρεις ἀνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
 μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
 ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε,

205 μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ καὶ κεῖνον οἴω
 τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 εἴ που ἔτι ζῶει, καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἴν' Αἴδαο δόμοισιν,
 ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν

210 εἶσ', ἔτι τυτθὸν ἔοντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.

νῦν δ' αἰ μὲν γίγνονται ἀθέςφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
 ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·

τάς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς
 ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροισι ἀλέγουσιν,

215 οὐδ' ὀπίδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
 κτήματα δάσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, νῆος ἔοντος,

ἄλλων δῆμον ἰκίεσθαι, ἰόντ' ἀντήσι βόεσσιν,
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὐθι μένοντα 220
 βουσὶν ἐπ' ἄλλοτρήησι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.

καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον οἶομαι, εἴ ποθεν ἔλθῶν
 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη. 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
 γινώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει·
 τούνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκιον ὁμοῦμαι· 230
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,

ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 ἢ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
 σοῖσιν δ' ὄφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἴ κ' ἐθέλῃςθα,
 κτεινομένους μνηστήρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ· 235
 αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 γνοίης χ', οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαῖος ἐπέυξατο πᾶσι θεοῖσιν,
 νοστήσασαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. — 240
 μνηστήρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ἤστυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἠδε γε βουλή, 245
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

- ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 250 οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἰγας,
 ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δὲ τε οἶνον
 κρητῆρσιν κερθώντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
 σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 255 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐφροχόει δὲ Μελανθεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρουε, κέρδεα νομῶν,
 ἐντὸς εὔσταθῆος μεγάρου, παρὰ λαῖνον οὐδόν,
 δίφρον ἀεικέλιον καταθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
 260 παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
 κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
 265 οἶκος ὄδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτίσατο κεῖνος.
 ὑμεῖς δέ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 καὶ χειρῶν· ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδάξ ἐν χεῖλεσι φόντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 270 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
 παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ ἔοντ' ἀγορητήν.
 275 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηγομόωντες Ἀχαιοὶ

ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρῆ' ὑπέριτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα· 280

πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
ἴσην, ὡς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Μνηστήρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λάβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον 285
δὴν ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

ἦν δέ τις ἐν μνηστήρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ γαίην·
ὅς δὴ τρι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν
μνάσκειτ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290
ὅς ῥα τότε μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·

Κέλνυτέ μεν, μνηστήρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἶπω·
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πύλαι, ὡς ἐπέοικεν,
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
ξεῖνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἴκηται. 295
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξεῖνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
ἦε λοετροχόῳ δῶη γέρας, ἦε τῷ ἄλλῳ
δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Ὡς εἰπὼν, ἔρῳψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβῶν· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεύς, 300
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·

Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἐπλετο θυμῷ·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός. 305
ἦ γὰρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχει ὀξυόεντι,
καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατῆρ τάφον ἀμφεπονεῖτο

- ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 φανέτω· ἦδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 310 ἔσθλά τε καὶ τὰ χεῖρια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
 μήλων σφραζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρουκακέειν ἕνα πολλούς.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
 315 εἰ δ' ἦδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄρασθαι,
 ξείνους τε στυφελίζομένους, δμῳάς τε γυναικας
 ὕστιάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλά.
 320 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενός χαλεπαῖνοι·
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
 325 δμῳῶν, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
 ἦπιον, εἴ σφωῖν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέροιν.
 ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
 νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
 330 τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχέμεναί τε
 μνηστῆρας κατὰ δῶματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 εἰ νόστισ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἴκετο δῶμα·
 νῦν δ' ἦδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
 ἀλλ' ἄγε, σῆ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
 335 γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
 ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμῃαι,
 ἔσθων καὶ πίνων· ἢ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
 ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται, 340
 οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
 γήμασθ', ὣ κ' ἐθέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
 αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
 μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνησιτῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 345
 ἄσβεστον γέλω ὤρσσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
 οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν·
 αἰμοφόροντα δὲ δὴ κρέα ἦσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
 δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής· 350

Ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμεῶν
 εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
 οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
 αἵματι δ' ἐρῶδάταται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμοι·
 εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ ἀυλή, 355
 ἱεμένων Ἐρεβόςδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
 οὐρανοῦ ἔξαπόλωλε, κακῇ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέ-
 λασσαν.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθῶς. 360
 ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμον ἐκπέμψασθε θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·
 Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
 εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω, 365
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.

τοῖς ἔξειμι θυραῖζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὑμῖν
 ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκρύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
 μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
 370 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.

Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὐναιεταόντων·
 ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
 μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρούωντες,
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελοῶντες·
 375 ὧδε δέ τις εἵπεςκε νέων ὑπερηγορέοντων·

Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξενώτερος ἄλλος·
 οἶον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπαιον, οὐδέ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρούρης.

380 ἄλλος δ' αὐτέ τις οὔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλήϊδι βαλόντες
 ἐς Σικελούς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

Ὡς ἔφασαν μνηστήρες· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθων·
 385 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέροκετο, δέγμενος αἰεὶ,
 ὅπποτε δὴ μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἡ δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
 κόρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν.

390 δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοῶντες τετύκοντο
 ἠδὺ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἴερευσαν·
 δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνήρ
 θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

S U M M A R I U M.

Nobilem arcum Ulyssis et sagittas promit Penelope, iuvenibusque certamen matrimonii sui constituit (1-79). Desiderio domini percussus flet Eumaeus cum Philoetio; Telemachus autem duodecim ferramenta scopo destinata ordine statuit, et ipse arcum tentat non sine spe successus (80-135). Proci deinceps tendere frustra aggrediuntur; primum Liodes vates, simul exitum praesagens: sed Antinous cornu, quo facilius flectatur, molliri iubet (136-187). Interim Ulysses duobus illis gregum magistris extra aulam sese agnoscendum praebet, eisque forium custodiam mandat (188-244). Reverso in conventum Ulysse, etiam Eurymachus frustra tentat; et Antinous sub praetextu diei festi certamen in posterum differt (245-272). Iam Ulysses iuvenes rogat, ut ipsum quoque vires seniles explorare siniant; illi contra prohibere ac deridere; tandem, annuentibus Penelope et Telemacho, ipsi arcum tradit Eumaeus: huius iussu Euryclea posticum occludit, alium exitum Philoetius (273-392). Ita Ulysses arcum intendit, et sagittam per omnia ferramenta mittit (393-434).

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τόξου θέσις.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηλεοπέῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολίον τε σίδηρον,
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
εἶλετο δὲ κληῖδ' ἐνκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλῆν, χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἔσχατον· ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κεῖτο ἀνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ιοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οὔστοι·
δῶρα, τὰ οἱ ξεῖνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχίσας,
Ἴφίτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλουιν,

5

10

15

οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεύς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

20 τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς,
παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατρὸς, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφριτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο,
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
αἶ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέροντο,

25 ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο κρατερόθυμον,
φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
σχέτιλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
τὴν δὴ οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·

30 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνηχας ἐν μεγάροισιν.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μὲν ὅ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ
παιδί

κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δόμασιν ὑψηλοῖσιν.
τῷ δ' Ὀδυσσεύς ξίφος ὄξυ καὶ ἀλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,

35 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπεζῆ
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνε

Ἴφριτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐποτε διὸς Ὀδυσσεύς,
ἐρχόμενος πολεμῶδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν,

40 ἤρεϊτ'· ἀλλ' αὐτοῦ μνήμα ξεῖνοιο φίλοιο
κέσκειτ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δὲ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.

Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
οὐδὸν τε δροῦνον προσεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων

ξέσπεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
 ἐν δὲ σταθμούςσ ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαιινάς· 45

ἀντίκ' ἄρ' ἠγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἤκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
 ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠῦτε ταῦρος,
 βοσκομένος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα,
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα. 50

ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν· ἐν δ' ἄρα τῆσι θυάδεα εἶματ' ἔκειτο.
 ἔνθεν ὄρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 ἀντῶ γωρυτῶ, ὅς οἱ περίκειτο φαιινός.

ἔζομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα, 55
 κλαῖς μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἀνακτος.

ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτιο γόοιο,
 βῆ ὅ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς,
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἴστοι. 60

τῆ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
 κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.

ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 σιτῆ ῥα παρὰ σταθμόν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65

[ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρεῖστη.]

ἀντίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήμερες, οἳ τόδε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ,
 ἀνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην 70
 μῦθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
 ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, θεῖσθαι τε γυναῖκα.

- ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον.
 Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
- 75 ὃς δέ κε ῥήϊται ἔντανύσῃ βίον ἐν παλάμησιν,
 καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότιο·
 τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι οἴομαι, ἔν περ ὄνειρον.
- 80 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὐμαιὸν ἀνώγει, δῖον ἕφορβόν,
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, πολίον τε σιδήρου.
 δακρύσας δ' Εὐμαιὸς ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
 κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἀνακτος.
 Ἀνίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
- 85 Νήπιοι ἀγροιώται, ἐφημέρια φρονέοντες,
 ἃ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατεΐβεται, ἠδὲ γυναικί
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὀρίνεται; ἦτε καὶ ἄλλως
 κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
 ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἢ θύραζε
- 90 κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
 μνηστήρεσσι ἄεθλον ἄατον· οὐ γὰρ οἴω
 ῥηϊδίως τόδε τόξον εὐξοον ἐντανύεσθαι.
 οὐ γὰρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖςδεσι πᾶσιν,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὄπωπα —
- 95 καὶ γὰρ μνήμων εἰμί — πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει,
 νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
 ἦτοι οἶστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα,
 100 ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνευε πάντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο·

Ἦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
 μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
 ἄλλω ἅμ' ἔψασθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶω, καὶ τέρομαι ἄφρονα θυμῷ. 405

ἀλλ' ἄγετε, μνησιῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνή κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεος, οὔτε Μυκίης·
 [οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' ἠπειροιο μελαίνης.]

καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου; 410
 ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
 δηρὸν ἀποτροπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.

καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τε σιδήρου,
 οὐ κέ μοι ἀχνημένω τάδε δῶματα πότνια μήτηρ 415
 λείποι ἅμ' ἄλλω ἰούσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
 οἷός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.

Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμουιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
 ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δέ ξίφος ὄξυ θέτ' ὤμων.
 προῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 420
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυεν·

ἄμφι δέ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὡς ἐνκόσμως στήσεν· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν.

τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων· 425
 τρὶς δέ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
 νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.

καὶ νύ κε δὴ ὄ' ἐτάνυσσε, βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἰεμένον περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερῆ ἴς Τηλεμάχοιο· 430

ὦ πόποι! ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄδικος,
 ἢ νεώτερός εἰμι, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίη προφερέστεροί ἐστε,
 135 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμαῖζε,
 κλίνας κολλητήσιν ἔυξέστης σανίδεσσιν·
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῆ προσέκλινε κορώνη·
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
 140 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Ὅρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
 ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Δειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,
 145 ὃ σφι θυοσκός ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
 ἔζε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῖαι δὲ οἱ οἶω
 ἔχθρῃ καὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
 ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκὺ.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν·

150 οὐδέ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
 ἀτροίπτους, ἀπαλᾶς· μετὰ δὲ μνηστήροισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
 πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστηίας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολὺ φέροτερόν ἐστιν
 155 τεθνάμεν, ἢ ζῶοντας ἀμαρτεῖν, οὐθ' ἔνεκ' αἰεὶ
 ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἡμᾶτα πάντα.
 νῦν μὲν τις καὶ ἔλπει ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ μενοινᾷ
 γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεύος παρᾶκοιτιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἰδηται,

ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων 160
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἦ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔο τόξον ἔθηκεν,
 κλίνας κολλητήσιν εὐξέστης σανίδεσσιν·
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῆ προσέκλινε κορώνῃ. 165

ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Δειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε! — νεμεσῶμαι δέ τ' ἀκούων —
 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστιῆας κεκαδήσει 170

θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
 οὐ γὰρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἰσίων·
 ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον 175
 αἰγῶν·

ἄγρει δὴ, πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
 πάρ δέ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δέ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος·
 ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρῖοντες ἀλοιφῇ,
 τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον. 180

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάμα-
 τον πῦρ·

πάρ δέ φέρον δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δέ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος·
 τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
 ἐντανύσσαι, πολλὸν δέ βίης ἐπιδευέες ἦσαν. 185

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος Θεοειδής,

ἄρχοι μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἀριστοί.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἀμ' ἀμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·

190 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ὅτε δὴ ὅ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ ἀνλῆς,
φθρεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μελιχίοισιν·

Βουκόλε, καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἢ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.

195 ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ᾧδε μάλ' ἑξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκοι;
ἢ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
εἶπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνῆρ·

200 Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνῆρ, ἀγάγοι δέ ε' δαίμων·
γνοίης χ', οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὐτῶς Εὐμαιὸς ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσιν,
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

205 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶνγε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἑξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἄμειβόμενος προσέειπεν·

Ἐνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἦλυθον εἰκοστῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω,

210 οἷοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου, ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
σφῶϊν δ', ὡς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω.

εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστήρας ἀγανούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχοις, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,

215 οἰκία τ' ἐγγυὲς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα

Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
 εἰ δ' ἄγε δή, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
 ὄφρα μ' εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 οὐλήν, τὴν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
 Παρηϊσόνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀντολύκοιο. 220

Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀποέρογαθεν οὐλῆς.
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
 κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντε,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
 ὡς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν. 225
 καὶ νῦν ἔδουρομένοισιν ἔδου φάος ἡλίοιο,
 εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·

Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μὴ τις ἴδηται
 ἐξελθὼν μεγάροιο, ἄτάρ εἰπῆσι καὶ εἴσω.
 ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐξέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες· 230
 πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὕμμες· ἄτάρ τόδε σῆμα τετύχθω.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 οὐκ ἑάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἠδὲ φαρέτρην·
 ἀλλὰ σὺ, δι' Εὐμαίε, φέρων ἀνὰ δῶματα τόξον,
 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξίν, 235
 κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρνίας·
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπον ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μήτι θύραζε
 προσβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργω.
 σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
 κληῖσσαι κληῖδι, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλαι.

Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάρχοντας·
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δῖφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἔς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἵτην θείου Ὀδυσῆος.

245 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὡς
 ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστενε κνδάλιμον κῆρ·
 ὄχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ πόποι! ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ
 πάντων·

250 οὔτι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, ἡμὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλω Ἰθάκῃ, ἢ δ' ἄλλησιν πολιέσσιν.
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι

255 τόξον· ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοεῖς δὲ καὶ αὐτός.

νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἐορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι

260 κάτθει· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἰ κ' εἰῶμεν ἀπαντας
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἴω,
 ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδω Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.

265 ἦῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
 αἶγας ἄγειν, αἶ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολλίοισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξω,
 τόξον πειρώμεσθα, καὶ ἐτελέωμεν ἄεθλον.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

270 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε
θυμός,

τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Κέκλυτέ μεν, μνησιτῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης· 275

[ὄφρ' εἶπω, τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]

Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα

λίσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,

νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·

ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ὃ κ' ἐθέλησιν. 280

ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὐξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν

χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν

ἴς, οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,

ἢ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλη τ' ἀκομιστήη τε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέ- 285

σησαν,

δείσαντες, μὴ τόξον εὐξοον ἐντανύσειεν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἄ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἠβραιαί·

οὐκ ἀγαπᾶς, ὃ ἐκήλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις 290

μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος

ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.

οἴνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅστε καὶ ἄλλους

βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἔλη, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

οἴνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα, 295

ἅσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,

ἔς Λαπίθας ἔλθόνθ'. ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνω,

μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·

ἦρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε

- 300 ἔλκον ἀνάιξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῷ
 ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθεῖς,
 ἦεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφροσι θυμῷ.
 ἔξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρείων.
- 305 ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφάνσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
 ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηϊ μελαίνῃ
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμπσομεν· ἐνθεν δ' οὔτι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
- 310 πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρον Πηνελόπεια·
 Ἄντινός, οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἱκηται.
 ἔλπεαι, αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσεύης μέγα τόξον
- 315 ἐντανύσῃ, χερσὶν τε βίηφι τε ἦφι πιθήσας,
 οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἐὼν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολεπεν·
 μηδέ τις ὑμείων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.
- 320 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον
 ἠΐδα·
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι οἴομεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
- 325 ἢ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρός ἄκοιτιν
 μνῶνται, οὐδέ τι τόξον εὐξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,

ρήϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἤκε σιδήρου.

ὡς ἐρέουσ'· ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 330

Εὐρύμαχ', οὐπὼς ἔστιν εὐκλείας κατὰ δῆμον

ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσι

ἄνδρὸς ἀριστιῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;

οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας ἢ δ' εὐπηγῆς,

πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός· 335

ἀλλ' ἄγε οἳ δότε τόξον εὐξοον, ὄφρα ἴδωμεν.

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δὲ οἳ εὐχος Ἀπόλλων,

ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά·

δώσω δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν, 340

καὶ ξίφος ἀμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,

πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνδα·

μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο

κρείστων, ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι· 345

οὐθ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,

οὐθ' ὅσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἵπποβότιο·

τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι

καὶ καθάπαξ ξεῖνω δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 350

ἰστίον τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει

πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ. 355

ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροιοι βύαλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὕφορβός·
360 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·

Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ἕσσι κύνες ταχέες κατέδονται,
οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων
365 ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῶ ἐνὶ χώρῳ,
δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·

Ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
370 μὴ σε, καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι,
βάλλων χειμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
μνηστῆρων χερσὶν τε βίηφι τε φέρτερος εἶην·
τῶ κε τάχα στυγερώς τιν' ἐγὼ πέμπωμαι νέεσθαι
375 ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῶ ἦδὺν γέλασαν
μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβῶτης
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροني θῆκε παραστάς.

380 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραουίας·
ἦν δὲ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μήτι θύραζε

385 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος ἀυλῆς·
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390
βύβλινον, ᾧ ὃ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦϊεν αὐτός·
ἔξει ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἦδη τόξον ἐνώμα,
πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἱπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος. 395
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἢ τις θηητῆρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἢ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
ἢ ὄγ' ἐφορμαῖται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶν
νωμᾶ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης. 400

Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεσκε νεῶν ὑπερηγορέοντων·
αἶ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφραν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς,

αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἶδε πάντῃ, 405
ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέω περὶ κόλλοπι χορδῆν,
ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἴος,
ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.

δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς· 410
ἢ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῆν.
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων·

γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 415 ὅτι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 εἶλετο δ' ὠκὴν οἷστόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλών, ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 420 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἷστόν
 ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεω δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειῃς, διὰ δ' ἀμπερές ἦλθε θύραζε
 ἴος χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·

Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει,
 425 ἦμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 οὐχ ὡς με μνηστήρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.

νῦν δ' ὦρη, καὶ δόρυπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐπιιάσθαι
 430 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο·
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 πὰρ θρόνον ἐστήκει, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Χ.

SUMMARIUM.

Ulysses arcu suo aggreditur turbam procorum; ante omnes Antinoum, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1-41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42-98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium desert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam procis Melanthius arma petit (99-162). Melanthium, iterum adscendentem, subsequuti Eumaeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163-199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit, ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200-240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241-329): parciunt tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330-380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum procis consuerant, suspendio necantur, maiori cruciatu Melanthius (381-477). Perpetratis his rebus, Ulysses ignem adolet, incensoque sulfure domum piaculo purgat (478-494). Agnitum dominum fidae ancillae salutant (494-501).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Χ.

Μνηστηροφονία.

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἄλλο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βίον ἠδὲ φαρέτρην,
ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστήρῃσιν ἔειπεν·

Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται· 5
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἶσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνητο πικρὸν οἷστόν.
ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν, 10
χρῦσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν,
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶν, 15
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσθε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρός,

βλημένον· ἀντίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἶο τράπεζαν
 20 ὣσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε·
 σῆτος τε κρέα τ' ὀπτὰ φορῦνέτο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
 μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα·
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, ὄρινθέντες κατὰ δῶμα,
 πάντοσε παπταίνοντες εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
 25 οὐδέ πη ἄσπις ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
 νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
 ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλέθρος.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μὲγ' ἄριστος
 30 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
 ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
 ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπτο.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

35 ὦ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ'
 ἰκέσθαι

δήμου ἀπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 δμῶῃσιν δὲ γυναιξὶ παρεννάζεσθε βιαίως,
 αὐτοῦ τε ζῶοντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
 οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 40 οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
 νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος
 εἶλεν·

[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον.]

Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Εἴ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλουθας, 45
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέξουσιν Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπὶ
ἄγρου.

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἄντινοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα, 50
οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·

ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχίσας.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φεῖδες λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἄρεσσάμενοι κατὰ δῆμον, 55
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
ἱανθῆ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ- 60
σεύς·

Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρῷα πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὑμῖ ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε, 65
οὐδέ κεν ὡς ἔτι χειρᾶς ἐμᾶς λήξαιμι φόνοιο,
πρὶν πᾶσαν μνησιτῆρας ὑπερβασίην ἀποῖσαι.
νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἢ μάχεσθαι,
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον
ἦτορ.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὐτίς·

70 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σήσει ἀνήρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον εὐξοον ἠδὲ φαρέτρην,
 οὐδοῦ ἀπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντα
 ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριτος.
 φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας

75 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῶ πάντες ἔχωμεν
 ἄθροοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνά ἄστν, βοή δ' ὠκίστα γένοιτο·
 τῶ κε τάχ' οὔτος ἀνήρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὄξύ,
 80 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἄμαρτιῇ διὸς Ὀδυσσεύς
 ἰὸν ἀποπροΐεις βάλλε στήθος παρὰ μαζόν,
 ἐν δέ οἱ ἦπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιόρηδῆς δὲ τραπέζῃ
 85 κάππεσε δινηθεῖς· ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε,
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
 θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
 λακτιζῶν εἵναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντ' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἷσατο κνδαλίμοιο
 90 ἀντίος αἶξας· εἶροντο δὲ φάσγανον ὄξύ,
 εἴ πῶς οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

95 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπῶν δολιχόσκιον ἔγχος
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ διε, μίητις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνεκτόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
 φασγάνῳ αἶξας, ἠὲ προπρηγεῖ τύπας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 100

ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴτω καὶ δύο δοῦρε,
 καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ- 105
 σεύς·

οἷσε θεῶν, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἷστοί,
 μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων, μούνον ἔοντα.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπεΐθετο πατρί.
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ, 110
 καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·

βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 αὐτὸς δὲ πρόωιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·
 ὡς δ' αὐτως τῷ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
 ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὄγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
 τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ἦ ἐνὶ οἴκῳ
 βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷστεύοντα ἄνακτα,
 τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν εὔσταθέος μεγάροιο 120
 ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύο κεκορυθμένα χαλκῷ. 125

Ὅρσοθύρη δὲ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·

ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν εὖσταθεὸς μεγάροιο
 ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν,
 130 ἔσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἷη γίγνεται ἔφορμή.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἂν ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
 καὶ εἴποι λαοῖσι, βοή δ' ὠκιστα γένοιτο;
 τῷ κε τάχ' οὔτις ἀνήρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.

135 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
 οὐπὼς ἔστ', Ἀγέλαε Διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
 ἀνλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
 καί χ' εἰς πάντα ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι

140 ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, οἴομαι, οὐδέ πη ἄλλη
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

ὦς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,

145 καὶ τόσσας κινέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·
 βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν
 καὶ τότε Ὀδυσῆος λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὡς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα, χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.

150 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἧὲ Μελανθεύς.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἠμβροτον — οὐδέ τις ἄλλος
 155 αἴτιος — ὅς θαλάμοιο θύρην πνικνῶς ἀραρυῖαν

κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαίε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
 καὶ φράσαι, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν· ἢ τάδε ῥέζει,
 ἢ υἱὸς Δολίιοιο, Μελανθεύς, τὸν περ οἶω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 160

βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
 αἴψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κείνος δ' αὖτ' αἰδήλος ἀνήρ, ὃν οἴομεθ' αὐτοί, 165

ἔρχεται ἐς θαλάμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
 ἢ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι·
 ἢ εἰ σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἔν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλάς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ- 170
 σεύς·

ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγανούς
 σήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
 ἐς θαλάμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδήσαι ὀπισθεν·
 σειρῆν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε, 175
 κίον' ἂν ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὣς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπίθοντο·

βᾶν δ' ἴμεν ἐς θαλάμον, λαθέτην δὲ μιν ἔνδον ἔοντα.
 ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεῦνα· 180

τῶ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
 εὐθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὀμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
 πρῶτος τήνγ' ἐνένιπτε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιοπεπίδησιν Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῶ.

ᾧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελείεσθαι οἶω· 215

ὅπποτε κεν τούτους κτεώμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἷον,

ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφῆσαι, οἷα μενοιωῆς

ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.

αὐτὰρ ἐπὶν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,

κτῆμαθ', ὅπποσσα τοί ἐστι, τὰ τ' ἐνδοθι καὶ τὰ θυ- 220

ρηφιν,

τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμιζομεν· οὐδέ τοι νῆας

ζώειν ἐν μεγάροισιν ἔασομεν, οὐδέ θυγάτρας,

οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστνυ πολεύειν.

Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,

νεῖκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν· 225

Οὐκέτι σοίγ', Ὀδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,

οἷ ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένω, εὐπατερεῖη,

εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμές αἰεὶ,

πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,

σῆ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρουάγνια. 230

πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτῆμαθ' ἱκάνεις,

ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον,

ὄφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν

Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν. 235

Ἦ ῥα· καὶ οὐπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,

ἀλλ' εἴ ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

ἡμὲν Ὀδυσσῆος, ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.

αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μέγαροιο μέλαθρον
240 ἔξετ' ἀναίξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.

Μνηστήρας δ' ὠτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαίφρων·
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
245 ὅσσοι ἔτ' ἔζων, περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο·

τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

ὦ φίλοι, ἦδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη, κενὰ εὐγμᾶτα εἰπών·
250 οἱ δ' οἴοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.

τῶ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρὰ·
ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι,
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.

255 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,
ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθεὸς μέγαροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴ πέσε χαλκοβάρεια.

260 αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπομι καὶ ἄμιν,
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμῆασιν
ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

265 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξεα δούρα,
ἅντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρουάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,

Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε· 270
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.

Αὐτίς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὄξεα δοῦρα,
εἴμενοι· τὰ δὲ πολλὰ εἰώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθεὸς μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην τυκινῶς ἀραρυῖαν· 275
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακροῦ
ῶμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέριπτατο, πίπτε δ' ἔραζε. 280

τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὄξεα δοῦρα.
ἐνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 285
βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηΐδα·

Ἔω Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
εἰκὼν ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας 290
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.

Ἦ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακροῦ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηγορίδην Λειώκριτον οὔτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διὰ πρόδ' ἐλασσεν· 295
ἤριπτε δὲ προηγής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
ὑπόθεν ἐξ ὄροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.

οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι·

300 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἴστρου ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,
ᾧρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.

οἱ δ', ὡστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὄρεων ἐλθόντες ἐπ' ὄρνίθεσσι θορῶσιν·

ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἴενται,

305 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεται, οὐδέ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἀγρη·

ὡς ἄρα τοι μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ᾠρνυτ' ἀεικῆς,
κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.

310 Δειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' οἶδεο, καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους

315 πάνεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.

ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·

τῶ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἔοργώς,

κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

320 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχεαί εἶναι,

πολλάκι πον μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν,

τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·

τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγεία προφύγοιςθα· 325

Ὡς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὃ ὅ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δέ τ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε Κῆρα μέλαιναν, 330
Φήμιος, ὅς ὅ' ἦειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

ἔσθη δ', ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
ἄγχι παρ' ὄρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἢ ἐκδύς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
ἐρκειῖον ἴζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ 335

Δαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρὶ' ἔκαιον·
ἢ γούνων λίσσοιτο προσαίξας Ὀδυσῆα.

ὣδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἄψασθαι Δαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε, 340
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου·
αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαίξας λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γοννοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον· 345
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν
πέφνης, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰῖδα.

ἀντοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραεῖδειν,
ὥστε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαῖεο δειροτομῆσαι.

καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἶποι, σὸς φίλος υἱός, 350
ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαΐτας·
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο,

355 αἴψα δ' ἔον πατέρα προσεφώνεεν ἐγγύς ἔοντα·

Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔτας χαλκῶ·
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεν αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο, παιδὸς ἔοντος·
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἧς συβώτης,

360 ἧς σοὶ ἀντεβόλησεν, ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέσμα
ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων Κῆρα μέλαιναν.

αἴψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοεῖην·

365 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὄδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἶπέ δὲ πατρί,
μή με περισθενέων δηλήσεται ὄξει χαλκῶ,
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔκειρον

370 κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὔτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἴπησθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.

375 ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θύραζε
ἐκ φόνου εἰς ἀυλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅτεό με χροί.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μέγαροιο κίοντε,
ἔξέσθην δ' ἄρα τῶγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,

380 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένῳ αἰεὶ.

Πάπτηγεν δ' Ὀδυσσεύς καθ' ἔον δόμον, εἴ τις ἔτ'
ἀνδρῶν

ζῶς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων Κῆρα μέλαιναν.

τούς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίησιν

πεπτεῶτας πολλούς· ὥστ' ἰχθύας, οὐςθ' ἀλιῆες
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης 385
 δικτύῳ ἐξέρουσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες,
 κύμαθ' ἄλός ποθέοντες, ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
 τῶν μὲν τ' Ἥλιος φάεθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὥς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.

δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390

Τηλέμαχ', εἰ δ', ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
 κινήσας δὲ θυρήν, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῦ παλαιγενές, ἦτε γυναικῶν 395
 δμῶάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
 ἔρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπη.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 ᾤϊξεν δὲ θυράς μεγάρων ἐναιεταόντων,

βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμόνευεν. 400

εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκῶς βοός ἔρχεται ἀγραύλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στήθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι· 405

ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἦ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἶσιδεν αἶμα,

ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἶσιδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410

Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυξ·
 οὐχ ὀσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιw εὐχετάασθαι.
 τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σκέτλια ἔργα·

οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 415 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότιμον ἐπέσπον.
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
 αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια·
 420 τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω.

πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
 δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 εἰριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 τῶν δώδεκα πᾶσαι ἀναιδεῖς ἐπέβησαν,

425 οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτήν Πηνελόπειαν.

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδὲ ἔ μήτηρ
 σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμωῆσι γυναιξίν.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 εἶπω σῆ ἀλόχοι, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.

430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἶπε γυναιξίν
 ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.

435 αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 εἰς ἔ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄρχετε νῦν νέκνας φορέειν, καὶ ἀνωχθε γυναῖκας
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.

440 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοιμήσησθε,
 δμῶας ἐξαγαγόντες εὔσταθεὸς μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,

θαινόμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
 ψυχὰς ἐξαφέλησθε, καὶ ἐκλελάθουντ' Ἀφροδίτης,
 τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη. 445

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
 αἰν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
 καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος ἀνλῆς,
 ἀλλήλησιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς, 450

αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455

ἔξον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῳὰς δ' ἐξαγαγόντες εὖσταθῆος μεγάροιο,
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος ἀνλῆς,
 εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὐπὼς ἦεν ἀλύξαι. 460

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Μὴ μὲν δὴ καθαρῶ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὄνειδεα χεῦαν,
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἴανον.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ πείσμα νεὸς κνανοπρώροιο 465
 κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
 ὑπόσ' ἐπεντανύσας, μήτις ποσὶν οὐδας ἴκοιτο.
 ὣς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τόθ' ἐστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
 αὐλὴν ἐσιέμεναι, στυγερός δ' ὑπεδέξατο κοῖτος· 470
 ὣς αἶγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 δαιρηῆσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν·

ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυθ' ἄπερ, οὔτι μάλ' ἀδύνην.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἤγον ἀνὰ πρόθυρον τε καὶ ἀνλήν·
 475 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥινᾶς τε καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ
 τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρουσαν, κυσὶν ὤμα δάσασθαι·
 χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
 εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

480 ἀντάρ ὄγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Οἴσε θεῖον, γρηῦν, κακῶν ἄκος, οἴσε δέ μοι πῦρ,
 ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθεὶ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.

485 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω·
 μηδ' οὔτω ῥάκεσιν πεπνυκασμένος εὐρέας ὤμους
 ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητόν δέ κεν εἴη.

490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

πῦρ νῦν μοι πρότιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε φίλην τροφὸς Εὐρύκλεια,
 ἠνείκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θεῖον· ἀντάρ Ὀδυσσεύς
 εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ ἀνλήν.

495 Γρηῦς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δῶματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 ἀγγελεύουσα γυναιξί, καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι·
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους,

500 χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἱμερος ἦρει
 κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς· γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΣΥΜΜΑΡΙΟΝ

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ Ψ.

SUMMARIUM.

Penelopen, adhuc dormientem, excitat Euryclea, ut Ulyssem sub mendici habitu latuisse, et procos telis eius cecidisse, nuntiet (1-31). Noscendi cupida descendit regina, inter gaudium metumque fluctuans, ac caedem potius ab aliquo deorum editam putans: et ne assidentem quidem virum temere credit ipsum esse, nec, quamvis a filio obiurgata, alloquitur (32-110). At Ulysses, ne statim res per urbem vulgetur, Telemachum et pastores cum ancillis choreas agere iubet; lotusque mox ipse et a Minerva iuvenis redditus, ad uxorem revertitur, cui lentitudinem exprobrat (111-172). Tandem illa, quo cautiùs verum exploret, de positu lecti genialis, ab ipso olim fabricati, sic loquitur, ut respondendo plane pateat opifex maritus (173-204). Tum denique agnito Ulyssi prima amoris signa dat Penelope orditurque sermonem, qui usque in noctem, quam amantibus solito longiorem facit dea, multis de rebus habetur; etiam in lecto, ubi Ulysses laborum suorum summam repetit (205-343). Mane postridie domum mandat Penelopae, atque, ut in ea se abdat, monet; ipse autem armatus cum filio et pastoribus rus exit ad Laerten (344-372).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Ὀδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης
ἀναγνωρισμός.

Γοῆς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καρχαλόωσα,
δεσποίνη ἑρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·
γούνατα δ' ἐρῳάσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο·
σιτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι 5
ὄφθαλμοῖσι τεοῖσι, τὰτ' ἔλδεαι ἡμᾶτα πάντα·
ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὄψέ περ ἔλθῶν·
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἷτε οἱ οἶκον
κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 10
μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἷτε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἱ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦςθα.
τίπτω με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν, 15
ταῦτα παρῆξ ἑρέουσα, καὶ ἔξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις

ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ἔρχετ', ἐποψόμενος Κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.

20 ἄλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἄψ' ἔρχεαι μέγαρόνδε.
εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἶ μοι ἔασιν,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἠγγειλε, καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν,
τῷ κε τάχα στυγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὐτὶς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.

25 Τὴν δ' αὐτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον· ἄλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἦδεεν ἔνδον ἔοντα,
30 ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορέοντων.

Ὡς ἔφαθ'· ἢ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκεν·
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

35 Εἰ δ', ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτές ἐνισπε,
εἰ ἔτεόν δὴ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύεις·
ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήκεν,
μοῦνος ἑών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.

Τὴν δ' αὐτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
40 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἀκουον
κτεινόμενων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπῆκτων
ἡμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
πρὶν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.

45 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοιισι νέκυσσιν

ἔσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.

[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.]

νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' ἀυλείησι θύρησιν
ἀθροοί· ἀντάρ ὁ δῶμα θεεῖοῦται περικαλλές, 50

πῦρ μέγα κειάμενος· σέ δέ με προέηκε καλέσσαι.

ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.

νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σέ, 55

καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλώωσα.

οἷσθα γάρ, ὡς ἴ' ἀσπαστός ἐνὶ μεγάροισι φανείη 60
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νιῆϊ, τὸν τεκόμεσθα·

ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαπούς,

ἕβρον ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 65

οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·

τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· ἀντάρ Ὀδυσσεύς
ᾤλεσε τηλοῦ νόστιον Ἀχαιίδος, ᾤλετο δ' αὐτός.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! 70

ἢ πόσιν, ἔνδον ἔοντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα

οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰέν' ἀπιστος;

ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,

οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

75 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἑλών ἐπὶ μάστακα χερσίν,
οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρεῖησι νόοιο.
ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μ' οἰκτίστω ὀλέθρῳ.

80 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετῶν
δήνεα εἶρουσθαι, μάλα περ πολυΐδριν εὐοῦσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἦδ' ὅς ἔπεφνεν.

85 Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ᾤομαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,
ἢ παρστιάσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἦ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
ἔξετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς ἀνγῆ,

90 τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακροῖν
ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν.
ἦ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν·
ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,

95 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὕτω πατρός νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλάξ;

100 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ᾧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἄνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθιοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν· 105

οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεόν δῃ
ἔστι Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ἧ μάλα νῶϊ
γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῳίον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σῆμαθ', ἃ δῆ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων. 110

Ὡς φάτο· μεῖδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ' ὅτι ῥυπῶ, κακὰ δὲ χροῖ εἶματα εἶμαι, 115

τοῦνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὐπω φησὶ τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζόμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120

ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλης ἀπέκταμεν, οἱ μὲγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἀνωγα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τις τοι 125

ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
[ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν.]

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130
πρῶτα μὲν ἄρ' λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,

δμῶας δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἶμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεῖος ἀοιδός, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
 ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίγμονος ὄρχηθμοῖο,
 135 ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
 ἢ ἂν ὁδὸν στείχων, ἢ οἱ περὶ ναιετάουσιν·
 μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστνυ γένηται
 ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
 ἄγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 140 φρασσόμεθ', ὅτι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ'
 ἐπίθοντο.

πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
 ὄπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδός
 φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δὲ σφισιν ἕμερον ὤρσεν
 145 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο.
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 ὦδε δὲ τις εἶπενκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·

Ἡ μάλα δὴ τις ἔγρημε πολυμνήστην βασιλείαν·
 150 σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο
 εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἕως ἴκοιτο.
 Ὡς ἄρα τις εἶπενκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμη ταμίη λούσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
 155 ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
 αὐτὰρ κακὴ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδ δὲ κάρητος
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνηρ

ἰδρῖς, ὃν Ἥφαιστος δέδραεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
 ὡς μὲν τῷ περιέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὅμοιος·
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξει ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
 ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 165

Δαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων
 κῆρ ἀτέραμνον ἔθνηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. — 170
 ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι· ἧ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 δαιμόνι, οὐτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι, οὐτ' ἀθερίζω,
 οὔτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα, 175
 ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτιμοιο. —
 ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πνικινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 ἐκτὸς εὖσταθέος θαλάμου, τὸν ὃ' αὐτὸς ἐποίει·
 ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πνικινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν,
 κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα. 180

Ὡς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὀχθήσας ἀλόχου προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·

ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἶη,
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθῶν 185
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζωὸς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται

αἰεὶ γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 215
 ἔρῳίγει, μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 ἔλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνή, 220
 εἴ ἤδη, ὃ μιν αὖτις Ἀργῆιοι νῆες Ἀχαιῶν
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔμελλον.

τὴν δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὤροσεν ἔργον ἀεικές·
 τὴν δ' αἶτην οὐ πρόσθεν ἐῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῆν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἴκετο πένθος.

νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας 225
 εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,

ἀλλ' οἴοι, σὺ τ' ἐγὼ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ εἴη δεῦρο κιούση,
 ἣ νῶϊν εἶρυντο θύρας πνικινῷ θαλάμοιο,
 πείθεις δὴ μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἔοντα. 230

Ὡς φάτο· τῷ δ' εἴη μᾶλλον ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο.
 κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.

ὥς δ' οὔτ' ἂν ἀσπασίος γῆ νηχομένοισι φανήη,
 ὄντε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ

ῥαίση, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ· 235
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἅλός ἠπειρόνδε

νηχόμενοι, πολλή δὲ περὶ χροῦ τέτροφεν ἄλμη·
 ἀσπασίοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φνγόντες·

ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώση·
 δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῷ. 240

καὶ νῦν ἔ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἥῳ δ' αὖτε

θύσατ' ἐπ' Ὠκεανῶ χρυσόθρονον, οὐδ' ἕα ἵππους
 245 ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Λάμπρον καὶ Φαέθονθ', οἷτ' Ἡῶ πάλοι ἀγούσιν.
 καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἦλθομεν, ἀλλ' εἴτ' ὄπισθεν ἀμέτροτος πόνος ἔσται,
 250 πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
 ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαιο
 ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄιδος εἴσω,
 νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ἀλλ' ἔρχεν, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
 255 ὑπνώ ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εὐνή μὲν δὴ σοίγε τότ' ἔσσειται, ὅπποτε θυμῷ
 σῶ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἱέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

260 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον· ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, οἴω,
 πεύσομαι· ἀντίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
 265 εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστει ἄνωγεν
 ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἔρετμόν,
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 270 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,

οὐδ' εὐήρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἄριφραδές, οὐδέ σε κεύσω·
 ὀππότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης
 φῆη, ἀθηρηλοιογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ, 275
 καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἔρετμόν,

ἔρξανθ' ἱερά καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 ἄρνειόν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱεράς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 280
 πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἄλός αὐτῶ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη,
 γῆρὰ ὑπο λιπαροῦ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ἄλβιοι ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 285
 εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 ἐλπώρῃ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 τόφρα δ' ἄθ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
 ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων. 290

αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 γρη῏ς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἠγεμόνευεν
 ἐρχομένοισι λέχοςδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα 295
 ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιεῦ θεσμόν ἴκοντο.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
 παῦσαν ἄθ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
 αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.

Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότιτος ἑταρπήτην ἐρατεινῆς, 300

τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε·
 ἢ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' αἰδήλον ὄμιλον,
 οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 305 ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετεο οἶνος.
 αὐτὰρ ὁ Διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κήδε' ἔθηκεν
 ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησεν,
 πάντ' ἔλεγ'· ἢ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
 πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξει ἅπαντα.

310 Ἦρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ
 ἔπειτα

ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείριαν ἄρουραν·
 ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινήν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἦδ' ὡς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
 315 καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἴσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν μεγάλα στενάχοντα·
 ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
 οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἐταίρους·
 320 [πάντας· Ὀδυσσεύς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·]
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
 ἦδ' ὡς εἰς Αἶδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
 νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἶσιδε πάντας ἐταίρους,
 325 μητέρα θ', ἢ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα·
 ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδιναίων φθόγγον ἀκουσεν·
 ὡς θ' ἴκετο Πλαγκτίας πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·

ἦδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι
 ἦδ' ὡς νῆα θοῆν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῶ 330

Ζεὺς ὑψιβρομέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἔσθλοὶ ἑταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἄλυξεν·
 ὡς θ' ἵκει Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
 ἣ δὴ μιν κατέρουκε, λιλαιωμένη πόσιν εἶναι,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἦδὲ ἔφρασκεν 335

θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἦματα πάντα·
 ἀλλὰ τῷ οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 οἳ δὴ μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
 καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 340

χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις, ἔσθῆτά τε δόντες.
 τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἳ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελῆς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὅπποτε δὴ ὁ Ὀδυσῆα ἐέλεπετο ὄν κατὰ θυμὸν 345

εὐνής ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἦδὲ καὶ ὕπνου,
 αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον Ἡριγένειαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὥρτο δ' Ὀδυσ-
 σεύς

εὐνής ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων 350

ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
 κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
 κτήματα μὲν, τὰ μοί ἐστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν· 355
 μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,

πολλά μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήισσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρον ἔπειμι,
 360 ὄψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
 σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, πινυτῆ περ' εὔση·
 ἀντίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡλίῳ ἀνιόντι
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἰς ὑπερῶν ἀναβάσσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 365 ἦσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφ' ὄμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
 ὤρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 πάντας δ' ἔντε' ἀνωγεν Ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 οἳ δὲ οἳ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῶ·
 370 ὠΐξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατακρούψασα θεῶς ἐξῆγε πόληος.

SUMMARUM

ΣΑΙΣΕΥΔΟ

ΩΑΙΑΨΑ

S U M M A R I U M.

Procerum animabus, a Mercurio ad infera compulsis, heroës occurrunt, tum alii, tum Achilles et Agamemno (1-22). Ibi Agamemno Achilli iusta funebria exponit, ad Troiam ipsi peracta, et propriam necem dolet (23-97); miratusque turbam iuvenum, catervatim descendendum, ex uno eorum insignem Penelopes pudicitiam, procerum assiduitatem et occasum cognoscit, atque Ulyssis fortunam et reginae fidem praedicat (98-204). Interea heros cum suis ad Laerten profectus, primum, velut ignotus, in hortis cum illo sermonem quaerit de filio, affectusque cogitis, quas senex talisset, aerumnis, dum cum aegritudine oppressum videt, repente sese filium aperit, et caedem procerum perpetrata narrat (205-344). Lactus senex lavatur, et ipse quoque a Minerva decoratus, cum Dolio servo et reliqua familia atque Ulysse comitibusque eius ad prandium conveniunt, ubi redux agnoscitur et salutatur ab omnibus (345-412). Iam ramore caedis per urbem disperso, habetur concio Ithacensium, in qua Eupithes tumultum movet: continuo pars civium, quamquam reclamantibus Medonte et Halitherse, armati Ulysses ad Laertis praedium persequuntur (413-471). Sed eos comitator Ulysses graviter premit; Eupithen occidit Laertes; ipsis praesens Minerva opitulatur, seditiosos exterret; tandem Iupiter deiecto fulmine proelium dirimit: sic facto foedere amnestia utrinque et pax componitur (472-548).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ω.

Σ π ο ν δ α ί.

Ἐομῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήμιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
καλὴν, χρυσεῖην, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῆ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο. 5

ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρου θεσπεσίῳ
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὄρμαθου ἔκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
ὥς αἱ τετριγυῖαι ἀμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἐρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα. 10

παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοᾶς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ' Ἥελιοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνειῶν
ἦσαν· αἴψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἐνθα τε ναίουσι ψυχαὶ, εἰδῶλα καμόντων.

Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, 15
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἰαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ὣς οἱ μὲν περὶ κείνον ὀμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
 20 ἦλυθ' ἐπι ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσοι ἀμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Λιγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 τὸν προτέρη ψυχὴν προσεφώνεε Πηλείωνος·

Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 25 ἀνδρῶν ἠρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα·
 οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνασσεσ
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν
 Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
 30 ὡς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἀνασσεσ,
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδὲ κε καὶ σῶ παιδί μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

35 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ, ἐκάς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱές ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 40 κείσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμᾶρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρῶα καλὸν
 45 ὕδατι τε λιαρῶν καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.

μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν,
 ἀγγελίης αἴουσα· βοή δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς·
 καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας, 50
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρουκε, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν 55
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔσχοντο φόβον μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἄλλιοιο γέροντος,
 οἴκτ' ὀλοφνυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν.
 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῆ, 60
 θρήνεον· ἔνθα κεν οὕτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 ὀπιωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ 65
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα, καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶν,
 καὶ μέλιτι γλυκερῶν· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ

τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεζοὶ θ' ἱππιῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει 70
 ἀντάρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,

ἦῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστε', Ἀχιλλεῦ,
 οἴνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 φάσκει ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο. 75

ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκῳ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔξοχα τῆς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

80 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν,
 ἀκτῆ ἔπι προῦχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
 ὡς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.

85 μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοῦς, περικαλλέ' ἄεθλα
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἠρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·

90 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν εἰεθήπεας θυμῷ,
 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἀργυρόπεζα θεῖς· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὡς σὺ μὲν οὐδέ θανῶν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσειται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ.

95 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.

Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 100 ψυχὰς μνηστήρων κατάγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων·
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο· 105

Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
πάντες κεκοιμένοι καὶ ῥηήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κοινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιον ἄνδρας ἀρίστους.
ἢ ὑμῖ ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ; 110

ἢ πον ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσον,
βοῦς περιταμνομένους ἢ δ' οἴων πάσα καλά,
ἢ ἐπερὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἢ δὲ γυναικῶν;
εἶπέ μοι εἰρομένω· ξεῖνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
ἢ οὐ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
οἰτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ 115

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεσθαι εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηρὶ δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος· 120

[Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρον θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα· 125

ἢ δ' οὐτ' ἤρνεϊτο στυγερὸν γάμον, οὔτε τελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν·
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἰστόν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνεν,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν· 130

κοῦροι, ἐμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάναθ' ἴδωσ' Ὀδυσσεύς,
μῖμνετ' ἐπιγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω — μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται —

- Δαέροτῃ ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 135 Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαμιάδων νεμεσήση,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ κτεατίσσας,
 ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
 140 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
 ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 145 καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
 ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 εὖθ' ἢ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
 πλύνασ', ἡλίῳ ἐναλίγκιον ἢ σελήνῃ·
 καὶ τότε δὴ ὃ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεὺν ἤγαγε δαίμων
 150 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε συβώτης.
 ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 τῶ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
 ἴκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 155 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμόνευεν.
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα,
 πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἢ δὲ γέροντι·
 [σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·]
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα,
 160 ἔξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν
 ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐπίσσομεν ἠδὲ βολῆσιν.
 αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἴοισιν

βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰέρας, 165

ἔς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσσε δόχῃας·
 αὐτὰρ ὃ ἦν ἄλοχον πολυκερδαῖσιν ἄνωγεν
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170

νευρῆν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
 ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν,
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν. 175

αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἠϊδίως δ' ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστούς,
 δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180

ἅντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν, ὃ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάρξοθ' ἦεν.
 ἀντίκα γὰρ κατὰ δῶματ', ἐπισπόμενοι μένει σφῶν,
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκίης,
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 185

ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γὰρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δῶμαθ' ἐκάστον,
 οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
 κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 190

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἢ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτίσω ἄκοιτιν.

ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,

195 κούρη Ἰκαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
ἦς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.

οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
200 κουριδίον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
ἔσσειε ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσεν
θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἑσταότ' εἰν Αἴδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης. —

205 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θεέ πάντη,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἴζανον ἠδὲ ἴανον

210 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῖς πέλεν, ἣ ῥά γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέϊ μῦθον ἔειπεν·

Ἔμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐνκτίμενον δόμον εἴσω
215 δεῖπνον δ' αἶψα συνῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
αἴ κέ μ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ὄφθαλμοῖσιν,
ἢ ἐκεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.

Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσι Ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
220 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἄσπον ἴεν πολυκάρπου ἄλωῆς, πειρητίζων.

οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,

οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἴων· ἀλλ' ἄρα τοίγε

αἵμασιᾶς λέξοντες, ἄλωῆς ἔμμεναι ἔρκος,

ἄχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἠγεμόνευεν.

225

τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐυκτιμένη ἐν ἄλωῃ,

λιστρεύοντα φυτὸν· ὀυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα,

ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας

κνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῶς ἀλεείνων·

χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεν

230

αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς

γῆραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

σιᾶς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

235

κύσσαι καὶ περιφῶναι ἔόν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα

εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·

ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιο.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.

240

τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς·

ἦτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλῇν φυτὸν ἀμφελάχαιεν·

τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·

ἦ γέρον, οὐκ ἄδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν

ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,

245

οὐ φυτὸν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,

οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·

αὐτὸν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας

- 250 λυγρόν ἔχεις, ἀνχμείς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει·
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσορᾶσθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
τοιούτω δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
255 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τίνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
260 οὔτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνῳ ἐμοῖ, εἴ που ζῶει τε καὶ ἔστιν,
ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.
265 ἐκ γὰρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἀκουσον·
ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὐπω τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἴκετο δῶμα·
εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, ἀντάρ' ἔφρασκεν
270 Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
τόν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐφίκει·
χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
275 δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον, ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
χωρὶς δ' αὐτε γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,

τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατήρ, κατὰ δάκρυον εἴβων· 280

Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἐρεεῖνεις·

ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·

δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ' ὀπάζων·

εἰ γὰρ μιν ζῶόν γ' εἰχθεὶς Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,

τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν, 285

καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,

πόστιον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον,

σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,

δύσμορον; ὃν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης, 290

ἢ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου

θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωθ' ἔγενετ'· οὐδέ εἰ μήτηρ

κλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', οἳ μιν τεκόμεσθα·

οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,

κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιν, ὡς ἐπέοικεν, 295

ὄφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·

τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;

ποῦ δὲ νηῦς ἔστηκε θοή, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρο,

ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300

νηὸς ἐπ' ἀλλοτριῆς, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

σεύς·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναῖω,

υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἀνακτος· 305

ἀντάρ' ἐμοιγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων

- πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δευρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
 νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 ἀντάρ' Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 310 ἔξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
 δύςμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξασθαι ξενίῃ, ἢδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
- 315 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλῶν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο καὶ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
 δριμὺ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
- 320 κύσσε δέ μιν περιφύς, ἐπιάλμενος, ἦδὲ προσηΐδα·
 Κεῖνος μὲν τοι ὄδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ με-
 ταλλᾶς,
 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλανθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
- 325 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 λῶβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 Τὸν δ' αἶ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἰπέ ἀριφραδές, ὄφρα πεποιίθω.
- 330 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
 οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 τὴν ἐν Παρνησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκῶ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ

ἔς πατέρ' Ἀντόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν· 335

εἰ δ', ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐνκτιμένην κατ' ἀλωῆν
εἶπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
παιδνὸς ἔων, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
ἰνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.

ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας, 340
συνέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὦδ' ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, διατρούγιος δέ ἕκαστος
ἦην· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὅππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβροίσειαν ὑπερθεν.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον 345
ἦτορ,

σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἄμφι δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχες· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἔς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἑξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν· 350

Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμ-
πον,

εἰ ἔτεόν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριον ἔτισαν.
νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακῆσιοι, ἀγγελίας δὲ
πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν. 355

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυ-
σεύς·

θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
ἄλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὄρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βονκόλον ἠδὲ συβώτην

- 360 προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, βράτην πρὸς δῶματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
 εὖρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντ' αἶθροπα οἶνον.
- 365 Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἀγχι παρισταμένη μέλε' ἠλδανε ποιμένι λαῶν,
 μείζονα δ', ἢ ἐ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
- 370 ἐκ δ' ἄσαμίνθου βῆ· θάύμαζε δὲ μιν φίλος υἱός,
 ὡς ἶδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετῶν
 εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
- 375 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 οἷος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
 τοῖος ἔων τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
- 380 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφρεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
 ἄνδρας μνησιτῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πᾶσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,
- 385 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἔνθ' οἱ μὲν δεῖπνον ἐπεχείρουν· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
 ἐξ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσεν

μήτηρ, γρηῦς Σικελή, ἣ σφρας τρέφε, καὶ ῥα γέροντα
ἐνδυνέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν. 390

οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῶ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· ἀντάρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·

ἼΩ γέρον, ἴς' ἐπὶ δεῖπνον· ἀπειλελάθεσθε δὲ
θάμβευς·

δηρὸν γὰρ σίτω ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες 395
μίνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.

Ἦς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
ἄμφοτέρας· Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἼΩ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἤμῃν, 400

οὐδέ τ' οἴομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον ἀντοί,
οὐλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια

νοστήσαντά σε δευρῶ, ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν. 405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς·

ᾧ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;

Ἦς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξειτ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.

ὡς δ' αὐτως παῖδες Δολίου κλυτὰν ἄμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο· 410

ἔξειης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.

ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Ἵσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὤκα κατὰ πτόλιν ᾗχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ Κῆρ' ἐνέπουσα.

οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἴοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος, 415

μυχμῶ τε στοναχῆ τε, δόμων προπάροισ' Ὀδυσῆος·
 ἐν δὲ νέκυσ οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·
 τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
 πέμπον ἄγειν ἄλιεῦσι, θοῆς ἔλι νηυσὶ τιθέντες·
 420 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἠγεροθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴστατο, καὶ μετέειπεν·
 παιδὸς γὰρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἄντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 425 τοῦ ὄγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, ἢ μέγα ἔργον ἀνήρ ὄδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς·
 τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·
 τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὤκα ἰκέσθαι,
 ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί,
 ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφῆες ἐσσομεθ' αἰεὶ·
 λῶβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθῆσθαι.
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φρονῆας
 435 τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἠδὺ γένοιτο
 ζώμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανάων φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιοθέντες ἐκεῖνοι.
 ὣς φάτο δακρυχέων· οἴκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 440 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφραγὸς ὕπνος ἀνήκεν·
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσ-
 σεύς

ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδ' ἐμήσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὃς ὅ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐώκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοιῆ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνεται θαρσύνων, τοιῆ δὲ μνηστῆρας ὄρνων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει. 450
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρος Ἀλιθέρσης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ,τι κεν εἶπω·
 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπανεμένον ἀφροσυνάων·
 οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν,
 κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμιάζοντες ἀκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460
 καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πείθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
 μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὔρη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον.
 οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει 465
 πείθοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἔσσεύοντο.
 ἀντάρ ἐπεὶ ὅ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρουχόροιο.
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησιν·
 φῆ δ' ὄγε τίσεσθαι παιδος φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν 470
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέπειν.
 ἀντάρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 εἶπέ μοι εἰρομένη· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
 475 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακόν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθηςθα;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διεῖρααι ἠδὲ μεταλλάξ;
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 480 ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
 ἐπειδὴ μνηστήρας εἴσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ·
 ἡμεῖς δ' αὖ παιδῶν τε κασιγνήτων τε φόνοιο
 485 ἐκλήσιν θάσωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων,
 ὡς τὸ πάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εὐρήνη ἄλις ἔστω.

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτιοι μελίφρονος ἔξ ἔρον ἔντο,
 490 τοῖς δ' ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐξελθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὤσι κίοντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἶσιδε πάντας·
 αἴψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

495 Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θᾶσσον.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὠρνευοντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,
 τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
 ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
 καὶ πολιοὶ περ ἔόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.

500 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἔσσαντο περὶ χροῖ' ἠώροπα χαλκόν,
 ὠϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦιον, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν
Ἀθήνη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἷόν· 505

Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἴσαι ἀντὸς ἐπελθὼν,
ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μήτι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἡγορήῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 510
ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλῃςθα, πάτερ φίλε, τῶδ' ἐπὶ θυμῶ,
οὔτι κατασχύνοντα τέον γένος, ὡς ἀγορεύεις.

Ὡς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπεν·
τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρω·
υἷός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν. 515

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺν φίλταθ' ἐταίρων,
εὐξάμενος κόρῃ γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρὶ,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς 520
Ἀθήνη.

εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κόρῃ μεγάλῳ,
αἶψα μάλ' ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου·
ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔροντο, διὰ πρό δὲ εἶσατο χαλκός·
δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ. 525
ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεύς καὶ φαίδιμος υἷός·
τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,

- εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 530 ἦῦσεν φωνῆ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
 Ἴσχεσθε πολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·
 535 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 σμερδαλέη δ' ἐβόησε πολύτιλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 οἴμησεν δὲ ἀλείς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπειήεις.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
 540 καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 545 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπέθρετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ὄρνια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη, ἦμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.

SUMMARIUM

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΟΜΗΡΙΚΗ.

SUMMARIUM.

Quum mus insequentem mustelam effugisset, et ad paludem sitis levandae causa cucurrisset, colloquio orto inter eum et ranam de utriusque vitae genere, mus invitatus a rana conscendit eius tergum, ut per undam vectus cognosceret bona ranarum (1-82). Nantibus quum hydrus apparuisset, rana prae terrore oblita hospitis, defertur in profundum, atque ita mus in aqua perit (83-98). Eius casus spectator mus alius rem defert ad mures, qui incitati a patre suffocati muris bellum adversus ranas parant: ita heroës ranarum, primum rumore deinde denuntiatione belli provocati, pariter se ad proelium comparant (99-167). Consultatur gravis res in conventu deorum coelestium, unde signo pugnae dato, acriter concurrunt exercitus (168-204). Postquam multi utrimque cecidissent, victoria tandem ad mures inclinatur (205-270). Qui quum ad interuersionem ranarum pugnarent, Iupiter primum fulmine eos detertere tentat: quod quum mures non coerceret, misit cancos, a quibus mures mutilati fugiunt et pugnandi finem faciunt (271-305).

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος πρώτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἔλθειν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἶνεκ' αἰοιδῆς,
ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος·
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι, 5
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Τιγάντων·
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.

Μῦς ποτὲ διαπαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον, 10
ὔδατι τερπόμενος μελιηδεῖ· τὸν δὲ κατεΐδεν
λιμνοχαρῆς πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγεατο τοῖον·

Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἧόνα; τίς δέ σ' ὁ
φύσας;

πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω, 15
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
 καὶ με πατήρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούση
 20 μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἴριδανοῖο.
 καὶ σέ δ' ὄρω καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
 σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
 ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον εἴη γενεὴν ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 25 τιπτε γένος τοῦμόν ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅπασιν
 ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.
 Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
 Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦ μήτηρ
 Λειχομύλη, θυγάτηρ Πιερονοτρόκτου βασιλῆος.
 30 γείνατο δ' ἐν καλύβη με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
 σῦκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
 πῶς δὲ φίλον ποιῆ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
 σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
 35 ἄριστος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
 οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
 οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
 οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
 οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
 40 οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
 κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.

.....
 οὐδέ ποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφειγον αὐτήν,
 ἀλλ' ἰθύς μετὰ μῶλον ἰών, προμάχοισιν ἐμίχθην.

.....
 οὐδέδι' ἀνθρώπων, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα·

ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον, 45
καὶ πτέρυγης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἴκανεν,
νήδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δὺν πάντων περιδείδια πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος· 50
πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἣτις ἀρίστη,
ἢ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.

.....
οὐ τρώγω ξαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας·
οὐδὲ πράσοις χλοεροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
ταῦτα γὰρ ὑμέτερόν ἐστιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην. 55

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσιγνάθος ἀντίον ἠΐδα·
ξεῖνε, λίην ἀνχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θάναματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι. 60

[στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.]
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερὲς ἔστιν.
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μήποτ' ὄληαι,
ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα, 65
χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' ἀνχένος, ἄλματι κούφω.
καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,
νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων,
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας, 70
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι·

δεινά δ' ἐπεστενάχιζε, φόβου κρούεντος ἀνάγκη.

οὐρὴν προῶθ' ἤπλωσεν ἐφ' ὕδασιν, ἥντι κώπην
 75 σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώστρει,
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευσεν·

Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
 ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἤγ' ἐπὶ Κρήτην·
 80 ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἤγεν ἐς οἶκον
 βάτραχος, ὑψώσας ὄχρον δέμας ὕδατι λευκῷ.

ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο — δεινὸν ὄραμα
 ἀμφοτέροις — ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
 τοῦτον ἰδὼν κατέδν Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,
 85 οἶον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν·
 δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 κεῖνος δ', ὡς ἀφέθη, πέσεν ὑπτιος εὐθύς ἐς ὕδωρ,
 χεῖρας δ' ἔσφυγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζεν.
 πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 90 λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος ἔλκον ἐπ' αὐτῷ·
 ὕστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγγετο μύθους·

Οὐ λήσεις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
 νανηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
 95 οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦςθα, κάκιστε,
 παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ ἐς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
 εἰς ὕδωρ μ' ἔρῃσας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα·
 ποιήν αὖ τίσεις σὺ μυῶν στρατῶ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεΐδεν

Δειχοπίναξ, ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσιν· 100
 δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἠγγεϊλε μίεσσιν.

Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδν χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
 καὶ τότε κηρόκεσσι ἐοῖς ἐκέλευσαν, ὑπ' ὄρθρον
 κηρῦσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
 πατρός δυστήνου Ψυχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην 105
 ὑπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
 ἦν ἦδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντω.

ὣς δ' ἦλθον σπένδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
 Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα 110
 ἐκ βατράχων, ἢ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
 εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινός, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
 καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἀρπάξασα
 ἐχθίστη γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα.

τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἤξαν 115
 καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
 ἦν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
 ὃ τρίτος ἦν, ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῆ,
 τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.

ἀλλ' ἄγεθ', ὀπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς, 120
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 [καὶ τοὺς μὲν ὃ' ἐκόρυσσεν Ἄρης, πολέμοιο μεμηλώς.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκαν,
 ῥήξαντες κυάμους χλοερούς, εὖ τ' ἀσκήσαντες, 125
 οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
 θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφῶν ἀπὸ βυρσῶν,
 οὓς, γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν.

130 ἄσπις δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δὲ νυ λόγχη
 εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης·

ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπτυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.

Οὕτω μὲν μύες ἔσταν ἐν ὀπλοῖς. ὥς δ' ἐνόησαν
 βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἓνα χῶρον
 ἐλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.

135 σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ στάσις ἢ τίς ὁ
 θρούλλος,

κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσίν,
 Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἐμβασίχυτρος,
 ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·

140 ὦ βάτραχοι, μύες ὑμῖν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
 εἶπεῖν ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.

εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπαγα, ὄνπερ ἔπεφνε
 ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσιγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
 οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.

145 ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων
 εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.

μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσιγναθος εἶπεν ἀναστάς·

150 ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
 ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
 νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
 νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε, βουλὴν
 ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.

σώματα κοσμήσαντες ἐν ὀπλοῖς στώμεν ἅπαντες

ἄκροις παρὰ χεῖλεσσι, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·

155 ἠνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσιν,
 δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,

ἔς λίμνην αὐτούς σὺν ἐκείναις εὐθύ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ᾧδε τρόπαιον.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας. 160

φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ σεύτων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινοσ ἐκάστω μακρὸσ ἀρήρει,
καὶ κέρα κοχλίων λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα. 165

φραζάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῆσιν,
σειόντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἐμπληντο ἕκαστοσ.

Ζεὺσ δὲ θεοὺσ καλέσασ εἰσ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθύν δείξασ, κρατεροὺσ τε μαχητάσ,
πολλοὺσ καὶ μεγάλουσ ἦδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντασ, 170

οἷοσ Κενταύρων στρατὸσ ἔρχεται ἠὲ Γιγάντων,
ἦδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνεσ βατράχοισιν ἀρωγοὶ
ἢ μυστὶ τειρομένοισ· καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

ὦ θυγάτερ, μυστὶν ἢ ὄ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γὰρ σου κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιστῶσιν ἅπαντεσ, 175
κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιῶων.

Ὡσ ἄρ' ἔφη Κρονίδησ· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
ὦ πάτερ, οὐκ ἂν πῶ ποτ' ἐγὼ μυστὶ τειρομένοισιν
ἐρχοίμην ἐπαρωγὸσ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,
στέμματα βλάπτοντεσ καὶ λύχνουσ εἶνεκ' ἐλαίου. 180

τοῦτο δὲ μου λίην ἔδακε φρένασ, οἷά μ' ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
ἐκ ῥοδάνησ λεπτῆσ, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
τρώγλασ τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπηγῆσ μοι ἐπέστη,
καὶ πολὺ με πράσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι. 185

[καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισιν.]
 χρησαμένη γὰρ ὕφρηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθέλῃσω.
 εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι· ἀλλὰ με πρόην

190 ἐκ πολέμου ἀνιούσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
 ὕπνου δευομένην, οὐκ εἶασαν θορυβοῦντες
 οὐδ' ὀλίγον καμμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμεν,
 τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε, παυσώμεσθα, θεοί, τούτοισιν ἀρήγειν,

195 μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῆ βέλει ὀξύοντι,
 μήτις καὶ λόγγηφι τυπῆ δέμας ἢ μαχαιρῆ·
 εἰσὶ γὰρ ἀγχεμάχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·
 πάντες δ' οὐρανόθεν τρωπώμεθα δῆριον ὀρώντες.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τῆ δ' αὐτὴ ἐπεπεῖθοντο θεοὶ ἄλλοι

200 πάντες, ὁμῶς δ' εἰςῆλθον ἀολλέες εἰς ἓνα χῶρον.
 [καὶ δ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε·]
 καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
 Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

205 Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὐτάσε δουρί,
 ἑσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἥπαρ
 καὶ δ' ἔπεσε πρηγῆς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας.
 [δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]

Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
 210 πῆξεν δ' ἐν στέρῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπη.
 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον·
 [Ὡκμιίδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἤλασεν ὀξεῖ σχοίνῳ·]
 Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·

ἦριπε δὲ πρηγῆς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη. 215

Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδεῖ τρώσεν ἐπιφθᾶς
 ἀνχένα παρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

.....
 Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκειτο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἦπαρ. ὡς δ' ἐνόησεν 220
 Κραμβοφάγος, ὄχθησι βαθείης ἔμπεσε φεύγων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
 κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
 πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
 χορδῆσιν λιπαρῆσιν τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν. 225

.....
 Τυροφάγον ἀντήσιν ἐπ' ὄχθης ἐξενάριξεν.
 Πτερογλύφον δ' ἐσιδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον
 ἦλθεν,

ἦλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
 Φιльтраῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης,
 [Υδροχάρις δέ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα.] 230
 χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
 ἐκ ῥινῶν ἔσταζε, παλάσσετε δ' αἵματι γαῖα.

Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
 ἔγχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν ποδὸς ἔλκυσε Κνισσοδιώκτην, 235
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.

Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων πέρι τεθνηῶτων,
 καὶ βάλε Πρασσοφάγον, μήπω γαίης ἐπιβάντα·
 πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Αἰδόςδε βεβήκει.
 Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτόν, 240

καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
 θυμώθη δ' ἄρα κείνος, ἔλων δέ τε χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
 τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη

245 κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὑπίος ἐν κονίησιν.

Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὐτίς βαῖνεν ἐπ' αὐτόν,
 τύψε δέ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἶσω
 ὄξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
 ἔγκικτ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.

250 Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·

ἦλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον.
 [ᾧκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἦλατο φεύγων.]

255 Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔθ' ἠμίπνου προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὄξει σχοίνῳ·
 οὐδ' ἔρῳηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.

.....
 τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετραχύτρον
 δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτόν Ἄρηα,

260 ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὄμιλον·
 ᾤρησαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὃ δ', ὡς ἶδεν, οὐχ ὑπέ-
 μεινεν

ἥρωας κρατερούς, κατέδου δ' ὑπὸ βένθεσι λίμνης.

.....
 Ἦν δέ τις εἰνὶ μύεσσι νέος παῖς, ἔξοχος ἄλλων,
 ἀγγέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,

265 ὄρχαμος, αὐτόν Ἄρην φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ.
 [ὃς μόνος εἰνὶ μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.] * *

σιτῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.

καὶ νύ κεν ἔξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 270

καὶ τότε ἀπολλυμένους βατράχους ὄκτειρε Κρονίων·
κνήσας δὲ κάρη, τοίην ἐφθέγγετο φωνήν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
οὐ μικρὸν μ' ἐκπλήξε Μεριδάραπαξ, κατὰ λίμνην
ἐναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα 275
Παλλάδα πέμπωμεν πολεμόκλονον, ἧὲ καὶ Ἄρην,
οἳ μιν ἀποσχίσουσι μάχης, κρατερόν περ ἔοντα.

ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε γ' Ἄρηος
ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον. 280

ἀλλ' ἄγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἦ τὸ σὸν ὄπλον
[κινείσθω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὄβριμοεργόν,]
ὦ Τιτᾶνας ἔπεφνες, ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
ὦ ποτὲ καὶ Καπανῆα κατέκτανες, ὄβριμον ἄνδρα,
Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας ἰδ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων, 285
κινείσθω· οὔτω γὰρ ἀλώσεται, ὅστις ἄριστος.

ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε πολόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνόν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,
ἧκ' ἐπιδιμήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἀνακτος. 290
πάντας μὲν ὃ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἴετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,

εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,
 295 ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἄρωγούς εὐθύς ἔπεμψεν.
 Ἦλθον δ' ἑξαπίνης νωτάκιμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
 λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὄστρακόδερμοι,
 ὄστοφνεῖς, πλατύνωτοι, ἀποσιλβοντες ἐν ὤμοις,
 βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
 300 ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἄχειρέες — οἱ δὲ καλεῦνται
 καρκίνοι — οἱ ῥα μυῶν οὐράς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
 ἦδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
 τούς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
 ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ' ἥλιος ἦδη,
 305 καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΑΩΝ
ΥΜΝΟΙ ΗΤΟΙ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

A.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
ὄντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουν, ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο,
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Δητὸ δ' οἷή μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ, 5
ἢ ῥά βιὸν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην·
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεσσιν ἐλοῦσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσείου· τὸν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ, δέπαϊ χρυσεῖῳ 10
δεικνύμενος φίλον υἷον· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δὲ τε πότνια Δητώ,
οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἷον ἔτικτεν.

.....
Χαίρει, μάκαιρ' ὦ Δητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἀνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15

[τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῆ ἐνὶ Δήλῳ,]
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' Ἰνώποιο ρεέθροις.

Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω, πάντως εὐνυμνὸν ἔοντα;
20 πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήσθαι ὠδῆς,
ἡμὲν ἂν ἠπειρον πορπιτόφον, ἡδ' ἀνὰ νήσους.

πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
ὑψηλῶν ὄρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες,
ἄκται τ' εἰς ἄλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.

ἢ ὡς σε πρόωτον Διτῶ τέκε, χάσμα βροτοῖσιν,
25 κλιθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῆ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιούτῃ; ἐκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξήγει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
ἐνθεν ἀπορνύμενος, πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις

30 ὅσους Κρήτη ἐντός ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
νήσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείτη τ' Εὐβοία,
Αἰγαί τ', Εἰρεσία τε καὶ ἀγχιᾶλη Πεπάρηθος,
Θρηάκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηάκιή τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκίοεντα,

35 Σκῦρος καὶ Φώκαια καὶ Ἀυτοκάνης ὄρος αἰπύ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Δέσβος τ' ἠγαθήη, Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος,
καὶ Χίος, ἢ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλλ' κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρόνκου ἄκρα κάρηνα,

40 καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,
καὶ Σάμος ὑδροηλή, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,

καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
 Νάξος τ' ἠδὲ Πάρος, Ῥηναῖά τε πετρήεσσα·
 τόσσον ἐπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητώ, 45
 εἴ τις οἱ γαιῶν νιεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.

αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
 φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιότερη περ εἴουσα·
 πρὶν γ' ὅτε δὴ ὅ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητώ,
 καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 50

Δῆλ', ἢ ἄρ' κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι νῆος ἑμοῖο
 φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πύονα νηόν;
 ἄλλος δ' οὔτις σεῖο ποθ' ἀψεται, οὐδέ σε τίσει,
 οὐδ' εὐβρον σε ἔσσεσθαι οἶομαι, οὐτ' εὐμηλον,
 οὐδέ τρύγην οἴσεις, οὐτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις. 55

αἱ δὲ κ' Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχηςθα,
 ἀνθρώποι τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας,
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι· κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 δῆρὸν, ἀναξ, εἰ βόσκοις, θεοὶ κέ σ' ἔχωσιν
 χεῖρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης· ἐπεὶ οὐ τοι πῖαρ ὑπ' οὐδας. 60

Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δήλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
 Λητοῖ, κνιδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κοΐοιο,
 ἀσπασίη κεν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἀνακτος
 δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσσηχῆς
 ἀνδράσιν· ὧδε δὲ κεν περιτιμήεσθα γενοίμην. 65

ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
 λίην γὰρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 ἔσσεσθαι, μέγα δὲ προτανευσέμεν ἀθανάτοισιν
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 τῷ ὅ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 70

μή, ὅπῳτ' ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡέλιοιο,
 νῆσον ἀτιμήσας, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
 ποσσὶ καταστρέψας ὥσῃ ἄλός ἐν πελάγεσσιν.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
 75 κλύσσει· ὃ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἢ κεν ἄδη οἶ,
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρόηεντα·

πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι
 οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.

ἄλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμοσσαι,
 80 ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
 ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα

.....
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπειὴ πολυώνυμός ἐστιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Δητῶ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν
 ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὸς ὑπερθευ,
 85 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἢ μὴν Φοίβου τῆδε θυνώδης ἔσσειται αἰεὶ
 βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δὲ σέγ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 90 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνω ἐκάτοιο ἀνακτος·

Δητῶ δ' ἐννήμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
 ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι,
 ὅσσαι ἄρισταί ἔσαν, Διώνη τε, Ῥεῖη τε,

Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
 95 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης.

[ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.]

μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·

ἦστο γὰρ ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χροσέοισι νέφεσσι,

Ἦρης φραδμοσύνη λευκωλένου, ἣ μιν ἔρυνκεν
ζήλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε 100
Λητῶ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Αἰ δ' Ἴριον προὔπεμψαν εὐκτιμένης ἀπὸ νήσου,
ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον,
χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον, ἐννεάπηχυν·
νόσφιν δ' ἠνώγον καλέειν λευκωλένου Ἦρης, 105

μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰούσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδῆγεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
ἀντίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε 110

ἐπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
πάντα μάλ', ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
βῆν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115

τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχες, γούνα δ' ἔρεισεν
λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἐνθα σε, ἦϊε Φοῖβε, θεαὶ λῶον ὕδατι καλῷ, 120

ἀγνώως καὶ καθαρώως· σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
λεπτῷ, νηγατέω· πέρι δὲ χρύσειον στρόφον ἤκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
ἀλλὰ θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητῶ, 125

οὐνεκα τοξοφόρον καὶ κρατερόν υἷον ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ ἀμβροτον εἶδαρ,

- οὐ σέγ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπείροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρνε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα.
- 130 αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετήνδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὡς εἰπὼν, ἐρίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρουδοείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
- 135 θάμβεον ἀθάναται· χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἀπασα
βεβροῖθει, καθ' ὁρῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην·
γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσθαι
νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόφι μᾶλλον
ἦνθ' ἦσ', ὡς ὅτι τε υἱὸν οὐρεὸς ἀνθεσὶν ὕλης.
- 140 Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἀναξ, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες
πολλοὶ τοὶ νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δενδρόηεντα·
πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι
- 145 ὑψηλῶν ὄρεων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες.
ἀλλὰ σὺν Δῆλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπειαι ἦτορ·
ἔνθα τοι ἐλκελίωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,
σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν·
οἱ δὲ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῶ καὶ ἀσιδῆ
- 150 μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅτ' ἂν στήσωνται ἀγῶνα.
φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρωσ ἔμμεναι αἰεὶ,
ὅς τὸτ' ἐπαντιάσει, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρπαιτο δὲ θυμόν,
ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζῶνους τε γυναῖκας,

νήας τ' ὠκείας ἢδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155

πρὸς δέ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
κούραι Δηλιάδες, Ἐκατηβελέταο θεράπναι·

αἰτ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,
αὐτὶς δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι, ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν, 160
ἕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φύλ' ἀνθρώπων.

πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρημβαλιαστῶν
μμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρησεν ἀοιδή.

Ἄλλ' ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξίν, 165

χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθεν
μνήσασθ', ὅππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

ἐνθάδ' ἀνειρήται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθῶν·
ὦ κούραι, τίς δ' ὑμῖν ἀνήρ ἠδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα; 170

ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
τυφλὸς ἀνήρ, οἴκει δὲ Χίω ἐν παιπαλοέσση·
τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.

ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἴαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὐναιεταώσας· 175
οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ εἰήτημόν ἐστιν·

.....
Ἀντὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.

.....
Ὡ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
καὶ Μίλητον ἔχεις, ἕναλον πόλιν ἱμερόεσσαν· 180
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις. * *

- Εἴσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρῆεσσαν
 ἄμβροτα εἶματ' ἔχων, τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγγε
 185 χρυσέου ὑπὸ πλήκτρον καναχὴν ἔχει ἡμερόεσσαν.
 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονός, ὥστε νόημα,
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
 Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 190 ὑμνεῦσιν ὅα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἢ δ' ἀνθρώπων
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ζῶουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
 αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠραι,
 195 Ἄρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
 ὄρχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χεῖρας ἔχουσαι·
 τῆσι μὲν οὐτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὐτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητή,
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 200 ἐν δ' αὖ τῆσιν Ἄρης καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
 παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
 καλά καὶ ἕπι βιβίας· αἴγλη δὲ μιν ἀμφιφαίνει,
 μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ εὐκλώστοιο χιτῶνος.
 οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορῶντες,
 205 Λητῶ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 νῖα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

.....
 Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω, πάντως εὐνυμον ἔοντα;
 ἢέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰίδα καὶ φιλότητι,
 ὅππως μνωόμενος ἔειες Ἄζανίδα κούρη,

Ἴσχυ' ἄμ' ἀντιθέω, Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ; 210

ἢ ἄμα Φόρβαντι, Τριόπου γενεῖ, ἢ ἄμ' Ἐρεχθεῖ,
ἢ ἄμα Δευκίππῳ καὶ Δευκίπποιο δάμαρτι

πέζος, ὃ δ' ἵπποισιν· οὐ μὴν Τριόπος γ' ἐνέλειπεν

ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισιν

ζητεῦν κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἀπολλον; 215

Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλθες·
Δέκτον τ' Ἡμαθίην τε παρέστιχες, ἠδ' Ἐνιήνας,
καὶ διὰ Περόραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.

σιτῆς δ' ἐπὶ Δηλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ 220
τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσρα δενδρόεντα.

ἔνθεν δ' Εὐριπον διαβάς, ἑκατηβόλ' Ἀπολλον,
βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον, χλωρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' ἀντιοῦ
εἰς Μυκαλησὸν ἰὼν καὶ Τευμησὸν λεχεποίην·

Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη· 225
οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῆ ἐνὶ Θήβῃ,
οὐδ' ἄρα πῶ τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
Θήβης ἄμ' πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.

ἔνθεν δὲ προτέρῳ ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλον· 230
Ὀγχηστον δ' ἴξες, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·

ἔνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενος κῆρ,
ἔλκων ἄρματα καλά· χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ,
ἐκ δίφροιο θυρῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
κεῖν ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες.

εἰ δὲ κεν ἄρματ' ἀγῶσιν ἐν ἄλσει δενδρόεντι, 235
ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.

ὡς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὀσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἀνακτι

εὐχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε Μοῖρα φυλάσσει.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἕκεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·

240 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχῆσαο καλλιρέεθρον,
ὄστις Διλαίηθεν προχέει καλλιόροον ὕδωρ,
τὸν διαβάς, Ἐκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυρον,
ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.

βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων

245 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·

Τελφοῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
ἀνθρώπων τεύξαι χρηστήριον, οἷτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,

250 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἢ δ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίοι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,

255 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἢ δ' ἐσιδοῦσα
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·

Φοῖβε ἄναξ, Ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἷτε τοι αἰεὶ

260 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων,
ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων.

· · · · ·
ἐνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράσθαι

265 ἄρματα τ' εὐποίητα καὶ ὠκνπόδων κτύπον ἵππων

ἢ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.

ἄλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο — σὺ δὲ κρείστων καὶ ἀρείων
 ἐσσί, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον —
 ἐν Κρίση ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.

ἐνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων 270
 ὠκυπόδων κτύπος ἔσται εὐδμητον περὶ βωμόν.

ἀλλὰ καὶ ὡς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
 ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθῶς
 δεξαί' ἱερά καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰποῦσ', Ἐκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ 275
 Τελφούσῃ κλέος εἴῃ ἐπὶ χθονί, μηδ' Ἐκάτοιο.

Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων
 ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστιάων,
 οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
 ἐν καλῇ βῆσση, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης. 280

ἐνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·
 ἴκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόνετα,
 κνημόν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεν
 πέτρῃ επικρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,
 τρηχεῖ· ἐνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων 285
 νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·

Ἔνθαδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηόν,
 ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἴτε μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγνήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρασαν ἔχουσιν, 290
 ἢ δ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιούτας κατὰ νήσους,
 χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
 πᾶσι θεμιστεύοιμι, χροέων ἐνὶ πίονι νηῶ.

- Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
 295 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
 νῆες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
 ξεστοῖσιν λάεσσιν, αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 300 ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν
 κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
 ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἢ κακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτούς,
 πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφνοῖον.
 305 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
 ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί,
 εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 ἐκ κορυφῆς· ἢ δ' αἴψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
 310 ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θείαιαι,
 ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλανκῶπιν Ἀθήνην,
 315 ἢ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὄγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 παῖς ἐμός, Ἥφαιστος, ὄικνός πόδας, ὃν τέκον αὐτῇ

 ῥίψ' ἀνά χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβalon εὐρεῖ πόντιω·
 ἀλλὰ ἔ Νηρηῆος θυγάτης, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 320 δέξατο, καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν.
 ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.

σχέλις, ποικιλομήτα· τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
 πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπτῃς
 ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. 325

καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
 παῖς ἐμός, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς·
 οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
 τηλόθεν οὔσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν. 330

Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 χειρὶ καταπρηγεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
 Τιτῆνές τε θεοί, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335
 Τάρταρον ἄμφι μέγαν, τῶν ἕξ ἄνδρες τε θεοί τε
 αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
 νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·

ἀλλ' ὄγε φέρτερος εἶη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ· 340
 κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἢ δ' ἐσιδοῦσα
 τέρπετο ὄν κατὰ θυμόν· οἶετο γὰρ τελέεσθαι.

ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
 οὔτε ποτ' ἐς Θῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τὸ πάρος περ 345
 αὐτῷ ἐφεζομένη πνικινὰς φραζέσκετο βουλὰς·

ἀλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
 τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.

ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 ἅψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 350

- ἢ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, οὔτε βροτοῖσιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
 αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βροῦπις πότνια Ἥρη,
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶ κακόν· ἢ δ' ὑπέδεκτο.
 355 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.
 ὅς τῆγ' ἀντιάσεις, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
 πρὶν γέ οἱ ἰὼν ἐφῆκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 καρτερόν· ἢ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπήσιν
 κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 360 θεσπεσίη δ' ἐνοπή γένει' ἀσπετος· ἢ δὲ καθ' ὕλην
 πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμόν,
 φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὃ δ' ἐπέυξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐνταυθοῖ νῦν Πύθει ἐπὶ χθονὶ βωτιανεΐῃ·
 οὐδὲ σύγε ζώουσα κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 365 ἔσσαι, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας·
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεύς
 ἀρκέσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 370 Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο·
 ἐξ οὗ νῦν Πυθῶ κικλήσκειται· οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὔνεκα κεῖθι
 αὐτοῦ πύσε πέλωρ μένος ὀξέος ἠελίοιο.
 375 καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 οὔνεκά μιν κρήνη καλλιόροος ἐξαπάφησεν·
 βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσης κεχολωμένος, αἶψα δ' ἴκανεν·
 στή δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τελφούσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἑξαπάρουσα,
 χῶρον ἔχουσ' ἔρατὸν, προχέειν καλλιρρόον ὕδωρ. 380
 ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.

Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὣσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 πετραίης προχόησιν, ἀπέκρουψεν δὲ ῥέεθρα,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δεινρήντη,
 ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἐνθα δ' ἄνακτι 385
 πάντες ἐπέκλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται,
 οὐνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἦσχυνε ῥέεθρα.

καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 οὐστίνας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
 οἳ θεραπεύονται Πυθοῖ ἐν πετρῆεσσι. 390

Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἑσθλοί,
 Κρηῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωῖου, οἳ ῥά τ' ἄνακτι
 ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅτι κεν εἴπη, 395
 χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.

οἳ μὲν ἐπὶ προῆξιν καὶ χρήματα νηῖ μελαίνῃ
 ἐς Πύλον ἤμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
 ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντιετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἑοικώς, 400
 νηῖ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν

πάντοσ' ἀνασσεΐασκε, τίνασσε δὲ νῆια δοῦρα.
 οἳ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῖ καθείατο δειμαίνοντες·
 οὐδ' οἶγ' ὄπλ' ἔλνον κοίλην ἀνὰ νῆα μελαίναν, 405
 [οὐδ' ἔλνον λαΐφος νηὸς κυανοπρώροιο,]

- ἀλλ' ὡς τὰ πρότιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
 ὡς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγεν
 νῆα Θοήν. πρῶτον δὲ παρημεῖβοντο Μάλειαν,
 410 παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἥελιοιο,
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκειται αἰεὶ
 Ἥελιοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἦδ' ἀποβάντες
 415 φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὄφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολύιχθνον αὐτὶς ὀρούσει.
 ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπέιθετο νηῦς εὐεργῆς,
 ἀλλὰ παρέκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
 420 ἦι ὁδόν· πνοιῆ δὲ ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ῥηϊδίως ἴθυσ'· ἦ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
 Ἀρήνην ἴκανε καὶ Ἀργυφῆν ἐρατεινήν,
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔνκτιτον Αἴπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους·
 425 βῆ δὲ παρὰ Κροννοῦς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα δίαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·
 εὔτε Φεράς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὐρα
 καὶ σφιν ὑπ' ἐκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 430 ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
 καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατεφαίνεται κόλπος ἀπείρων,
 ὅστε δι' ἐκ Πελοπόννησον πίειραν ἔεργει·
 ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἰθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
 λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 435 νηῦς ἀνύσειε θεούσα θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ.

ἄπορροί δὴ ἔπειτα πρὸς Ἡῶ τ' Ἡέλιόν τε
 ἔπλεον, ἠγεμόνευε δ' ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 ἴξον δ' ἐς Κροίσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
 ἐς λιμέν'· ἢ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίματο ποντοπόρος νηῦς.

Ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων, 440
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλὰι
 σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαΐε, πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα,
 πᾶσαν δὲ Κροίσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν 445

Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρος,
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἕκαστον.
 ἔνθεν δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα, νόημι ὥς, ἄλτο πέτεσθαι,
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε,
 πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὦμους· 450

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;

ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοῖτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες; 455

τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὄπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
 αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστῶν,
 ὅππότε ἄν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν, καμῆτω ἀδδηκότες· αὐτίκα δέ σφεας 460
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.

ὦς φάτο, καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν·
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἤνδα·

Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, 465

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ.
τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέσμεν μέγα λαῖτμα,
470 ἐς Πύλον ἐκ Κρήτης; ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηϊ κατήλθομεν οὔτι ἐκόντες,
νόστου ἰέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα.
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων
475 ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν οὐκέθ' ὑπότροποι αὐτίς ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
ἔξετ' ἐμόν, πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.

480 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι.
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
ἔξετ' ἐμόν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισιν.
βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι

485 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πείθεσθε τάχιστα.
ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·

νηᾶ δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης,
490 καὶ βωμόν ποιήσατ' ἐπὶ ὄρημῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφριτα λευκὰ θύοντες,
εὐχεσθαι δὴ ἔπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν.

.....
ὥς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ,
εἰδόμενος δελφῖνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,

ὡς ἐμοὶ εὐχέσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495
αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόπιος ἔσσεται αἰεὶ.

.....
δειπνήσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
αὐτὰρ ἐπὶ σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε,
ἔρχεσθαι θ' ἄμ' ἐμοὶ, καὶ ἱηπαιήον' αἰδεῖν, 500
εἰσόκε χῶρον ἱκησθον, ἵν' ἔξετε πίονα νηόν.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
ἐπίθοντο.

ἰστία μὲν πρῶτον κάθισαν, λῦσαν δὲ βοείας·
ἰστόν δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 505

ἐκ δ' ἄλός ἠπειρόνδε θοῖν ἀνά νῆ' ἐρύσαντο
ἵψου ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
καὶ βωμόν ποιήσαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες,
εὐχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν. 510

δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
βῆν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ, Διὸς υἱός,
Ἀπόλλων,

φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων, 515
καλὰ καὶ ὑψη βιβάς· οἳ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο

Κρητὲς πρὸς Πυθῶ, καὶ ἱηπαιήον' αἰδοί
οἳ τε Κρητῶν παιήονες, οἳσὶτε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρον ἀοιδήν.
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἴψα δ' ἴκοντο 520

Παρησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλον
οἰκήσειν πολλοῖσι τειμένοι ἀνθρώποισιν.

δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον καὶ πίονα νηόν.

τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·

525 τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·

Ἦν ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἦγαγες — οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ —
πῶς καὶ νῦν βεόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἀνωγμεν.

οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος οὐτ' εὐλείμων,
530 ὥστ' ἀπὸ τ' εὖ ζῶειν καὶ ἄμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
νήπιοι ἀνθρώποι, δυστλήμονες, οἱ μελεδῶνας
βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
ῥήϊδιον ἔπος ὑμῖ ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.

535 δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἀφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φύλ' ἀνθρώπων

ἐνθάδ' ἀχειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα

540 ἢ ἐ τι τῆϋσιον ἔπος ἔσσεται, ἢ ἐ τι ἔργον,
ὑβρις θ', ἢ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων

ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.

545 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

B.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἐρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδῆς πολυμήλου,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Νύμφη εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὄμιλον, 5
 ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον· ἐνθα Κρονίων
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ μισγέσκειτο νυκτὸς ἀμολγῷ,
 ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
 λήθων ἀθανάτους τε θεοῦς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο, 10
 τῇ δ' ἤδη δέκατος μείς οὐρανῶ ἐστήρικτο·
 [ἔς τε φῶς ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·]
 καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
 ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἠγήτορ' ὀνείρων,
 νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πύληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν 15
 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

.....
 ἠῶος γεγονῶς, μέσῳ ἡματι ἐγκιθ' ἀρίζεν,
 ἐσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

.....
 ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων, 20
 οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ

ἀλλ' ὄγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος
 οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηροφρέος ἀντροίο
 ἔνθα χέλυν εὐρών, ἐκθήσατο μυρίον ὄλβον

25 Ἐρμῆς τοι πρότιστα χέλυν τεκτῆνατ' αἰοιδόν

ἢ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' ἀνλείησι θύρησιν,
 βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποιήν,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
 ἀθήρησας ἐγέλασσε, καὶ ἀντίκα μῦθον ἔειπεν·

30 Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.

χαῖρε, φνὴν ἐρόεσσα, χοροίτυπε, δαιτὸς ἑταίρη,
 ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἀθύρμα,
 αἰόλον ὄστρακον, ἐσσί, χέλυσ ὄρεσι ζώουσα;
 ἀλλ' οἴσω σ' ἐς δῶμα λαβῶν· ὄφελός τί μοι ἔσση,

35 οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρότιστον ὀνήσεις.

[οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.]

ἢ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσει ἔχμα
 ζώουσ'· ἦν δὲ θάνης, τότε κεν μάλα καλὸν αἰείδοις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν αἰείρας,

40 ἄψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἀθύρμα.

ἔνθ' ἀναμηλώσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου,
 αἰῶν' ἐξετόρησεν ὄρεσκῶοιο χελώνης.

ὡς δ' ὀπὸτ' ὠκὺ νόημα διὰ στέροιο περήσει
 ἀνέρος, ὄντε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,

45 [ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,]

ὡς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἐρμῆς.

πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,
 πειρήνας διὰ νῶτα λιθορῳίνιο χελώνης·

ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς προπίδεςσιν ἔησιν,
καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμοφοῖν· 50
ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἴων ἐτανύσσατο χορδάς.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε φέρον ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἦ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἀείδεν,
ἔξ αὐτοσχεδῆς πειρώμενος — ἦντε κοῦροι 55

ἤβηται· θαλήσι παραιβόλα κερτομέουσιν —
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἔταιρείῃ φιλότητι,
ἦν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξονομάζων·
ἀμφιπόλους τ' ἐγέραισε καὶ ἀγλαὰ δώματα Πύμφης, 60
καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηετανοὺς τε λέβητας.

καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρον ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὃ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο, 65
ὄρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες

φηληται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὄρῃ.
Ἥλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκίοεντα, 70

ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμώνας ἀκηραίους, ἐρατεινοὺς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, εὐσκοπὸς Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμῆκους.
πλανοδίας δ' ἤλαννε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 75
ἔχνη ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.

.....

ἀντία ποιήσας ὄπλ᾽ αὖ τὰς πρόσθεν ὀπίσθεν,
τὰς δ' ὀπίθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς
ἔβαινεν.

.....
σάνδαλα δ' αὐτὶκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν,
.....

80 ἄφραστ' ἦδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,
συμμίσγων μυρτίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἀγκαλον ὕλης,
ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύνιδμος Ἀργειφόντης

85 ἔσπασε Πιερίηθεν, ὄδοιπορίην ἀλεείνων,
οἷά τ' ἐπειγόμενος, δολιχὴν ὁδὸν αὐτοτροπήσας.

Τὸν δὲ γέρον ἐνόησε, δέμων ἀνθουῖσαν ἀλωήν,
ἴεμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην.

τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

90 ὦ γέρον, ὅστις φητὰ σκόπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἢ πολυνοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσιν.

.....
καὶ τε ἰδῶν, μὴ ἰδῶν εἶναι, καὶ κωφός, ἀκούσας,
καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φᾶς, συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.

95 πολλὰ δ' ὄρη σκίοέντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύνιδμος Ἑρμῆς.

ὄρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νύξ,
ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοεργός·
ἢ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο διὰ Σελίην,

100 Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείδαο ἀνακτος·
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοῖβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους. * *

ἀκμηῆτες δ' ἴκανον ἐς ἀύλιον ὑψιμέλαθρον
καὶ ληνοῦς, προπάροισεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.

ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοιάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους 405

καὶ τὰς μὲν συνέλασσαν ἐς ἀύλιον, ἀθρόας οὔσας,
λωτὸν ἐρεπτομένας ἢδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἐλών ἐπέλεψε σιδήρῳ,
ἀρμενον ἐν παλάμῃ· ἀμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμῆ. 410

Ἐρμῆς τοι πρόωιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκεν.
πολλὰ δὲ κάγκανα κάλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
οὔλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο. 415

ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ἐριβρόχους ἔλικας βοῦς ἔλκε θύραζε
δοιάς ἀγχι πυρὸς· δύναμις δὲ οἱ ἔπλετο πολλή.
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φνυσιώσας
ἐγκλίτων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας 420

ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμῶν κρέα πίονα δημῶ·
ὠπτα δ' ἀμφ' ὄβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισιν,
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα,
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·

ῥινοῦς δ' ἐξετάνυσσε καταστνφέλω ἐπὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν τάμετ' ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύασιν, 425

δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοῖρας

- κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστη.
 130 ἔνθ' ὅσιν κρεάων ἠράσσατο κύνιδμος Ἑρμῆς.
 ὄδμη γὰρ μιν ἔτειρε, καὶ ἀθάνατόν περ ἔοντα,
 ἠδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὡς οἱ ἐπέθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 καὶ τε μάλ' ἰμείροντι, περᾶν ἰερῆς κατὰ δειροῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλίον ὑψιμέλαθρον
 135 δημόν καὶ κρέα πολλά· μετήγορα δ' αἰψ' ἀνάειρεν,
 σῆμα νέης φωρῆς, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας,
 οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτιμῆ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
 σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
 140 ἀνθρακιῆν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
 παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὐτίς ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 ὄρθριος, οὐδέ τις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν,
 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 145 οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
 δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
 αὐρῆ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥντε ὀμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πύονα νηόν,
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὐδαί.
 150 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύνιδμος Ἑρμῆς·
 σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥντε τέκνον
 νήπιον, ἐν παλάμησι παρ' ἰγνύσι λαΐφος ἀθύρων
 κεῖτο, χέλυν ἔραιτῆν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔεργων.
 μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεῶν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
 155 Τίπττε σύ, ποικιλομήτα, πύθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὄρη
 ἔρχη, ἀναιδεῖν ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευροῖσιν ἔχοντα

Αητοΐδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,
 ἢ σὲ λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φηλητεύσειν.
 ἔρρε, τάλαν! μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν 160
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 μήτηρ ἐμή, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἥντε τέκνον
 νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδεν,
 ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδεύδοικεν ἐνιπιάς; 165
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἣτις ἀρίστη,
 βουλευῶν ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσιν
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
 αὐτοῦ τῆδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.

βέλτερον, ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίζειν, 170
 πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 ἀντροῦ ἐν ἡρόεντι θασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 καὶ γὰρ τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι, ἥσπερ Ἀπόλλων.
 εἰ δέ κε μὴ δώησι πατὴρ ἐμός, ἦτοι ἔγωγε
 πειρήσω· δύναμαι φηλητέων ὄρχαμος εἶναι. 175

εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Αἰητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
 ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐσμαι ἀντιβολήσειν.
 εἶμι γὰρ ἔς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
 ἐνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον, 180
 καὶ πολλὴν ἔσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἰὲν ἐθέληςθα.

Ὡς οἱ μὲν ὅ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
 Ἦώς δ' ἠριγένεια φῶως θνητοῖσι φέρουσα
 ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρόρου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185
 Ὀγχηστὸνδ' ἀφίκανε κίων, πολυήρατον ἄλσος

ἀγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
κνώδαλον εὔρε, δέμοντα παρ᾽ ἔξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς.
τὸν πρότερος προσέφη Λητούς ἐρικυδέος υἱός·

- 190 ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς,
ἔξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μῦνος ἀπ' ἄλλων,
κυνέος· χοροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο
195 τέσσαρες, ἥντε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἱ τε κύνες, ὁ τε ταῦρος — ὁ δὲ περὶ θαῦμα τέτυ-
κται —

- ταὶ δ' ἔβαν, ἡλίοιο νέον καταδυομένοιο,
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἶπέ, γεραιὲ παλαιγενές, εἴ που ὄπωπας
200 ἀνέρα, ταῖς δ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.

- Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσεείπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὀδίται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλά,
205 φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφές δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐνκραιόρησιν ὀπήδει,
210 νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.

[ἔξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῶ.]

Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον
ἀκούσας·

οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, ἀντίκα δ' ἔγνω

φηλητήν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
 ἐσσυμένως δ' ἦϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 215
 ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
 πορφυρέη νεφέλη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
 ἴγνια τ' εἰσηνόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν
 ὄρωμαι·

ἴγνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὄρθοκραϊσάων, 220
 ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται, οὔτε γυναικός,
 οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἀρκτων, οὔτε λεόντων.

οὔδέ τί κεν ταύρου λασιάνχενος ἔλπομαι εἶναι,
 ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν· 225
 αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερόν ἔνθεν ὁδοῖο.

Ὡς εἰπὼν, ἦϊξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Κυλλήνης δ' ἀφίκαθεν ὄρος καταειμένον ὕλη,
 πέτρης ἐς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
 ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος· 230
 ὄδμη δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην·
 ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδόν.

[ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.]
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱός, 235
 χωόμενον περὶ βουσὶν, ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα·
 σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἠῦτε πολλήν
 πρέμνων ἀνθρακιήν οὐλη σποδὸς ἀμφικαλύπτει.

ὥς Ἐρμῆς ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἔ' αὐτόν·

240 ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
 δὴ ῥα νεόλλουτος, προκαλούμενος ἠδυμον ὕπνον
 ἄγρης· εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλη εἶχεν.

.....
 γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Δητοῦς υἱὸς
 Ἰνύμφην τ' οὐρεῖην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,

245 παῖδ' ὀλίγον, δολίης εἰλυμένον ἐντροπήσιν.

παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
 νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
 πολλὸς δὲ χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,

250 πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυρα εἴματα Ἰνύμφης,
 οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.

ἐνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
 Δητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·

Ω παῖ, ὅς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήννέ μοι βοῦς

255 θᾶσσον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.

ὄψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 ἐς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐς φάος, οὐδέ πατήρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 ἐρῶήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἠγεμονεύων.

260 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·

Δητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες,
 καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 οὐκ ἴδον, οὐ πνυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
 οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.

265 [οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῶ φωτὶ, ἔοικα.]

οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο· πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
 ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,

σπάργανά τ' ἄμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
 μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
 καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο, 270
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
 βουσι μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 χθῆς γενόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπο χθῶν.
 εἰ δ' ἐθέλεις, πατρός κεφαλῆν, μέγαν ὄρκιον, ὁμοῦμαι,
 μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι, 275
 μήτε τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 αἴτινες αἰ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πικρὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσω,
 ὄφρῦσι ριπιάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280
 τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδές, ἧ σε μάλ' οἶω
 πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὐναιετιάοντας,
 ἔννεχον οὐχ ἓνα μοῦνον ἐπ' οὐδεὶ φῶτα καθίσσαι,
 σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις. 285
 πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅπῳτ' ἂν κρειῶν ἐρατίζων
 ἀντήσης ἀγέλησι βοῶν καὶ πῶεσι μήλων.

ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε. 290
 τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἔξεις,
 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλ-
 λων.

σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος, τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 οἰωνὸν προσέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσίν, 295

τλήμονα γαστρός ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
 ἔζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 300 Ἑρμῆν κερτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Θάρσει, σπαργανιώτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἰφθιμα κάρηνα
 τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θεῶς Κυλλήνιος
 Ἑρμῆς,

305 σπουδῆ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
 σπάργανον, ἄμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένον, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῆ με φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
 ἢ με βοῶν ἔνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
 ὦ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος! οὐ γὰρ ἔγωγε

310 ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
 αἰτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
 δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρῶρήδην ἐρέεινεν
 Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,

315 ἄμφις θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν, νημερτέα φωνῶν,
 οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
 αὐτὰρ ὁ τέχνησίν τε καὶ αἰμυλίῳσι λόγοισιν
 ἠθέλεν ἔξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἔων πολυμήχανον εὔρειν,
 320 ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βιάδιζεν
 πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
 αἶψα δ' ἴκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμπιοι,
 ἐς πατέρα Κρονίῳνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·

κεῖθι γάρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
 εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δέ 325
 ἀφθιτοὶ ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.

ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
 Ζεὺς ὑπιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις, 330
 παῖδα νέον γεγαῶτα, φνὴν κήρυκος ἔχοντα;
 σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὀμήγηρον ἦλθεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσσαι οὐκ ἀλαπαδνόν,
 κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι. 335

παῖδά τιν' εὖρον τόνδε διαπρύσιον κεραιίστην
 Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
 κέρτομον, οἶον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
 οὐδ' ἀνδρῶν, ὅποσοι λησίμβροτοὶ εἰς' ἐπὶ γαίῃ.

κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμᾶς βοῦς ὄχετ' ἐλαύνων 340
 ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 εὐθύ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἵχνια τοῖα πέλωρα,
 οἷά τ' ἀγάσασθαι, καὶ ἀγανού δαίμονος ἔργα.

τῆσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα· 345
 αὐτὸς δ' οὗτος ὄδ' ἐκτός, ἀμήχανος, οὐτ' ἄρα ποσσίν,
 οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
 ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα

.....
 τοῖα πέλωρ', ὡσεὶ τις ἀραιῆσι δροσὶ βαίνοι.
 ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 350
 ῥεῖα μάλ' ἵχνια πάντα διέπρηπεν ἐν κονίησιν·

- αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
 ἄφραστος γένοιτ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
 χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ,
 355 ἐς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέεργεν,
 καὶ διὰ πυρπαλάμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
 ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ εἰοικώς,
 ἄνθρωγ' ἐν ἡερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
 360 αἰετὸς ὄξυ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 ἀνγὰς ὠμόργαζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 αὐτὸς δ' ἀντίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἀκουσα·
 οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μῆνυτρον ἀροίμην.
 365 Ἴητοι ἄρ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠΐδα,
 δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
 Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ τοι ἀληθεῖην καταλέξω·
 νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
 370 ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
 σήμερον, ἡέλιιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
 οὐδέ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδέ κατόπτας·
 μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπο πολλῆς·
 πολλὰ δέ μ' ἠπειλήσε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
 375 οὔνεχ' ὃ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἠΐβης,
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμεν — τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός —
 οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, εἰοικώς.
 πείθεο — καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὐχεται εἶναι —
 ὡς οὐκ οἶκαδ' ἔλασσα βόας, ὡς ὄλβιος εἶην.
 380 οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.

Ἥλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἷσθα καὶ αὐτός,
ὡς οὐκ αἰτίός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον,
οὐ μὰ τὰδ' ἄθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καὶ πού ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
καὶ κρατεροῦ περ ἔοντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε. 385

Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, οὐδ' ἀπέβαλλεν.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν. 390
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσιν νόοιο,
ὅππῃ δ' αὐτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπεῖθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς· 395
ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

Τὸ δ' ἀμφω σπεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
εἰς Πύλον ἤμαθ' ὄεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἴξον,
ἀγρούς δ' ἐξικοντο καὶ αὐλιον ὑψιμέλαθρον,
ὅππου οἱ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὄρῃ. 400
ἐνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιῶν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
εἰς φάος ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοῖδης δ' ἀπάτερθε ἰδὼν ἐνόησε βοείας
πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτω, τάχα δ' εἶρετο κύνδιμον Ἑρμῆν·

Πῶς ἐδύνω, δολομήτα, δύω βόε δειροτομήσαι, 405
ὣδε νεογνὸς ἔων καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
θαμβαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ. **

Ὡς ἂρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστροφε καρτερὰ δεσμὰ
 410 ἄγνον· τὰ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἴψα φύοντο
 αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστραμμένα ἀλλήλησιν,
 ρεῖά τε καὶ πάσησιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν,
 Ἐρμῆω βουλήσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θαύμασεν ἀθήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 415 χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
 ἐγκρούσαι μεμαῶς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ρεῖα μάλ' ἐπρήνεν ἐκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτός,
 καὶ κρατερόν περ ἔόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἦ δ' ὑπὸ χειρὸς
 420 σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἦλυθ' ἰωὴ
 θεσπεσίης ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἴμερος ἦρει,
 θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρη δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 στήθε' ὄγε θαρσῆσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 425 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
 γηρούετ' ἀμβολάδην — ἐρατὴ δὲ οἱ ἔσπετο φωνή —
 κραινῶν ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνῆν.
 ὡς τὰ πρῶτα γέγοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν αἰοιδῆ,
 430 μητέρα Μουσάων· ἦ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱὸν·
 τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε, καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαπτος,
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
 πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
 τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσι ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν,
 435 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βουφόνε, μηχανιώτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἑταῖρε,
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.

ἤσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέσθαι οἴω·
 νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 ἢ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα, 440
 ἢ τίς ἀθανάτων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων
 δῶρον ἀγανὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδίην.

θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκούω,
 ἦν οὐ πάποτε φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 445
 νόσφι σέθεν, φηλήτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.

τίς τέχνη; τίς μουσα ἀμηχανέων μελεδώνων;
 τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
 εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα, καὶ ἠδυμον ὑπνον ἐλέσθαι.

καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσησιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός, 450
 τῆσι χοροὶ τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
 καὶ μολπή τε θαλνῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
 ἀλλ' οὐπω τί μοι ὦδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
 οἷα νέων θαλῆς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.

[θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τάδ', ὡς ἔρατὸν κίθαρίζεις.] 455

νῦν δ' ἐπεὶ σὺν, ὀλίγος περ ἑὼν, κλυτὰ μῆδεα οἶδας,
 ἴξε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισιν·
 νῦν γὰρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 σοὶ τ' αὐτῶ καὶ μητρὶ· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
 ναὶ μὰ τόδε κρανεῖνον ἀκόντιον, ἢ μὲν ἐγὼ σε 460
 κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἠγεμονεύσω,
 δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 εἰρωτᾶς μ', Ἐκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ

- 465 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
 σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βουλήν καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 πρῶτος γάρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
 ἧῦς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
- 470 ἐκ πάσης ὀσίνης, ἔπορην δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 καὶ τιμάς· σὲ δὲ φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
 μαντείας θ', Ἐκάεργε, Διὸς πάρα, θέςφατα πάντα.
 καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.
 σοὶ δ' αὐτάγχετόν ἐστι δαήμεναι, ὃ, τι μενοινᾷς.
- 475 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
 μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγνυε,
 δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε.
 εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
 καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν·
- 480 εὐκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν ἐς δαῖτα θάλειαν,
 καὶ χορὸν ἡμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
 εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος· ὅστις ἄρ' αὐτὴν
 τέχνη καὶ σοφίη δεδαημένος ἐξερεεῖνη,
 φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
- 485 ῥεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῆσιν,
 ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 νῆϊς ἔων τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεεῖνη,
 μάψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρουλλίζοι.
 σοὶ δ' αὐτάγχετόν ἐστι δαήμεναι, ὃ, τι μενοινᾷς.
- 490 καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
 ἡμεῖς δ' αὐτ' ὄρεός τε καὶ ἵπποβότου πεδίοιο

βουσι νομούς, Ἐκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 ἔνθεν ἄλις τέξουσι βόες, ταύροισι μιγεῖσαι,
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χροή,
 κερδαλέον περ ἔοντα, περιζαμενῶς κεχολῶσθαι. 495

Ὡς εἰπὼν ᾤρεξ'· ὁ δ' ἔδεξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἐρμῆ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινήν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 Αἰτοῦς ἀγλαὸς υἱὸς, ἀναξ Ἐκάεργος Ἀπόλλων, 500
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἦ δ' ὑπὸ καλὸν
 ἡμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισεν.

Ἐνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζῆθεον λειμῶνα
 ἔτραπέτην· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
 ἄψορροὶ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρῶσαντο, 505
 τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,
 ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἐρμῆς
 Αἰτοῖδην ἐφίλησε διαμπερές, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
 σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 ἡμερτὴν δεδαῶς, ὁ δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν. 510

αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Αἰτοῖδης Ἐρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Δεΐδια, Μαιάδος υἱέ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
 μή μοι ἅμα κλέψης κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα. 515
 τιμὴν γὰρ πάρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβιμα ἔργα
 θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. 520

- Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
 μὴ ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἐκηβόλος ἐκτεάτισται,
 μηδὲ ποτ' ἐμπελάσειν πνικινῶ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δηιοΐδης κατένευσε ἐπ' ἀρθμῶ καὶ φιλότητι,
 525 μὴ τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσσεσθαι,
 μήτε θεόν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐν δὲ τέλειον
 σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἧδ' ἅμα πάντων
 πιστὸν ἐμῶ θυμῶ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄλβου καὶ πλοῦτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
 530 χρυσεῖην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἧ σε φυλάξει,
 πάντας ἐπιρραίνουσα θεοῦς, ἐπέων τε καὶ ἔργων,
 τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
 μαντεῖην δέ, φέριστε, Διοτρεφές, ἦν ἐρεεῖνεις,
 οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἄλλον
 535 ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 πιστωθεὶς κατένευσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 μὴ τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πνικινόφρονα βουλήν.
 καὶ σύ, κασίγνητε, χρυσοῦράπι, μὴ με κέλευε
 540 θέσφατα πιφανύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φύλ' ἀνθρώπων.
 καὶ κεν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
 φωνῇ καὶ πτεροῦγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
 545 οὔτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὔδ' ἀπατήσω.
 ὅς δέ κε μαμφιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσιν
 μαντεῖην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεεῖνεις
 ἡμετέροην, νοέειν δὲ θεῶν πλεον αἰὲν ἔόντων,
 φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην. **

ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, Μαιῆς ἔρικυδέος υἱέ· 550

[καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἔριούνη δαῖμον·]

Θραϊὶ γὰρ τινές εἰσι, κασίγνηται γεγαυῖαι,

παρθένοι, ὠκείησιν ἀγαλλόμεναι πτερόγεσσι,

τρῆϊς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφίτα λευκά

..... 555

οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχί Παρνησοῖο 555

μαντεῖης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἦν ἐπὶ βουσὶν

παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατήρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυεν.

ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλη,

κηρία βόσκονται, καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.

αἶ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρόν, 560

προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·

ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἠδεῖαν ἐδωδήν,

πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρεῖξ ὁδὸν ἠγεμονεύειν.

τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἔρσεινων,

σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαήης, 565

πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἶ κε τύχησιν.

ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,

ἵππους τ' ἀμφιπόλευς καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς

.....

καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδοσι σύεσσι,

καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών, 570

πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύνδιμον Ἐρμῆν·

οἶον δ' εἰς Αἴδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,

ὅστι, ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

.....

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων

παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. ** 575

πᾶσι δ' ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
 παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
 νύκτα δι' ὄρφναίην φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 580 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ

λοῖσά μοι ἔνευ
 ποδος, ἦτε θεο
 ἰτ' ἐλαμύσατα
 κωνός τε Διυ
 κέν οὐ ἠπειρο
 ἴσα δ' ἔργα μέ
 Τρισσάς δ' ο
 ἴσθ' ἰ ἀγίο
 ἴσθ' οἱ εὐαδεν
 ἴσθ' οἱ πόλε
 ἴσθ' οἱ μάχα
 ἴσθ' οἱ τεκτονας
 ἴσθ' οἱ σατίνας
 ἴσθ' οἱ παρθεν
 ἴσθ' οἱ ἐδίδα
 ἴσθ' οἱ ποτ' Ἀρτέμ
 ἴσθ' οἱ ἐν φιλι
 ἴσθ' οἱ γὰρ τῆ ἀδε
 ἴσθ' οἱ ἠμγγίς τε χο

Γ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρόσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἣτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὴν ἡμερον ὤρσεν,
καὶ τ' ἔδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνοὺς τε Διυπετέας καὶ θηρία πάντα,
ἡμὲν ὅσ' ἠπειρος πολλὰ τρέφει, ἡδ' ὅσα πόντος· 5
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖστεφάνου Κυθερείης.

Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ'
ἀπατῆσαι·

κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὐάδεν ἔργα πολυχρόσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης, 10
ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

πρώτη τέκτονας ἀνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ.

ἢ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστη. 15
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ.
καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα, καὶ οὖρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροὶ τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,

20 ἄλσεά τε σκίοεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
 οὐδὲ μὲν αἰδοίη κούρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
 Ἰστίη, ἣν πρόωτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 [αὐτίς δ' ὄπλοτάτην, βουλήν Διὸς αἰγιόχοιο,]
 πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·

25 ἣ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
 ὦμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
 ἄψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἡμᾶτα, διὰ θεάων.
 τῇ δὲ πατὴρ δῶκεν καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,

30 καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔξετο, πῖαρος ἐλοῦσα·
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστίν,
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.

Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατηῆσαι
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην,

35 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραῦνον,
 ὅστε μέγιστός τ' ἐστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
 καί τε τοῦ, εὐτ' ἐθέλη, πνκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα
 ῥηιδίως συνέμιξε καταθνητῆσι γυναιξίν,

40 Ἥρης ἐκλελαθοῦσα, κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
 ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῆσιν.

κνδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 μήτηρ τε Ρεΐη· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδῶς
 αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυΐαν.

45 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὴν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
 μηδ' αὐτῇ βροτέης εὐνής ἀποεργμένη εἴη,

καί ποτ' ἐπευξαμένη εἶπη μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦδ' ἔδ' γελοῖήσασα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 ὡς ῥά θεοὺς συνέμιξε καταθνητῆσι γυναῖξιν, 50
 καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
 ὡς τε θεὸς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
 Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὴν ἡμέρον ἔμβαλε θυμῷ,
 ὅς τ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
 βουκόλεσκεν βούς, δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικῶς. 55

Τὸν δ' ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἡμέρος εἶλεν.
 ἔς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
 [ἔς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης·
 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.] 60
 ἔνθα δὲ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῶσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότι, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἑόντας.
 [ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.]
 ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ εἶματα καλά,
 χρυσῷ κοσμηθεῖσα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη 65
 σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
 ὑψι μετὰ νεφέεσσι θεῶς πρήσσουσα κέλευθον.
 Ἴδην δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὐρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
 σαῖνοντες πολιοὶ τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες, 70
 ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ, προκάδων ἀκόρητοι,
 ἦσαν· ἦ δ' ὄρώσα μετὰ φρεσὶ τέρπειτο θυμόν,
 καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἡμέρον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 σύνδνο κοιμήσαντο κατὰ σκίοεντας ἐναύλους.
 αὐτὴ δ' ἔς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε. 75
 τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελεμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,

- Ἀγχίσην ἦρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
 οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομοὺς κᾶτα ποιήεντας
 πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
 80 πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρῦσιον κιθαρίζων.
 στή δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 παρθένω ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὄροων ἐφράζετο, θάμβαινέν τε,
 85 εἶδος τε μέγεθος τε καὶ εἴματα σιγαλόεντα.
 πέπλον μὲν γὰρ ἔεστο φαινώτερον πυρὸς ἀγῆς,
 εἶχε δ' ἐπιγναυπτάς ἑλικας, κάλυκας τε φαινάς.
 ὄρμοι δ' ἄμφ' ἀπαλῆ δειροῇ περικαλλέες ἦσαν,
 καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὥς δὲ σελήνη,
 90 στήθεσιν ἄμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἠῦδα·
 Χαῖρε, ἄνασσ', ἣτις μακάρων τάδε δόμαθ' ἰκάνεις,
 Ἄρτεμις ἢ Λητώ, ἢ ἔχρουσῆν Ἀφροδίτη,
 ἢ Θέμις ἢ ἕγενής, ἢ ἔγλανκῶπις Ἀθήνη,
 95 ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἶτε θεοῖσιν
 πᾶσιν ἔταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
 ἢ τις Νυμφάων, αἶτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 [ἢ Νυμφέων, αἶ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσιν,]
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσσα ποιήεντα.
 100 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένω ἐνὶ χώρῳ,
 βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 ὠρησιν πάσησι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
 δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα·
 ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸν
 105 δηρὸν ἐν ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο,

ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύνιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;
 ἀλλὰ καταθνητὴ τέ, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ. 110

Ὅτρειός δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτός, εἴ που ἀκούεις,
 ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχῆτιο ἀνάσσει·
 γλῶσσαν δ' ὑμετέραν τε καὶ ἡμετέραν σάφα οἶδα.
 Τρωάς γὰρ μέγαρον με τροφὸς τρέφεν· ἢ δὲ διὰ πρό-
 σμικρὴν παῖδ' αἰταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα. 115

[ὡς ἦτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέραν εὖ οἶδα.]
 νῦν δέ μ' ἀνήσπαξε χρυσόρῥαπις Ἀργειφόντης
 ἐν χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
 πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφρεσίβοιαι
 παίζομεν, ἅμφι δ' ὄμιλος ἀπειρίτος ἐστεφάνωτο. 120

ἔνθεν μ' ἤσπαξε χρυσόρῥαπις Ἀργειφόντης,
 πολλὰ δ' ἐπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 πολλὴν δ' ἀκλήρουν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
 ὤμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκίοεντας ἐναύλους·
 οὐδὲ ποσὶ ψάυειν ἐδόκουν φρυσιζόου αἴης. 125

Ἀγχίσειω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
 κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
 ἀντάρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὄγ' αὖτις
 ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 ἀντάρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. 130
 ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκῆων
 ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν·
 ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος,
 πατρί τε σὺ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίη,

- 135 σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν,
 [οὐ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκνῖα.]
 εἴ τοι ἀεικελίη γυνή ἔσσομαι, ἧς καὶ οὐκί.
 πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
 εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
- 140 οἳ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν
 πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ταῦτα δὲ ποιήσας, δαίνυ γάμον ἡμερόεντα,
 τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ·
- 145 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Εἰ μὲν θνητὴ γ' ἐσσί, γυνή δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτός, ὡς ἄγορευεῖς,
 ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 Ἐρμῆω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα·
- 150 οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῆ φιλότητι μιγῆναι
 αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 τόξου ἀπ' ἀργυρέου προῖοι βέλεα στονόεντα.
 βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκνῖα θεῆσιν,
- 155 σῆς εὐνῆς ἐπιβάς, δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτη
 ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἀνακτι
 χλαίνησιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
- 160 ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
 κόσμον μὲν οἳ πρῶτον ἀπὸ χρυσοῦς εἶλε φαειόν,

πόρπας τε, γναμπιάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρ-
μους·

λύσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα 165

ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
ἀθανάτη παρέλεκτο θεῶν βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐτὴν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων, 170

τῆμος ἄρ' Ἀγχίση μὲν ἐπὶ γλυκὴν ὕπνον ἔχευεν
νήδυμον, αὐτῇ δὲ χροῖ ἔννυτο εἴματα καλά.

ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ διὰ θεάων,
ἔστη παρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου

κῆρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἐπέλαμπεν 175

ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὐστεφάνου Κυθερείης·
ἐξ ὕπνου δ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὅρσεο, Δαρδανίδη· τί νῦ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
οἴην δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας. 180

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπά-
κουσεν.

ὥς δὲ ἶδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλη·
ἄψ δ' αὐτὴς χλαίνη τ' ἐκαλήψατο καλὰ πρόσωπα,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 185

Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεά, ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔγνω, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔασης
ναῖειν, ἀλλ' ἐλέαιθ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάμιος ἀνήρ 190

γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησιν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύνιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 θάρσει, μηδέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
 195 οὐ γάρ τοί τι δέος, παθεῖν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
 οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ φίλος ἐσσι θεοῖσιν.
 σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει·
 καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.

τῇ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὐνεκά μ' αἰνῶν
 200 ἔσχεν ἄχος, ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.

Ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
 αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φηῖν τε.
 ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 ἦρπασ' ἔον διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
 205 καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιουνοχοεῦοι,
 θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισιν,
 χρυσέου ἐκ κορητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ἦδει,
 ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θεσπὶς ἄελλα·

210 τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἦματα πάντα.
 καὶ μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 ἵππους ἀρσίποδας, τοῖτ' ἀθανάτους φορέουσιν.
 τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα,
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι, διάκτορος Ἀργειφόντης,
 215 ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ' ἐκλυεν ἀγγελιάων,
 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον·
 γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσι δχεῖτο.

ὥς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσοθρόνος ἤσπασεν Ἥως,
 ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 220

βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα·
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ·
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 ἤβην αἰτῆσαι, ξῦσαι τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοίον. 225

τόν δ' ἦτοι εἶως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἤβη,
 Ἥοι τερπόμενος χρυσοθρόνω, ἠριγενεΐη,
 ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς, εὐηγενέος τε γενείου, 230

τοῦ δ' ἦτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 αὐτόν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν, ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
 σίτω τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἶματα καλὰ διδοῦσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερόν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι, 235

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαιινάς·
 τοῦ δ' ἦτοι φωνὴ ῥέει ἀσπετος, οὐδέ τι κίχης
 ἔσθ', οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην 240

ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα.
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἔων εἰδός τε δέμας τε
 ζῶοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίον ἀμφικαλύψει 245

νηλειές, τό, τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
 οὐλόμενον, καματηρόν, ὃ, τε στυγέουσι θεοὶ περ.

- αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσσειται ἡματα πάντα διαμπερές εἵνεκα σεῖο,
 250 οἳ πρὶν ἐμούς ὄαρους καὶ μήτιας, αἷς ποτὲ πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῆσι γυναιξίν,
 τάρβεσκον — πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα —
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖσεται ἔξονομῆναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἄασθην,
 255 σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστόν, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῶ εὐνηθεῖσα.
 τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδη φάος ἡλίοιο,
 Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὄρεσκῶοι, βαθύκολποι,
 αἷ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
 260 αἷ ὃ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
 δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ' ἔδουσι,
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοις καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 τῆσι δὲ Σειληνοὶ καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
 μίσγοντ' ἐν φιλότῃ μυχῶ σπείων ἐροέντων.
 265 τῆσι δ' ἄμ' ἢ ἐλάται ἢ ἐ δρύες ὑψικάρηνοι
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανεΐρη,
 καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.

ἔστ᾽ ἠλίβατοι· τεμένη δὲ ἐκικλήσκουσιν
 ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.

- 270 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ Μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο,
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά,
 φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι·
 τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἡλίοιο.
 ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι·
 275 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη,

ἄξουσίν τοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα.

.....
 σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἷον ἄγουσα.

.....
 τὸν μὲν ἐπὶν δὴ πρῶτον ἴδης θάλος ὀφθαλμοῖσιν,
 γηθήσεις ὄροων — μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται — 280

ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

ἦν δέ τις εἶρηται σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,

ἣτις τοι φίλον υἷον ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,

τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὡς σε κελεύω·

φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι, 285

αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος, καταειμένον ὕλη.

εἰ δέ κεν ἐξείπης καὶ ἐπέυξαι ἄφρονι θυμῷ,

ἐν φιλότῃ μιγῆναι εὖστεφάνῳ Κυθερείῃ,

Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει πολόεντι κεραυνῷ.

εἶρηται τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι νοήσας, 290

ἴσχεο, μηδ' ὀνόμαϊν, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆριν.

Ὡς εἰποῦσ', ἦϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

.....
 Χαῖρε, θεὰ Κύπριοιο ἐνκτιμένης μεδέουσα·

σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

- Δήμητ' ἠΰκομον, σεμνήν θεόν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
 αὐτήν, ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἦν Αἰδωνεύς
 ἤρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
 5 παίζουσαν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
 ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἰα καλά,
 λεμιῶν ἄμ μαλακόν, καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον,
 νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώτιδι κούρη
 Γαῖα, Διὸς βουλῆσι, χαριζομένη Πολυδέκτη,
 10 θαυμασιὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι
 ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
 τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
 κηῶδει δ' ὀδυῆ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρον οἶδμα θαλάσσης.
 15 ἠ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 καλὸν ἄθυσμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθῶν εὐρύαγυια
 Νύσιον ἄμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ἄρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
 20 ἠγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῆ,

κεκλωμένη πατέρα Κρονίδα ἕπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἑταῖροι·
 εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλά φρονέουσα
 αἶεν ἐξ ἄντρον, Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 Ἡέλιός τε ἀναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
 κούρης κεκλωμένης πατέρα Κρονίδα· ὃ δὲ νόσφιν
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστω ἐνὶ νηῶ,
 δέγμενος ἰσρὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

25

Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἤγεν Διὸς ἐννεσίησιν
 πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ Πολυδέγμων,
 ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
 ἀνγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνήν
 ὄψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν·
 τόφρα οἱ ἐλπίς ἔθελγε μέγαν νόον, ἀχνυμένης περ

30

35

.....
 ἤχησαν δ' ὄρεων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
 φωνῆ ὑπὲρ ἀθανάτη· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 ὄξυ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
 ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλησιν·
 κνάεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
 σεύατο δ', ὥστ' οἰωνός, ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὑγρὴν
 μαιομένην. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 οὐδ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
 ἐννήμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Διὶ
 στρωφᾷτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

40

45

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἠδυπότοιο
 50 πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροῶα βάλλετο λουτροῖς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἠώς,
 ἦντετό οἱ Ἑκάτη, σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα,
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελεύουσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·

Πότνια Δήμητερ, ὠρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
 55 τίς θεῶν οὐρανίων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων
 ἤρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἠκαχε θυμόν;
 φωνῆς γὰρ ἠκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα

.....
 Ὡς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
 60 Ῥεῖης ἠνκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
 ἠἴξ', αἰθρομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.

Ἥελιον δ' ἴοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 στῆν δ' ἵππων προπάροισθε, καὶ εἶρετο δῖα θεάων·

Ἥελι, αἰδεσσαί με θεάς ὑπερ, εἴ ποτε δή σευ
 65 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμόν ἴηνα·
 κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἶδει κνυδρῆν,
 τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρογγέτοιο
 ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.
 ἀλλά — σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

70 αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν —
 νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
 ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβῶν ἀέκουσαν ἀνάγκη
 οἴχεται, ἢ ἐθεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·

75 Ῥεῖης ἠνκόμου θυγάτηρ, Δήμητερ ἀνασσα,
 εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἠδ' ἐλεαίρω

ἀγνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρω· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ὅς μιν ἔδωκ' Αἴδη θαλερὴν κεκλήσθαι ἀκοιτῶν,
 αὐτοκασιγνήτῳ· ὃ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα 80
 ἀρπάζας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.

ἀλλά, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τί σε χρῆ
 μιάψ αὐτῶς ἀπλητον ἔχειν χόλον· οὐ τοι ἀεικῆς
 γαμβρός ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντῳ Αἰδωνεύς,
 αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν 85
 ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
 τοῖς μετὰ ναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοῖρανος εἶναι.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, τανύπτεροι ὡς τ' οἰωνοί.
 τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἴκετο θυμόν. 90

χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
 νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορῆν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὄχρε' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πύονα ἔργα,
 εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν 95
 εἰσορόων γίγνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἴκετο δῶμα,
 ὃς τότε Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοῖρανος ἦεν.

Ἔζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
 γρηῖ παλαιγενεῖ ἐναλίγκιος, ἦτε τόκοιο
 εἰρηγεται, δῶρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 οἳαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
 παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δῶματα ἠχήμεντα.
 τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θυγάτρεις, 105

ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυντον, ὄφρα φέροιεν
 κάλπισι χαλκείησι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
 τέσσαρες, ὥστε θεαί, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
 Καλλιδική καὶ Κλεισιδική, Δημῶ τ' ἐρώεσσα,
 110 Καλλιθή θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἀπασέων,
 οὐδ' ἔγνων — χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὄρασθαι —
 ἀγχοῦ δ' ἰστιάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς; πόθεν ἐσσί, γρηῦν, παλαιγενέων ἀνθρώπων,
 τίπιτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισιν
 115 πιλνᾶ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα
 τηλίκαι, ὡς σύ περ ὦδε, καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,
 αἱ κέ σε φίλωνται ἡμὲν ἔπει, ἠδὲ καὶ ἔργω.

Ὡς ἔφραν· ἣ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
 τέκνα φίλ', αἰτινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,
 120 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗτοι ἀεικῆς
 ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

Δηὼ ἐμοίγ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
 νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
 125 ἄνδρες ληϊστήρες ἀπήγαγον· οἱ μὲν ἔπειτα
 νηὶ θεῶν Θεορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
 ἠπίρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ προμνήσια νηός.

ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἦρατο θυμός,
 130 λάθρη δ' ὄρηθεῖσα δι' ἠπίροιο μελαίνης,
 φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή μὲ
 ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.
 οὕτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
 ἣτις δὴ γαῖ' ἐστί, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.

ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135

δοῖεν κουριδίουσ' ἀνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἔμ' αὖτ' οἰκτεῖρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δῶμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται. 140

καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι·
καὶ κεν λέχος στορέσαιμι μυχῶν θαλάμων ἐνπῆκτων
δεσπόσυννον, καὶ κ' ἔργα διδασκῆσαιμι γυναῖκας.

Φῆ ἴα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος 145
ἄδμῆς,

Καλλιδικῆ, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·

Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
τειλάμεν ἀνθρώποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόλης
εἰρύαται βουλήσιν καὶ ἰθειήσιν δίκησιν·

ἡμὲν Τριπτολέμου πνικιμήδεος, ἠδὲ Διόκλου,
ἠδὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
καὶ Δολιχοῦ, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο. 155

τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἂν τίς σε κατὰ πρόωιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονουσφίσσειεν,
ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεϊκέλος ἔσσι.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
ἔλθωμεν, καὶ μητροὶ βαθυζώνῃ Μεταναίῳ
εἵπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἳ κέ σ' ἀνώγη

- ἡμέτερόνδ' ἵεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
 τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω
 165 ὀψίγονος τρέφεται, πολυεΐχετος, ἀσπασίος τε.
 εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
 ρεῖά κέ τις σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
 Ὡς ἔφαθ'· ἦ δ' ἐπένευσε καρῆατι· ταὶ δὲ φαινὰ
 170 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
 ῥίμφα δὲ πατρὸς ἴκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
 ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον· ἦ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείροني μισθῶ.
 αἱ δ', ὥστ' ἦ ἔλαφοι ἦ πόρτιες εἶαρος ὦρη
 175 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορροσάμεναι φρένα φορβῆ,
 ὡς αἱ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἴσσαντο κροκηῖα ἄνθει ὁμοῖαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἔνθα πάρος περ
 180 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
 ἤγευνθ'. ἦ δ' ἄρ' ὄπισθε, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 στεῖχε, κατακροῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἴψα δὲ δώμαθ' ἴκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,
 185 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
 ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ'
 αὐτὴν
 ἔδραμον. ἦ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσί, καὶ ῥα με-
 λάθρου
 κῦρε κάρη, πλησεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.

τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρόν δέος εἶλεν· 190

εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἐδριάασθαι ἄνωγεν.

ἄλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος, ἀγλαόδωρος,

ἤθελεν ἐδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,

ἄλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα·

πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195

πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφρον βάλε κῶας.

ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρον·

δηρὸν δ' ἀφθογγος τετιμημένη ἦστί ἐπὶ δίφρου,

οὔδέ τιν' οὔτ' ἔπει προσπύσσετε, οὔτε τι ἔργω,

ἄλλ' ἀγέλαστος, ἀπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποιήτος, 200

ἦστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς.

πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα

πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνια, ἀγνήν,

μειδῆσαι, γελάσαι τε, καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν.

ἦ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὄργαῖς 205

τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου

πλήσασ', ἢ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκεν

πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ

δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερεῖνῃ.

ἦ δὲ κυκεῶ τέυξασα θεῶ πόρεν, ὡς ἐκέλευεν· 210

δεξαμένη δ' ὀσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηῶ.

τῆσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἀπ' ἔολπα τοκίων

ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπει ὄμμασιν αἰδώς

καὶ χάρις, ὥσει πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215

ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη

τειλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς ἀυχένη κεῖται.

νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσειται, ὅσσα τ' ἐμοὶ περ-
 παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπιον
 220 ὥπασαν ἀθάνατοι, πολυάρετος δέ μοι ἔστιν.
 εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 ρεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
 225 καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροισιν.
 παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὡς με κελεύεις·
 θρέψω· κοῦ μιν, ἔολπα, κακοφραδίησι τιθήνης
 οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὔθ' ὑποταμνόν.
 οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 230 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
 χερσὶν τ' ἀθανάτησι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
 ὡς ἢ μὲν Κελεοῖο δαίφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 Δημοφώωνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζωνος Μετάνειρα,
 235 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος,
 οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος

. Δημήτηρ
 χρίεσκ' ἀμβροσίη, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
 ἠδὺ καταπνεύουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
 240 νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠῦτε δαλόν,
 λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα τέτυκτο,
 ὡς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἔωκει.
 καὶ κέν μιν ποιήσεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίησιν εὐζωνος Μετάνειρα,
 245 νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
 σκέφατο· κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῷ,

δείσασ' ὦ περὶ παιδί, καὶ ἄσθη μέγα θυμῷ·
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον Δημοφῶν, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῶ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν. 250

Ὡς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπιον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
χεῖρεσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδονδε,
ἔξανελούσα πυρός, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς· 255
καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἔνζωνον Μετόνειραν·

Νηΐδες ἀνθρώποι καὶ ἀφράδμονες οὐτ' ἀγαθοῖο
αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίησι τεῆς μήκιστον ἄσθης.

ἴστω γὰρ, θεῶν ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ, 260
ἀθάνατόν κεν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα

παῖδα φίλον ποιήσα, καὶ ἀφθιτον ὧπασα τιμῆν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὡς κεν θάνκτον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσσειται, οὔνεκα γούνων
ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοίνησιν ἴαυσεν. 265

ὦρησιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.

.....
εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖς τ' ὄνειρα καὶ χάσμα τέτυκται. 270
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμόν ὑπ' αὐτῶ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθ' ὑπερθεῖν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα,

275 εὐαγέως ἔρδοντες, ἔμὸν νόον ἰλάσκεισθε.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ, μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψεν,
γῆρας ἀπώσαμένη, περὶ τ' ἀμφὶ τε κάλλος ἄητο·
ὄδμή δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροῶς ἀθανάτοιο

280 λάμπει θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
ἀνγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὡς·
βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.

285 τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἔλεινῃν,
κάδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐσιγράτων λεχέων θόρον· ἦ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα, ἐῷ ἐγκάιθετο κόλπῳ·
ἦ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι· ἦ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσιν,
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.

290 ἀγρόμεναι δὲ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα,
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμὸς·
χειρότεροι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.

Αἰ μὲν παννύχιαι κυδρήν θεὸν ἰλάσκοντο,
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηῃσιν

295 εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μνθήσαντο,
ὡς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαόν,
ἦρωγ' ἠῦκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.

300 οἱ δὲ μάλ' αἰψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλυον ἀνδήσαντος,
τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴση.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
βάν ῥ' ἔμεν οἴκαδ' ἕκαστος· αὐτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ

ἐνθα καθεζομένη μακάρων ἀπονόσφιν ἀπάντων,
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός. 305

αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτειν γὰρ εὐστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούραις·
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ. 310

καὶ νῦ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἐῷ δ' ἐφράσσατο θυμῷ.

Ἴριον δὴ πρῶτον χρυσόπτερον ὤρσε καλέσσαι 315
Δήμητρός ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.

ὣς ἔφαθ'· ἥ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίῳ
πείθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
ἔκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσίνος θυοέσσης,
εὖρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον, 320
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Δήμητερ, καλέει σε πατήρ Ζεὺς ἀφθιτα εἰδώς,
ἔλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν.

ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

Ὡς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός. 325

αὐτίς ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν εἶοντας
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες
κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμᾶς θ', ἃς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀλλ' οὐτίς πείσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα 330

θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε, θυώδεος Οὐλύμπιο

πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἔην εὐώπιδα κούρην.

335 Ἀντάρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
εἰς Ἐρεβος πέμψε χρυσόρῥαπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Αἴδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἄγνήν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

340 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.

Ἐρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἔσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόνγε ἀνακτα δόμων ἔντοσθεν ἑόντα,
ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,

345 πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ· ἢ δ' ἐπ' ἀτλήτων
ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσεται βουλήν.

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Αἴδη κνανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεὺς με πατήρ ἠνώγεν ἀγανὴν Περσεφόνειαν

350 ἔξαγαγεῖν Ἐρέβουςφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἔ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις πάνσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδεται ἔργον,
φθῖσαι φύλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ
τιμὰς

355 ἀθανάτων· ἢ δ' αἶνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσιν
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυνώδεος ἔνδοθι νηροῦ
ἦσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ ἀναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς
ὄφρ' ὄσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἑφετμῆς.

360 ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι Περσεφρονείῃ·

Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κνανόπεπλον,
 ἥπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
 μηδὲ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
 οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικῆς ἔσσομ' ἀκοίτης,
 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθάδ' ἰούσα,
 δεσπόσσης πάντων, ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει,
 τιμὰς δὲ σχήσῃσθα μετ' ἀθανάτοισι μέγιστας.
 τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡματα πάντα,
 οἳ κεν μὴ θυσίησι τεὸν μένος ἰλάσκονται,
 εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελεῦντες.

365

370

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνη,
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάσματος· ἀντάρ ὄγ'
 αὐτῇ

ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρη,
 ἀμφὶ ἑνωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἡματα πάντα
 αὐθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι, κνανοπέπλω.

375

ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
 ἔντευ ἀθανάτους πολυσημάντωρ Αἰδωνεύς.
 ἥ δ' ὄχεων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἥνια καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλησιν,
 σέυε δι' ἐκ μεγάρων· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

380

ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήρυσαν· οὐδὲ θάλασσα
 οὐθ' ὕδωρ ποταμῶν, οὐτ' ἄγχεα ποιήεντα,
 ἵππων ἀθανάτων, οὐτ' ἄκρως, ἔσχεθον ὁρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἥερα τέμνον ἰόντες.
 στήσσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐστέφανος Δημήτηρ,

385

νηοῖο προπάροιθε θυάδεος· ἥ δὲ ἰδοῦσα
 ἦιξ', ἥντε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλη.

Περσεφόνη δ' ἐτέρω

- μητρὸς ἐῆς κατ
- 390 ἄλτο θεῖν
- τῇ δὲ
- ἄ
- Τέκνον, μή ῥά τι μ
- βρώμης· ἐξάνδ
- 395 ὡς μὲν γάρ κε νέουσ
- καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ, κελαινεφεῖ Κρονίῳνι,
 ναιεταίοις, πάντεσσι τετιμένη ἄθανάτοισιν.
 εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὐτίς ἰοῦσ', ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μ
- 400 τὰς δὲ δύο παρ' ἐμοὶ τε καὶ ἄλλοις ἄθανάτοισιν.
 ὅπποτε δ' ἀνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαρινοῖσιν
 παντοδαποῖς θάλλει, τότε ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
 αὐτίς ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς, θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
 καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλω κρατερός Πολυδέγμων;
- 405 Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλῆς ἀντίον ἠΐδα·
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
 εὐτέ μοι ἦλθ' Ἑρμῆς ἐριούμιος, ἄγγελος ὠκύς,
 παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανόωνων,
 ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
- 410 λήξαις ἄθανάτοισι χόλον καὶ μῆριος αἰνῆς·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάσματος. αὐτὰρ ὁ λάθρη
 ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιθεῖ ἐδώδην,
 ἄκουσαν δὲ βίη με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυνκινὴν διὰ μῆτιν
- 415 ὄχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
 ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὡς ἐρεῖνεις.

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν ἡμερτὸν λειμῶνα,
 Δευκίπτη, Φαινὼ τε καὶ Ἥλεκτρον καὶ Ἰάνθη,
 καὶ Μελίτη, Ἰάχη τε, Ῥόδειά τε, Καλλιρόη τε,
 Μηλόβοσις τε, Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις, 420

Χρυσήϊς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τ', Ἀδμήτη τε,
 καὶ Ῥοδόπη, Πλουτώ τε καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ,
 καὶ Στύξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξάνη τ' ἐρατεινή,
 [Παλλάς τ' ἐγχεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,]

παίζομεν, ἢ δ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα, 425

μίγδα κρόκον τ' ἄγανόν, καὶ ἀγαλλίδας ἢ δ' ὑάκινθον,
 καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὡσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθῶν.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάσματι γαῖα δ' ἔνεοθεν
 χώρησεν, τῆς δ' ἐκθοῖ ἀναξ κρατερός Πολυδέγμων. 430

βῆ δὲ φέρον ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισιν
 πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῆ.
 ταῦτά τοι ἀγνυμένη περ ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύω.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ὁμόφρονα θυμὸν
 ἔχουσαι,

πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον, 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός,
 γῆθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.

τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνήν·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἀνασσα. 440

τῆς δὲ μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 Ῥεῖην ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμᾶς
 δωσέμεν, ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

- 445 νεῦσε δὲ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἔσσυμένως δ' ἦϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων,
- 450 ἔς δ' ἄρα Ῥάριον ἴξε, φερέσβιον οὐθαυ ἀρούρης
 τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κοῖ λευκὸν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· ἀντὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταυαοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
- 455 ἦρος ἀεξομένοιο, πέδω δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἔνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρογγέτιο·
 ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῶ.
 τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμος·
- 460 Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν, ἄς κ' ἐθέλῃςθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 νεῦσε δὲ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
- 465 ἀθανάτοισιν.
 σθαι, ἔω δ' ἐπένευσς κάρητι.
 ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμόν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
 ἀζηχῆς μενέαινε κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
 αἴψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
- 470 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
 αἴψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
 πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἀνθεσιν εὐρεῖα χθῶν
 ἔβρισ'· ἦ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσιν

δεῖξε, Τρίπτολέμω τε, Διοκλεῖ τε πληξίππω,
 Εὐμόλπου τε βίη, Κελεῶ θ', ἠγήτορι λαῶν, 475
 δρημοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,
 [Τρίπτολέμω τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ]
 σεμνά, τὰ τ' οὐπὼς ἔστι παρεξίμεν, οὔτε πυθέσθαι,
 οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδήν.
 ὄλβιος, ὃς τὰδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων· 480
 ὃς δ' ἀτελής ἱερῶν, ὅς τ' ἔμμορος, οὔποθ' ὁμοίην
 αἴσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεάων,
 βᾶν ὃ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουρι ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραίνῳ 485
 σεμναὶ τ', αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὄντιν' ἐκεῖναι
 προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
 αἴψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
 Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν

.
 Ἄλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα, 490
 καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρονά τε πετροήεντα,
 πότνια, ἀγλαόδωρ', ὠρηφόρε, Διοῖ ἀνασσα,
 αὐτῆ, καὶ κούρη, περικαλλῆς Περσεφόνηια,
 πρόφρων ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. 495

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλήν Ἀφροδίτην
 ἄσομαι, ἢ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογγεν
 εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
 ἤνεικεν κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 5 ἄφρω ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκας Ὠραι
 δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν,
 καλήν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
 ἀνθεμ' ὄρειχάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος·
 10 δειρῆ δ' ἄμφ' ἀπαλῆ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
 ὄρμοισι χρυσείοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
 Ὠραι κόσμηθεν χρυσάμπυκας, ὅππότε ἴοιεν
 ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ κόσμον ἔθηκαν,
 15 ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
 χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

.
 Χαῖρ', ἐλικοβλέφαρε, γλυκνυμίλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 20 νίκην τῶδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον αἰοιδίην·
 αὐτὰς ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ἄμφι Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἄλος ἀτρυγέτιο,
ἀκτῆ ἔπι προβλήτι, νεηνίη ἀνδρὶ ἑοικώς,
πρωθήβη· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι,
κνάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις 5
πορφύρεον. τάχα δ' ἀνδρες εὐσσέλμου ἀπὸ νηὸς
ληίσται προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἤγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἴψα δ' ἐλόντες 10
εἶσαν ἐπὶ σφειτέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ.
υἱὸν γὰρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλῆων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθειλον δεῖν ἀργαλέοισιν.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο 15
ὄμμασι κνανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,
καρτερόν! οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὐεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἢ Ἡοσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν 20
εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφώμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
 αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μήτι χολωθεῖς
 ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

25 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερώϊ ἠνίπαπε μύθῳ·
 δαμόνι, οὖρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηός,
 σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὐτ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὄγε Κύπρον,
 ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστιέρω· ἐς δὲ τελευταίην

30 ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
 οὓς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἤμιν ἔμβραλε δαίμων.

Ὡς εἰπὼν, ἰστόν τε καὶ ἰστίον ἔλκετο νηός.
 ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
 κατάνυσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

35 οἶνος μὲν πρῶτιστα θοῆν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 ἠδύποτος κελάρυς εὐώδης, ὄρνυτο δ' ὀδμή
 ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη
 ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ

40 βότρυες· ἀμφ' ἰστόν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσός,
 ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
 πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
 Μηδείδην τότε ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον

γῆ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηός
 45 δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα
 μέσση

ἄρκτον ἐποίησεν λασιάνυχνα, σήματα φαίνων·
 ἄν δ' ἔστη μεμανῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄρκρου
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,

ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἑξαπίνης ἐπερούσας 50
 ἄρχον ἔλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
 πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα διαν,
 δελφίνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
 ἔσχεθε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·

Θάρσει, δῖε κάτω, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ· 55
 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμηῆς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.

.....
 Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστιν,
 σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμηῆσαι ἀοιδίην.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

- 5 Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὄβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
 Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
 5 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
 ἠγορέης σκηπτουῆχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπιαπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πᾶλοι
 ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν·
 κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτῆρ εὐθαρσέος ἠβης,
 10 προῦ καταστίλβων σέλας ὑπόθεν ἐς βιότητα
 ἡμετέρην καὶ κάροτος Ἀρήιον· ὥς κε δυναίμην
 σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
 καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμην,
 θυμοῦ τ' αὖ μένος ὄξυ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθισιν
 15 φυλόπιδος κρονεῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
 δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
 δυσμενέων προφυγόντα μόθον, Κῆρας τε βιαίας.

H.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἐκάτοιο,
 παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἣθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
 ῥίμφα δια Σμύρνης παγχρούσειον ἄρμα διώκει
 ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 5
 ἦσται, μιμνάζων ἑκατηβόλον Ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πάσαι, ἀοιδῆ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σέ πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Θ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπριογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἣτε βροτοῖσιν
 μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερῶν δὲ προσώπων
 αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.

Χαῖρε, θεᾶ, Σαλαμῖνος ἐνκτιμένης μεδέουσα,
 καὶ πάσης Κύπρου, δὸς δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδίην· 5
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' αἶδειν,
 δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμῆϊα ἔργα,
 περθόμεναί τε πόλῃες, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε,
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.

.....

Χαῖρε, θεά· δὸς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρην αἶδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη,
 ἀθανάτην βασιλείαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
 κλυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
 ἄζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρο' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' αἶδειν,
 αὐτήν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.

.....

Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

II.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ὕμναι, Μοῦσα λιγεία, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο·
 ἢ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχῆ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν
 εὐαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγῆ, χαροπῶν τε λεόντων,
 οὐρεά τ' ἠχήμεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῆ.

IIA.

ΕΙΣ

ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
 Ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι·
 ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθρόεσφατον ἠδὲ θάλασσαν
 πλαζόμενος, πομπῆσιν ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀνακτος,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτη·
 νῦν δ' ἠδὴ κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
 ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.

5

Χαῖρε, ἀναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ
 ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητήρα νόσων, Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
 υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
 χάσμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.

.....
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ'
 αἰοιδῆ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκῃ αἰεῖδο, Μοῦσα λιγεία,
 Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Δήδη,
 λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίῳ.

.....
 Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

ΙΖ.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήριον, Ἀργειφόντην,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον, 5
 ἄνθρωποι ναιετάουσα παλισκίῳ· ἐνθα Κρονίων
 Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 εὔτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
 λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀν-
 θρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος νιέ· 10
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Χαῖρ', Ἐρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

ΙΗ.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφὶ μοι Ἐρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
 αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
 δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροθήσει Νύμφαις·
 αἶτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
 Πᾶν ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον, 5

- αὐχμήενθ', ὅς πάντα λόφον νικρόεντα λέλογχεν,
 καὶ κορυφὰς ὄρεων καὶ πετρήεντα κέλευθα·
 φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πικνὰ,
 ἄλλοτε μὲν ῥεΐθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
 10 ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
 ἄκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινόμεντα διέδραμεν οὖρεα μακρὰ,
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασα, θῆρας ἐναίρων,
 ὄξεα δευρόμενος· τοτὲ δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶος,
 15 ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὑπο μοῦσαν ἀθύρων
 νήδυμον· οὐκ ἂν τόνγε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις, ἢ ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισιν
 θρήνον ἐπιπροχέουσ' ἰάχει μελίγηρυν ἀσιδῆν.
 σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὄρεστιάδες, λιγύμολποι,
 20 φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
 μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὖρεος ἠχώ —
 δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον
 ἔρπων,
 πικνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφουινὸν
 λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς —
 25 ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἦδ' ὑάκινθος
 εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 ὕμνευσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπιον·
 οἶόν θ' Ἐρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
 ἔννεπον, ὡς ὄγ' ἅπασι θεοῖς θεὸς ἄγγελός ἐστιν.
 30 καὶ ῥ' ὄγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
 ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν·
 ἔνθ' ὄγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν
 ἀνδρὶ πάρα θνητῷ. θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθῶν,

Ἡρακλεῖον κλυτόμ
 Ἰσθμίου γ
 Ἡρακλεῖος ἐδίδαξε
 Ἡρακλεῖος ναιετάσκει
 Ἡρακλεῖος δι' Ἡρακλεῖον
 Ἡρακλεῖος αἰὼνα τελεσθ
 Ἡρακλεῖος διαγόσιν ἐν
 Ἡρακλεῖος Ἡρακ
 Ἡρακλεῖος II.

Νύμφη ἔϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃτι μιγῆναι·
 ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
 αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἠδυγέλωτα·
 φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
 δεῖσε γάρ, ὡς ἶδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἠϋγένειον.
 τὸν δ' αἰψ' Ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χεῖρα θῆκεν 40
 δεξάμενος· χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 δέσμασιν ἐν πυκινόϊσιν ὄρεσκώοιο λαγωῦ·
 παρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν 45
 ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δὲ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψεν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἀναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ·
 ἀντάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΙΘ.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰίδεο, Μοῦσα λιγεῖα,
 ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
 ἀντροῖς ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠϋτε θῆρες·
 νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες, 5
 ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εὐκῆλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.

Ἄλλ' ἤληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.
 Odys. II.

Κ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερόγων λίγ' αἶδει,
 ὄχθη ἐπιθρόσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
 Πηρείον· σὲ δ' αἰδὸς, ἔχων φόσμιγγα λίγειαν,
 ἠδυεπὴς προῦτιόν τε καὶ ὕστατον αἶεν αἶδει.

.....
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· ἴλαμαι δέ σ' αἰοιδῆ.

ΚΑ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἄμφι Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' αἶδειν,
 γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 πόντιον, ὅςθ' Ἐλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 διχθᾶ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 ὕππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.

.....
 Χαῖρε Ποσεῖδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
 καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

ΚΒ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζήνα, θεῶν τὸν ἄριστον, αἰέσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
 εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστις Θέμιστι
 ἐγκλιδὸν ἐξομένην πυκινούς ὄαρους ὀαρίζει.

.....
 Πληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

ΚΓ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἰστίη, ἦτε ἄνακτος, Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
 αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐνῆα θυμὸν ἔχουσα,
 σὺν Διὶ μητιόεντι, χάριν δ' ἀμ' ὄπασσον ἀοιδῆ.

ΚΔ.

ΕΙΣ

ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Διός τε.
 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 5 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῆ.

Χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδίην·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΕ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομ' ἀεΐδειν,
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὃν τρέφον ἠΰκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρός ἀνακτος
 δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον,
 5 Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξατο πατρός ἔκητι
 ἄντρον ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύνυμον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
 κισσῶ καὶ δάφνη πεπνυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 10 Νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτίς ἰκέσθαι,
 ἐκ δ' αὐτῶ ὥράων ἐς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

ΚΣΤ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

.
 οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρω ἠνεμοέσση
 φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξω, Δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
 οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῶ ποταμῶ βαθυδινήεντι
 κυσσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τριπικεράνῳ,
 ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σέ λέγουσι γενέσθαι· 5
 ψευδόμενοι. σέ δ' ἔτικτε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
 ἔστι δέ τις Νύση, ὑπάτον ὄρος, ἀνθέον ὕλη,
 τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων

.
 καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς. 10
 ὡς δέ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
 ἀνθρώποι ῥέξουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.

.
 Ἥ, καὶ κνανέησιν ἐπ' ὄφρῆσι νεῦσε Κρονίαν·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερῶσαντο ἀνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 15

.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεὺς.

.
 Ἰληθ', Εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰοῖδοι
 ἄδομεν ἀρχόμενοι λίγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστιν,
 σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοιδῆς.

.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα, 20
 σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἧπερ καλέουσι Θυώνην.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

- Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
 ἢ κατ' ὄρη σκίοεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
 5 ἄγρη τερπομένη παγχρούσεα τόξα τιταίνει,
 πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
 ὑψηλῶν ὄρεων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
 πόντος τ' ἰχθυόεις· ἢ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
 10 πάντῃ ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
 αὐτὰρ ἐπὶν τεροφθῆ θηροσκοπὸς Ἰοχέαιρα,
 εὐφρήνη δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
 ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτσιο φίλοιο,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
 15 Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
 ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰούς,
 ἠγείται, χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα
 ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
 ὑμνεῦσιν Δητῶ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας,
 20 ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.

.
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Δητοῦς ἠὔκομοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΚΗ.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κνδρήν θεόν, ἄρχομ' ἀεΐδειν,
 γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπολιν, ἀλκήμεσαν,
 Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγένεατο μητίετα Ζεὺς
 σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν, 5
 χρύσεια, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρῶντας
 ἀθανάτους. ἦ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρῆνον,
 σείσασ' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίξει' Ὀλυμπος
 δεινὸν ὑπὸ βρῆμῃ Γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα 10
 σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
 κύμασι πορφυρέοισι κνκῶμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
 ἔξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
 εἶλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοεῖκελα τεύχη, 15
 Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἰστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
ἔδρην αἰδίου ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμῆν

.....
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμῆν· οὐ γὰρ ἄτερ σου
5 εἰλαπῖναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρότῃ πυμάτῃ τε
Ἰστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιθεῖα οἶνον.

.....
καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρῥαπι, δῶτορ ἑάων·
ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν

.....
10 Ἰλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἰστίη. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰδότες ἔργματα καλά, νόῳ θ' ἔσπεσθε καὶ ἤβῃ.

.....
Χαῖρε, Κρόνου θυγάτηρ, σύ τε καὶ χρυσόρῥαπις
Ἐρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Σ ΤΗΝ Μ

ἴαν παμμήτερα

πρόβλητην, ἣ φέρει

ἅσα χθόνα διαν

ἅσα ποτῶνται, τ

ε σέο δ' εὐπαιδὲς τε

πίπτα· σὺ δ' ἐχετα

θητοῖς ἀνθρώποις

πρόφρον τιμῆσαι·

βρίθει μὲν σπιν ἀ

κτῆρεσιν εὐθρηῖ, ο

ἵτοι δ' εὐνομίησι

μοσανέουσ', ἄλδος

παῖδες δ' εὐφροσῆ

παρθεναίκαί τε χορ

παίξονσαι σκαίρον

ἴς κα σὺ τιμῆσαι

.....
Χαῖρε, θεῶν μῆ

πρόφρον δ' ἀντ' ἡ

ἴταρ ἐγὼ καὶ σεί

Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν αἰείσομαι, ἠϋθέμεθλον,
 πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὅπόσ' ἔστιν,
 ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
 ἠδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
 ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποὶ τελέθουσιν, 5
 πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἠδ' ἀφελέσθαι
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὃ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
 πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἀφθονα πάντα πάρεστιν.
 βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγρούς
 κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν· 10
 αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
 κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
 παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεῖ κυδιόωσιν,
 παρθενικαὶ τε χοροῖς εὐανθέσιν εὐφροσι θυμῷ
 παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἀνθεα μαλθακὰ ποίης, 15
 οὗς κε σὺ τιμήσεις, σεμνή θεά, ἀφθονε δαῖμον.

.
 Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρων δ' ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὐτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
 Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 γῆμυ γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
 5 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἥῳ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
 Ἥελίόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὄγε δέρεται ὄσσοις
 10 χρυσῆς ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
 αἰγλήεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθος,
 λεπτουργές, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι

 15 ἔνθ' ἄρ' ὄγε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἐσπέριος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος, κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Μίσην αἰδεῖν
 φησὶς κοῦραι Κ
 ἀπο αἰγλή γαῖ
 κρατὸς ἀπ' ἀθαν
 αἰγλή λαμπρόση
 χρυσῆ ἀπὸ στε
 πῶ ἀν' ἀπ' Ὠκε
 εἶματα ἐσσημέν
 ζευξάμενη πάλω
 ἐσσημέναις προτε
 ἐσπερίη διχομην
 λαμπρόταται τ
 οὐρανόθεν τέκ
 τῆ ὅα ποτε Κρο
 ἣ δ' ὑποκυσσα
 ἐκπεπέδες εἶδος

 Χαῖρε, ἄναξ
 πρόφρων, εὐπλό
 φρομαι ἡμιθέων
 Μουσῶν θερά

ΛΒ.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
 ἠδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, ἱστορες ᾠδῆς·
 ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος,
 κρατὸς ἄπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπητος ἀῆρ 5
 χρυσεῖο ἀπὸ στεφάνου· ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
 εὐτ' ἂν ἄπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροῖα καλόν,
 εἴματα ἔσσαμένη τηλαυγέα, δία Σελήνη,
 ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
 ἔσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλιτρίχας ἵππους, 10
 ἔσπερήν διχόμηνος, ὅτε πλήθῃ μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' ἀνγαὶ τότε ἀεξομένης τελέθωσιν
 οὐρανόθεν· τέκνωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
 τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 ἢ δ' ὑποκνυσαμένη Πανδίην γείνατο κούρην, 15
 ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

.
 Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δία Σελήνη,
 πρόφρον, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
 ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,
 Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων. 20

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
 Τυνδαρίδας, Δήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Κάστορά θ' ἰππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα·
 τοὺς ὑπὸ Τηῦγέτου κορυφῆ, ὄρος μεγάλοιο,
 5 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφεῖ Κρονίῳ,
 σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκνπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἀέλλαι
 χειμέρια κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
 10 ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 πρύμνης· τὴν δ' ἀνεμὸς τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
 θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἶξαντες,
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
 15 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
 ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, παύσαντο δ' οἷζυροῖο πόνοιο.

.
 Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΠΙΓ

ΚΑΙ

ΑΠΟΣΠΑ

ΕΙΣ ΟΜΗΡ

ΕΠ

ΠΡΟΣ

Αἰδεῖσθε ξενίων
 ἢ πόλιν αἰπεινῶν
 ναίετε, Σαίδης
 ἠβρόσιον πόνον
 ἔρμου δινήματος

ΤΗΝ ΚΥ

Αἶμα πόδες με
 τῶν γὰρ καὶ θυ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ
ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

A.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

*Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
οἱ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
ναῖστε, Σαιδήνης πόδα νεῖατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο,
Ἔρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκτο Ζεὺς.*

B.

ΕΙΣ

ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

*Αἶψα πόδες με φέροισιν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μήτις ἀρίστη.*

Γ.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκή παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
 ἠελίος τ' ἀνιῶν φαίνη, λαμπρὴ τε σελήνη,
 καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζη δὲ θάλασσα.
 5 αὐτῷ τῆδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ,
 ἄγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθραπται.

Δ.

ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἴη μ' αἴση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
 νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων!
 ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλή Διὸς αἰγιόχοιο
 λαοὶ Φοίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
 5 ὀπλότεροι, μυχροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
 ἦντε δι' ἄγλαόν εἰσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἄγλαά τέκνα,
 ἠθέλετήν κληῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
 10 οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
 ἀφραδίη. τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὐτίς,
 ὃ σφιν ὄνειδείησιν ἔμὸν διεμήσατο πότμον.
 κῆρα δ' ἐγώ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
 τλήσομαι, ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
 15 οὐδέ τί μοι φίλα γυνῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δὲ με θυμὸς ἐπείγει
 δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἵεναι, ὀλίγον περ ἔόντα.

Ε.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολέων περ,
οὐδὲν ἀφρασιότερον πέλεται νόον ἀνθρώποισιν.

ΣΤ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλυθι, Ποσειδαον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ζαθέου Ἐλικῶνος.
δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύτης, οἱ νηὸς προμποὶ ἠδ' ἄρχοι ἔασιν.
δὸς δ' ἐς ὑπωρεῖην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὀσίων τε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισαίμην, ὅς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

5

Ζ.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότεира μελίφρονος ὄλβου,
ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὐοχθὸς ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τροχηῖ, οἷς ἐχολώθης.

Η.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄτῃ,
 πτωκάσιν αἰθυίησι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
 δεινὴ γὰρ μέγιστος ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίτῃται.

Θ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν·
 ἀλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

Ι.

ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σευ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἠνεμοέσσης.
 ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
 ἔσσεται, εὐτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ΙΑ.

ΠΡΟΣ
ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 πρῶτον μὲν κνὴ δειπνον ἐπ' ἀνλείησι θύρησιν
 δοῦναι· ὡς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἴοντος.

ΙΒ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

Κλῦθί μοι εὐχομένω, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
 ἢ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ΙΓ.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
 χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
 ἤμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος λαοῖσιν ὄρασθαι·
 αἰθρομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.
 [ἤματι χειμερίω, ὅπότε ἂν νίφῃσι Κρονίων.]

Odyss. II.

Ζ

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

- Εἴ μοι δώσετε μισθόν, ἀείσω, ὧ̄ κεραμῆες·
 δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
 εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κανάστρα,
 φρουχθῆναι τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 5 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγνυαῖς,
 πολλὰ δὲ κερδοῖναι· ἡμῖν δὲ δή, ὡς σφιν ἀεῖσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
 συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνω δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σα-
 βάκην,
- 10 Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῆδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
 πέρθε πύρ' αἴθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
 πᾶσα κνηθεῖη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
 ὡς γνάθος ἰππεῖη βρύνκει, βρύνκοι δὲ κάμινος,
 πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιῶσα.
- 15 δεῦρο καὶ Ἥελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
 δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο·
 τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος.
- 20 αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά·
 γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 ὃς δὲ χ' ὑπερκίψει, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεχθεῖη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

ΙΕ.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσειραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔξεισιν
 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
 εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη, 5
 κρηβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάζα.
 [νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.]
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνή κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνιν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβανῖα. 10
 νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν
 ἔστηκ' ἐν προθύροισι, ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἴψα
 πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γνιάτιδος

 Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἐστήξομεν·
 οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἦλθομεν. 15

ΙΣΤ.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

Ὁμηρος.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιητορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;

Ἄλιεῖς.

Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

Ζ 2

Ὀμηροσ.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἥρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ.

α. Ἐκ τοῦ Μαργίτου.

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶσ δ' ἠπίστατο πάντα.

τὸν δ' οὔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἠμάρτανε τέχνης.

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

β. Ἐκ τῆς Θηβαίδος (κυκλικῆς).

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες

εἶματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτη

αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἥρωσ, ξανθὸς Πολυνείκης,
πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν

ἃ ἀργυρῆν Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρῦσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπτας ἠδέος οἴνου.

αὐτὰρ ὄγ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἐοῖο
 τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ.
 αἴψα δὲ πασὶν ἐοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
 ἀρχαλέας ἤρᾳτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύων· 10
 ὡς οὐ οἱ πατρῶά γ' ἐνὶ φιλότῃτι δάσαιντο,
 εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε.

.....
 ἰσχίον ὡς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ μοι ἐγώ, παῖδές μοι ὄνειδείοντες ἔπεμψαν.
 εὖκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν, 15
 χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἶσω.

γ. Ἐκ τῶν Ἐπιγόνων.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

δ. Ἐκ τῶν Κυπρίων (Στασίνου).

Ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
 βαθυστέρου πλάτος αἴης.
 Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πνικιναῖς προπίδεςσιν
 σύνθετο κουφίσσαι ἀνδρῶν παμβώτορα γαῖαν,
 ῥιπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, 5
 ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
 ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

.....
 Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν,
 οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

 αἴψα δὲ Λυγκεὺς 10
 Τηΰγετον προσέβρινε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιδώς·

ἀκρότατον δ' ἀνάβας διεδέσκετο νῆσον ἅπασαν
 Τρωταλίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἶσιδε κύδιμος ἦρως
 δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης
 15 Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.
 νύξε δ' ἄρ' ἄγχι σιάς τὸν Κάστορα

ε. Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος (Δέσχεω).

Ἴλιον αἰείδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπωλον,
 ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Αἴας μὲν γὰρ αἶριε καὶ ἔκφερε δηϊοτήτος
 ἦρω Πηλεΐδην, οὐδ' ἠθέλεε δῖος Ὀδυσσεύς.

5 πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες;
 καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνήρ ἀναθείη.

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα·
 ἔνθ' ὄγ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἴκετο νύκτος ἐκείνης.

10 χρύσεος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος
 νύξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρῇ δ' ἐπέτελλε σελήνῃ.

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
 Ἐκτορέην ἄλοχον κατάγει κοίλας ἐπὶ νῆας·
 παῖδα δ' ἐλὼν ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο τιθήνης
 15 ὄψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.

ἐκ δ' ἔλειτ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον παρὰκοιτιν
 Ἐκτορος, ἦντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
 δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῖ.
 αὐτόν τ' Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,
 Αἰνεΐαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
 ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

20

ς. Ἐκ τῶν Νόστων.

Ἀντίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἠβώοντα,
 γῆρας ἀποξύσασ' εἰδυίησι πραπίδεσσιν,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐνὶ χρυσείοισι λέβησιν.

ζ. Ἐκ τῶν Κερκώπων.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεῦσται

η. Ἐξ ἀδήλων τινῶν ἐπῶν.

Ὡς ὀπὸτ' ἀσπάσιον ἔαρ ἦλυθε βουσὶν ἔλιξιν.

φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε

παρὸ γὰρ ἐμοὶ θάνατος

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

δωρήσω τρίποδα χρυσοῦατον

5

.....
χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας

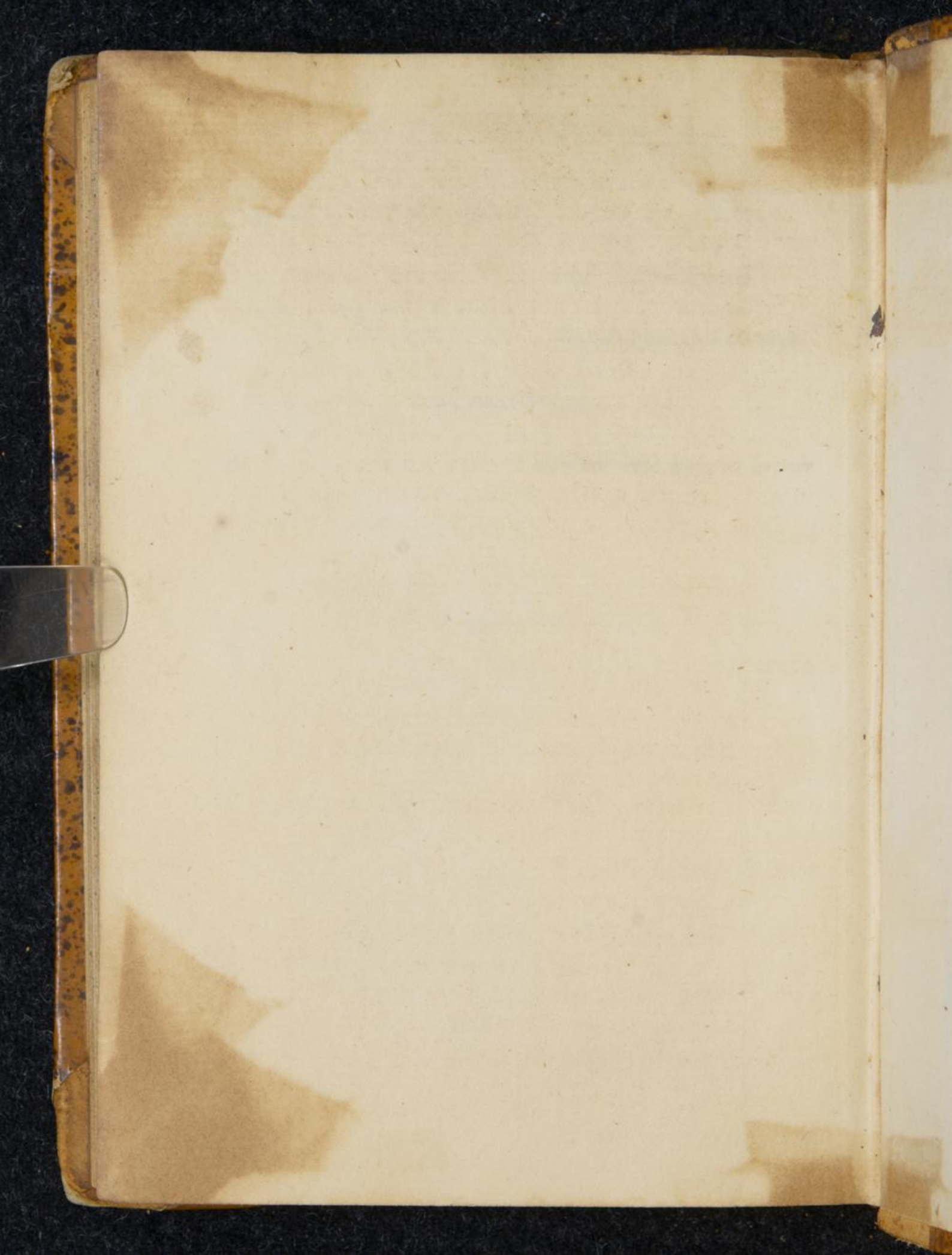
.....
..... τὰ μ' ἀτειρεῖ χαλκῷ

.....
..... βαρύβρομα θωύσσοντες

.....
..... συρίζουσα λόγχη

10
..... ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων

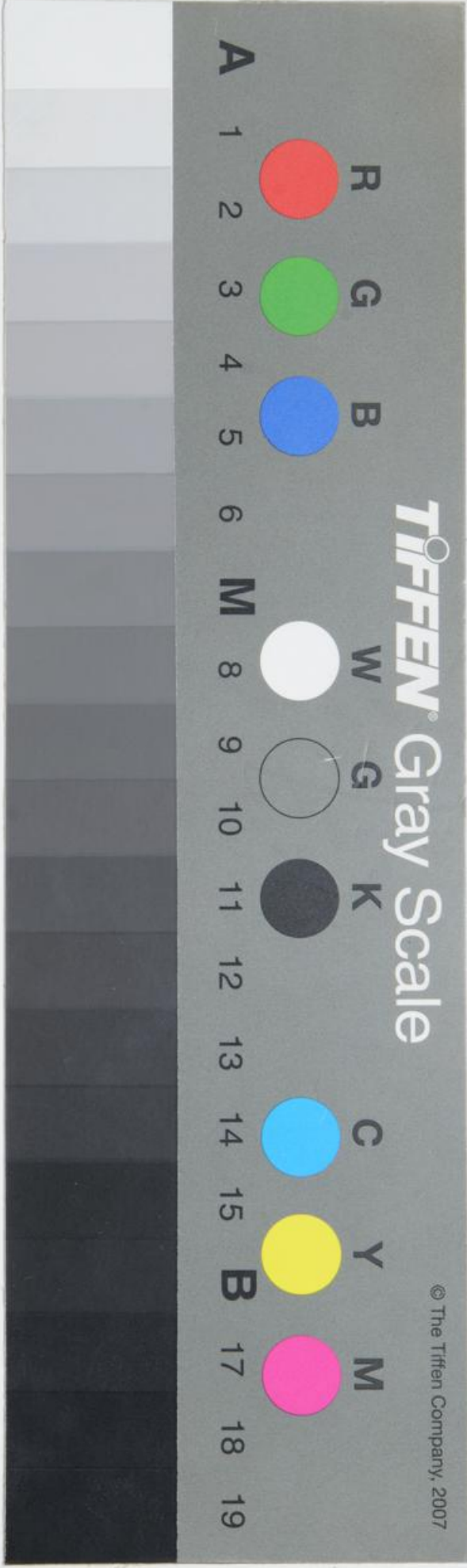

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

49: 1-11

96-11

123

14-11

